

NOVICE

Občine Duplek

LETNIK 23 • ŠTEVILKA 3 • september 2018

TRGATEV

Obrodile so trte grozdja bogato,
tako da se Stanko je kar fprašo:
»Le kak bom jaz to pospravo?
Nič, poklical bom Oldtajmerje,
oni so dobri za pospravljanje.«

Milan je zasukal telefon
in že je tu Oldtajmerjev cel bataljon.

Eni stoje, drugi čepe, tretji kleče –
tako pač pri starih to je.

Grozdje iz trsa v zaboj,
zraven pa kako zapoj.

Pute ne bomo nosili,
ampak bomo grozdje vozili
direktno na prešo –

tam je Maks, ki ne bo nič zamešo.

Dobro zmeljji, pa v prešo zdevli.

Stanko, ti pa pazi,
da ostane vse na naravni bazi,

ko bodo sodi polni,
pa se spet na Oldtajmerje spomni.

Milan Šamec

Trgatev Oldtimerjev pri Kurniku 2018

Foto: Dragica Fras

KAZALO

○ ŽUPANOV UVODNIK	3
● PO OBČINI	4
● OKOLJE IN PROSTOR	16
● NASVETI, PRIPOROČILA, PREDLOGI	26
● IZOBRAŽEVANJE, KULTURA, SOCIALA	28
● ŠPORT IN REKREACIJA	36
● IZ DEJAVNOSTI DRUŠTEV	46
● POROČILI SO SE	62
● V SPOMIN	64
● MLADI DOPISNIK	65

NOVICE OBČINE DUPEK, letnik 23, številka 3, javno glasilo

IZDAJA: OBČINA DUPEK • **ODGOVORNA UREDNICA:** Majda STRUC • **UREDNIŠKI ODBOR:** Glorija LORENCI, Mihela KALOH, Darja ROJKO
LEKTORIRANJE: Katja Bergles Bricman s.p.

UREDNIŠTVO: Trg slovenske osamosvojitve 1, Spodnji Duplek, tel.: 684 09 11, faks: 684 09 28,
e-pošta: darja.rojko@duplek.si; spleť: <http://www.duplek.si>

Javno glasilo Novice občine Duplek je na podlagi 13. člena Zakona o medijih (Ur. l. RS, št. 35/02) vpisano v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo Republike Slovenije za kulturo, pod zaporedno številko 172. Glasilo izhaja v slovenskem jeziku v nakladi 2700 izvodov. Brezplačno ga prejemaajo vsa gospodinjstva v občini Duplek.

Uredništvo si pridružuje pravico, da prispevke primerno priredi. Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Priprava za tisk: Grafična forma Hutter, tel.: 02/ 300 20 10 • Tisk: Evrografis d. o. o.

Naslovnica: Gneča na cesti, a brez izpušnih plinov, samo zvok starih zvoncev; Foto: Gregor Weingerl

Mislil lahko svobodno, govorim preišljeno, pišem preudarno. Takšna izhodišča me v moji zavesti spremljajo že kar nekaj časa. Velikokrat se to pokaže za dobro, čeprav ni vedno najlaže. V tem »predvolilnem« uvodniku so verjetno moji zapisi še bolj pod drobnogledom. Mnogi čakajo na stavek, v katerem bo župan zlorabil uvodnik za svojo promocijo. Sam se sicer s samopromocijo ne obremenjujem, bolj mi odzvanjajo v mislih besede naše urednice, gospe Majde Struc, ki mi je ob začetku županovanja dejala: »Gospod župan, vsak vaš stavek v uvodniku ima svojo težo, zavedajte se – Novice ljudje berejo in ljudi zanima, kaj bo napisal župan.« In od takrat naprej dobro premislim, kaj napišem, želim vedno kaj sporočiti in upam, da mi to čim večkrat tudi uspe.

Na položaju župana si velikokrat v situaciji, ko so govorniku ne moreš povedati vsega, kar si misliš, in moraš izbirati prave besede. Okoliščine na sestankih so po navadi že v izhodišču konfliktna. Občan želi nekaj zase ali za skupino ljudi, župan pa to lahko izpolni le, če je skladno z zakonodajo, če ni v nasprotju z interesi drugih, če so zato zagotovljena sredstva in če je na lestvici prioritet to lahko uvrščeno dovolj visoko. Torej situacije ne moreš rešiti le z dajanjem in izpolnjevanjem želja, tudi obljubljanje ni rešitev. Če so ljudje dovolj razumni, stvar lahko uredimo z odkritim pogovorom in morebitnim kompromisom. Velikokrat pa, žal, pri ljudeh prevladata jeza in razočaranje, ko se stvar ne odvije skladno z njihovimi željami, in takrat postanejo nesramni, pikri, nekateri celo škodoželjni. Takrat se sam po navadi iz komunikacije umaknem, saj bi vsako nadaljnje prepričevanje vodilo v nov konflikt.

Čeprav sem v službi veliko bolj umirjen in zadržan, kot je sicer moj naravni karakter, pa kljub vsemu ljudje rečejo: »Tega pa si en župan res ne bi smel privoščiti.« Še bolj v meni zavre takrat, ko želim zaključiti brezplodno debato, pa mi nekdo reče: »Gospod župan, vi ste zato v službi, da me poslušate.« Zgoraj sem napisal, da pišem preudarno, pa vendar to želim tudi pisno sporočiti vsem. Župan ne more biti zgolj všečen ljudem, ampak mora biti predvsem pošten in pravičen. Župan mora biti v službi ljudi, ne le posameznikov. In resnično to tako mislim. Nihče na tem svetu ni v službi zato, da ga ljudje zmerjajo in da svojo slabo voljo sproščajo na njem. Ne uslužbenec na telefonu, ki rešuje reklamacije, ne medicinska sestra v prepolni čakalnici, ne delavci v javni upravi, ne župan.

Županom je nekaj veljave povrnil tudi predsednik vlade Marjan Šarec na drugem kongresu slovenskih občin. Že to, da je prekinil izjemno slabo prakso svojih dveh predhodnikov, ki nista zbrala poguma, da bi se

srečala z župani lastne države, je vredno pohvale. Tudi srečanja vlade in predstavnikov lokalnih skupnosti so že v izhodišču potencialno konfliktna, saj bi eni radi imeli več, kot bi drugi radi dali. A priznam, da je na tem srečanju predsednik vlade presenetil marsikoga, župane s svojimi jasnimi obljubami, verjetno pa tudi zaposlene na ministrstvih s številnimi kritikami na račun sistema, ki onemogoča normalno delovanje občin. Po tem sestanku je zaključek tak, da je enostavno potrebno počakati in videti, ali bomo pod Šarčevim vodstvom začeli spreminjati sistem ali pa bodo sile sistema spremenile njega.

Kakorkoli, mi z optimizmom in pozitivno energijo delamo, gradimo in načrtujemo naprej. Pred nami sta položitev temeljnega kamna za pridobitev nove večnamenske šolske dvorane v Spodnjem Dupleku in postavitve motoričnih igral ob jezeru. Pričakujemo gradbeno dovoljenje za pričetek del v Žitečki vasi, kjer bomo dogradili dva oddelka vrtca in večnamenski skupni prostor. Pridobivamo tudi zadnje služnosti za pridobitev gradbenih dovoljenj za kanalizacijo v aglomeraciji Zgornji Duplek, ki so pogoj za dokončno odobritev dodeljenih evropskih kohezijskih sredstev za enega največjih infrastrukturnih projektov v naši občini. Pa vendar, naša želja ni, da bi bili najbogatejša ali najmodernejša občina. Naša želja je, da bi postali občina najbolj zadovoljnih ljudi. To nam lahko uspe le, če bomo delovali skupaj, če ne bomo podpirali sovražnega govora, ogovarjanja in podpihovali nezadovoljstva. Če se bomo vsi skupaj osredotočili na stvari, ki nas osrečujejo, če bomo veseli vsake pridobitve, tudi v sosednji vasi. Verjamem, da nam skupaj lahko uspe. Veliko dobrega smo že naredili. To priznavajo tudi ljudje izven meja naše občine. Najlepši dokaz, da je temu tako, pa so tudi te Novice, ki jih boste prebirali v prihodnjih dneh. V njih je veliko veselih obrazov. Vsem vam, drage občanke in občani, želim veliko nasmejanih obrazov vse dni, tudi v prihodnjih štirih letih.

Mitja HORVAT,
župan

LOKALNE VOLITVE 18. NOVEMBRA

Julija je takratni predsednik Državnega zbora RS mag. Matej Tonin razpisal redne volitve v občinske svete in redne volitve županov

Prav tako je župan občine Duplek Mitja Horvat razpisal redne volitve v svete vaških skupnosti. Tako bodo odslej lokalne volitve potekale tretjo soboto v novembru, letos 18. novembra 2018.

Volivci občine Duplek bodo lahko uresničevali volilno pravico:

- na volišču, kjer je volivec vpisan v splošni volilni imenik;
- po pošti v Republiki Sloveniji (na podlagi 75. člena Zakona o lokalnih volitvah v povezavi z 81. členom Zakona o volitvah v državni zbor) lahko glasuje volivec, če bo najkasneje deset dni pred dnem glasovanja, to je do 7. 11. 2018, sporočil občinski volilni komisiji, da želi glasovati na tak način. Na enak način lahko glasujejo invalidi, ki to sporočijo občinski volilni komisiji in predložijo odločbo pristojnega organa o priznanju

statusa invalida. Invalidi lahko glasujejo po pošti tudi stalno, če to sporočijo državni volilni komisiji in predložijo odločbo pristojnega organa o priznanju statusa invalida;

- na predčasnem glasovanju (na podlagi 78. člena Zakona o lokalnih volitvah), ki bo potekalo 14. novembra 2018 od 9. do 19. ure na naslovu: Občina Duplek, Trg slovenske osamosvojitve 1, 2241 Sp. Duplek;
- pred volilnim odborom na svojem domu (na podlagi 81. člena Zakona o lokalnih volitvah) lahko volivec, ki se zaradi bolezni ne more osebno zglasiti na volišču, kjer je vpisan v volilni imenik, glasuje pred volilnim odborom na svojem domu, če svojo namero sporoči občinski volilni komisiji najpozneje tri dni pred dnem glasovanja, to je do 14. 11. 2018.

Na območju občine Duplek so za izvedbo rednih volitev za župana, občinski svet in vaše skupnosti določena naslednja volišča:

Št. volišča	Volišče	Sedež volišča	Volilno območje
2601001	OŠ Žitečka vas	Zg. Duplek 98	za volivce naselja Zg. Duplek
2601002	Občina Duplek	Trg slovenske osamosvojitve 1	za volivce naselja Sp. Duplek in dela Ciglenc od h. št. 1 do 35
2601003	OŠ Dvorjane	Dvorjane 15	za volivce naselja Dvorjane, dela Ciglenc od h. št. 36 dalje in dela Vurberka od h. št. 1 do 15 ter od h. št. 139 do 141
2601004	Kulturni dom Vurberk	Vurberk 95	za volivce naselja Vurberk
2601005	Kulturni dom Korena	Zg. Korena 26	za volivce naselij Zg. Korena, Sp. Korena, Jablance in Žikarce
2601006	Večnamenski prostor pri igrišču	Zimica 46/c	za volivce naselja Zimica
026 901	Volišče za predčasno glasovanje bo na Občini Duplek	Trg slovenske osamosvojitve 1	za celotno območje občine Duplek

Občinska volilna komisija

VARNA ŠOLSKA POT 2018/2019

Ob začetku šolskega leta je izjemno pomembno poskrbeti za varovanje otrok na šolskih poteh

Policisti policijske postaje Maribor I smo v sklopu začetka šolskega leta 2018/2019 in varne šolske poti v okolici šol in vrtcev na območju občine Duplek ter na šolskih poteh umirjali promet in pomagali udeležencem v prometu na najbolj obremenjenih križiščih in v neposredni bližini šol. Voznike, ki so s svojim obnašanjem ogrožali varnost otrok v prometu, pa smo tudi dosledno kaznovali. Hkrati smo dali tudi poseben poudarek organiziranim in neorganiziranim prevozom otrok v šolo. Za varnost otrok v prometu na območju občine Duplek pa nismo skrbeli le policisti, temveč tudi šole, člani SPVCP občine Duplek, gasilci PGD Korena, PGD Dvorjane, Društvo upokojencev Duplek, društvo Oldtimer Duplek, Rdeči križ Dvorjane in Ribiško društvo Duplek.

Otroci so kot prometni udeleženci nepredvidljivi, prometne predpise si razlagajo po svoje, ne zmorejo pravilno oceniti hitrosti in oddaljenosti bližajočega se vozila. Zato moramo za njihovo varnost skrbeti predvsem drugi udeleženci v cestnem prometu.

Pri tem je še posebej pomembno, da morajo imeti otroci na poti v vrtec in prvi razred osnovne šole in domov spremstvo. Spremljevalci so lahko tudi otroci, stari od 10 do 14 let, če to dovolijo starši otrok. Rumena rutica, simbol začetnikov v prometu, je obvezna za otroke v prvem in drugem razredu osnovne šole.

Prav je, da otroci spoznajo tudi druge poti v šolo, ne le svoje običajne, saj s tem širijo svoje znanje o prometu. Mobilne telefone pa naj vsaj med hojo do cilja pospravijo v nahrbtnike. Pri učencih najnižjih razredov ne, pri malo starejših pa opazamo, da zaradi uporabe mobilnega telefona med hojo niso dovolj pozorni na dogajanje okoli sebe, kar je lahko nevarno.

Da bo pot v vrtec ali šolo varna tudi znotraj avtomobila, mora biti otrok v sedežu čvrsto pripet, otroški varnostni sedež pa pravilno nameščen. To velja za vse leto, ne le prvih 14 dni septembra. Vselej bodite vestni in natančni, to velja tudi za babico in dedka.

Naj vas spomnimo, da se največ nesreč zgodi ravno na kratkih razdaljah in v bližini doma. Naj vas tudi spomnimo, da lahko svojega otroka poškodujete že s silovitim zaviranjem. Pogosto se zgodi, še zlasti in conah z omejitvijo 30 kilometrov na uro, da morate nepričakovano ustaviti.

Že ob takšnem zaviranju lahko vašega otroka odnese v sprednji sedež, v armaturno ploščo, celo iz avtomobila – poškodujete se torej lahko tudi, če ne trčite.

Zato ne pozabite: čeprav ste izbrali varen otroški varnostni sedež in ga pričvrstili v avtomobil ter otroka pred vožnjo vedno pripeli, še ni rečno, da ste mu zagotovili najvišjo raven varnosti. Potrebno je samo še zadnje dejanje: oba, sedež in otrok, morata biti dovolj čvrsto pripeta. Morda ne bo odveč, če to informacijo starši delimo tudi z babicami in dedki oziroma z vsemi, ki vozijo naše otroke.

Varnostni pas mora segati prek ramen: do metra in pol visok otrok mora sedeti v varnostnem sedežu.

Varnostni pas mora potniku segati čez ramena, da ga lahko obdrži naslonjenega na sicer varnostno ustrezno zasnovan sedež avtomobila. Pri manjših potnikih, torej predvsem pri

otročih, pa varnostni pas ne sme biti ob vratu. V prometni nesreči lahko tako nastanejo zelo resne poškodbe, v hujših primerih lahko pride tudi do poškodb dihalne cevi in celo do zadušitve. V več primerih se je tudi zgodilo, da je otroka vrglo v stran in je s telesom udaril v vrata ali stebriček, bilo pa je tudi nekaj primerov, ko se je otrok v spanju nagnil v stran in ga je v prometni nesreči odneslo izpod varnostnega pasu.

Otrok se mora torej voziti v otroškem varnostnem sedežu, dokler mu običajni tritočkovni varnostni pas ne sega čez ramena. To je glede na statistiko nekako pri 150 centimetrih. Podatek je sicer močno odvisen od višine naslonjala in točke vpetja pasu v konkretnem avtomobilu, a glede na statistiko povprečen otrok primerno višino doseže pri 12. letih, torej okrog šestega razreda.

Tudi v šoli se zavzemite za večjo varnost svojih otrok!

*Marko Rahle,
vodja policijskega okoliša, višji policist I*

KROŽIŠČA NISO ZA ZABAVO

Ob postavljanju lutk v krožiščih in lepljenju plakatov bodo policisti ukrepali

Policisti Policijske postaje Maribor I ter drugi udeleženci v cestnem prometu, ki vozijo skozi krožišča v Sp. Dupleku, v zadnjem obdobju pogosteje opazamo, da si nekateri krajanje Dupleka prisvajajo krožišča v druge namene, prav tako pa smo v tej zvezi na Policijski postaji Maribor I prejeli prijave, ki se nanašajo na tovrstno problematiko. Le-ta se predvsem navezuje na postavljanje lutk v krožiščih v Sp. Dupleku in na lepljenje plakatov po obstoječi prometni signalizaciji (prometnih znakih) z namenom oznanjanja, da nekdo iz območja Dupleka praznuje 40 ali 50 let.

Občina Duplek je sicer seznanjena s tovrstno problematiko in njihov režijski obrat sprotno oz. takoj, ko vidi takšna obvestila ali plakate na prometnih znakih, le-te tudi odstrani. Lutke, postavljene zraven studenca na zelenici v krožišču v Sp. Dupleku, pa do sedaj sicer niso neposredno ovirale udeležencev v cestnem prometu, vendar pa tja nikakor ne sodijo, saj lahko pri določenih voznikih povzročijo nezbranost pri vožnji oz. otežujejo njihovo koncentracijo.

V predmetni zadevi se bo situacija spremljala s strani policistov Policijske postaje Maribor I, saj občasno še vedno prihaja do tega, da nekdo uporabi obstoječi prometni znak in zraven prilepi sliko slavljenca, ki praznuje 40 ali 50 let. V kolikor se bo s strani policistov ugotovila identiteta osebe, ki je po prometni signalizaciji nameščala druge predmete oz. slike in plakate, se bo zoper njo izvedel ustrezen ukrep.

Na podlagi navedenega naprošamo občane občine Duplek, da se izogibajo okraševanju krožišč s postavljanjem lutk in nameščanju plakatov ter le-te namestijo na primerna mesta oz. lokacije, kjer ne bodo ovirali in pri vožnji vznemirjali drugih udeležencev v cestnem prometu.

*Marko Rahle,
vodja policijskega okoliša, višji policist I*

OBNOVLJEN ODSEK CESTE DVORJANE–CIGLENCE

Septembra smo dokončali celovito obnovo več kot kilometer lokalne ceste

Kot smo napovedali že v enih izmed prejšnjih Novic, smo septembra dokončali celovito rekonstrukcijo prvega dela 1118 m dolgega odseka občinske lokalne ceste LC št. 081090 DVORJANE–CIGLENCE, in sicer od hišne številke Ciglenca 13 pa vse do meje s katastrsko občino Sp. Korena pri hišni številki Ciglenca 23. Rekonstrukcijo smo izvedli po novi metodi hladne reciklaže.

Zaradi lažjega srečevanja kmetijske mehanizacije in osebnih vozil smo na celotni dolžini izvedene rekonstrukcije izvedli tudi razširitev obstoječe ceste. V okviru prenove smo tako izvedli sanacijo asfaltne voziščne konstrukcije, utrdili spodnji ustroj in obojestransko obcestno bankino. Sanirali smo odvodnjavanje ceste, obcestne jarke in zgradili dodatne cestne propuste. Asfaltirali smo obcestne mulde in v območju nevarnih mest (poteku ceste v nasipu in nevarni krivini) zamenjali obstoječe varnostne ograje z novimi jeklenimi varnostnimi ograjami (JVO).

Obnovili smo tudi vso obstoječo horizontalno in vertikalno prometno signalizacijo cestišča in avtobusnih postajališč. Zgradili smo manjkajoče vodovodne hišne priključke in podaljšali obstoječ sekundarni vodovodni cevovod za približno 100 m. V sklopu izvedbe del je Telekom Slovenije izvedel zemeljsko kabliranje optičnih telekomunikacijskih vodov, tako da bodo tam prisotni obstoječi TK drogovi v kratkem v celoti odstranjeni. Sredstva za izvedbo del smo zagotovili v okviru letošnjega občinskega proračuna, del sredstev pa bo sofinanciran iz državnega proračuna na podlagi 23. člena Zakona o financiranju občin /ZFO-1/.

Marjan Topič

Foto: Marjan Topič

Foto: Marjan Topič

PRIZNANJA IN NAGRADE OBČINE DUPELEK ZA LETO 2018

Podelili priznanja najboljšim učencem, športnikom in najzaslužnejšim občanom

Na čudovitem vurberškem gradu je ob prazniku občine Duplek v soboto, 23. junija 2018, potekala letošnja tradicionalna slovesna podelitev priznanj in nagrad občine Duplek posameznikom in ekipam.

Priznanje častna občanka občine Duplek za Slavico Golob

Slavica Golob je ogromno svojega prostega časa in energije vložila v dejavnosti, namenjene starejšim, zlasti občanom občine Duplek. Med drugim je 21 let uspešno vodila Društvo upokojencev Duplek, ki je imelo že v času njenega predsedovanja več kot 800 članov. Društvo je pod njenim vodstvom razvilo številne aktivnosti za starejše – tako športne kot tudi kulturne in družabne. V času njenega predsedovanja je društvo pridobilo nove prostore za delovanje društva v bloku v središču Sp. Dupleka. Po katastrofalnih poplavah, ki so uničile rekreacijski center za upokojence v gramoznici v Zg. Dupleku, je bila gonilna sila nastanka novega tovrstnega centra v Sp. Dupleku. Društvo je pod njenim vodstvom in na njeno pobudo izvedlo kar nekaj socialnih projektov za starejše, med drugim na Štajerskem prvi program Starejši za starejše. Hkrati pa je bila tudi politično aktivna. Bila je podpredsednica ZDUS-a ter članica občinskega sveta Občine Duplek (kar je tudi v tem mandatu). Je dobitnica zlate plakete ZDUS-a, društvo pa je kot najboljšo upokojensko društvo prejelo tudi zlati kovanec dr. Janeza Drnovška. Ob vseh javnih nalogah ter skrbi za družino pa ni pozabila niti na bolne in socialno ogrožene starejše občane. Za prenekaterega se je osebno zavzela in mu pomagala, zato je občinski svet Občine Duplek na svoji 27. seji, ki je potekala 20. 6. 2018, sklenil, da ji podeli najvišji naziv: častna občanka občine Duplek.

Glonarjeva plaketa Konradu Bezjaku

Konrad Bezjak iz Vurberka se z dejavnostmi na področju kulture ukvarja zadnjih 60 let. S svojo neizmerno energijo in zagnanostjo je sodeloval na različnih področjih kulture v Prosvetnem društvu Vurberk. Temeljno načelo društva je bilo, da med seboj poveže ljudi, občane, da se zaradi svojih kulturnih potreb in interesov povezujejo skozi razvijanje različnih oblik ljubiteljskega kulturnega delovanja. V okviru društva so bile ustanovljene dramska skupina, pevski zbor, folklorna skupina in knjižnica. Konrad Bezjak je bil vodja in režiser gledališke skupine vrsto let. V njegovi režiji so nastale predstave Davek za samce, Valovi življenja, Jurij Kozjak, slovenski janičar, Rokovnjači, Deseti brat, Samorastniki, Klobčič, Raztrganci, Hajduk Janošik, Hodl de bodl in Mlinarjev Janez. Društvo je z lastnim delom in prostovoljnimi prispevki za svoje dejavnosti obnovilo dotrajano zgradbo, ki jim jo je v uporabo brezplačno za 50 let prepustilo Gozdno gospodarstvo Maribor. Bil je med prvimi in še vedno je dolgoletni član pevskega zbora v Koreni ter harmonikar in plesalec v folklorni skupini v Koreni. Bil je tudi med ustanovitelji in dolgoletnimi člani Turističnega društva Vurberk, ki že 27. let organizira odmevni Vurberški fe-

stival in srečanje pevskih zborov Štajerska poje. V letih od 1998 do 2002 je bil tudi član občinskega sveta Občine Duplek.

Konrad Bezjak in Slavica Golob z županom Mitjem Horvatom
Foto: Sašo Korošec

Županova priznanja

Vsako leto v okviru občinskega praznika podelimo tudi županova priznanja. Tokrat jih je župan izročil tistim, ki s svojim delom in požrtvovalnostjo občutno prispevajo k varnosti vseh in boljšem počutju starejših v naši občini.

Nagrajenci:

- Patrick Šabeder za uvrstitev v super finale projekta Otroci pojejo in se veselijo,
- Alina Bratovčak za nastop v polfinalu projekta Otroci pojejo in se veselijo,
- Sonja Rojko za uspešno vodenje in razvoj dejavnosti Društva upokojencev Vurberk,
- Karl Marko, Bojan Kopač, Sašo Turnšek in Jože Novak za uspešno posredovanje pri najdbi NUS (bombe) na območju gradu Vurberk v letu 2017,
- Deda KÄFER klub ob 20-letnici delovanja društva,
- Vinko Bezjak je priznanje prejel za dolgoletno uspešno poveljevanje gasilcem Prostovoljnega gasilskega društva Korena,
- Maksimiljan Bezjak je priznanje prejel za dolgoletno uspešno poveljevanje gasilcem Prostovoljnega gasilskega društva Dvorjane.

Staš in Tjaša športnika leta

Športnik leta 2017 je postal Staš Kokotovič (judo).

Športnica leta 2017 je postala Tjaša Brumen (judo).

Naziv ekipa leta 2017 je prejela Moška kadetska ekipa Judo kluba Duplek. V ekipi so: Staš Kokotovič, David Kraljič in Filip Nipič. Osvojili so ekipno 3. mesto na Slovenskem pokalu za leto 2017.

Športniki ob podelitvi priznanj

Foto: Sašo Korošec

Priznanja za vrhunske športne dosežke v letu 2017 so prejeli:

- Kristina Vršič – judo,
- Ljudmila Merčnik – judo,
- Tamara Kraljič – judo,
- Tajda Senekovič – judo,
- David Kraljič – judo,
- Branko Bratuša – kegljanje.

Priznanje za zasluge na področju športa je prejel Matej Mulec za 10 let neprekinjenega in prizadevnega dela v Judu klubu Duplek.

Priznanja za športne dosežke v letu 2017 so prejeli:

- Filip Nipič – judo,
- Timon Petrovič – judo,
- Matija Filipič – judo,
- Sergej Filipič – judo,
- Nil Škerbot – judo,
- Tilen Mulec – judo,
- Lara Petrovič – judo,
- Nina Auda – judo,
- Vita Rojs – karate,
- Sara Rojs – karate,
- Hera Agapito Masten – karate,
- Karin Ludvik – karate,
- Jana Rojs – karate.

Odlličniki OŠ Duplek

Foto: Sašo Korošec

Glonarjevo priznanje

Glonarjeva priznanja za najboljše učence, ki so v šolskem letu 2017/2018 zaključili osnovnošolsko izobraževanje, so prejeli:

- Učenci OŠ Korena: Julija Jelatancev, Nika Mulec, Karin Rihter, Nika Štefanec, Rene Šabeder;
- Učenci OŠ Duplek: Nina Pečar, Andraž Pinterič, Melisa Zelenik, Tjaša Cehner, Anja Staroverški, Luka Ciringer, Sara Glonar, Lan Patrik Horvat, Jernej Krajnc, Timi Rajh, Larisa Vauhnik.

Nogometni klub Duplek in Judo klub Duplek sta podelila priznanja svojim mladim tekmovalcem

Vodja nogometne šole Nogometnega kluba Duplek, Tomaž Tušek, je nagrade podelil naslednjim športnikom tega društva: Tomažu Perneku, Eneju Dančiču, Sergeju Filipiču, Aljažu Sužniku, Stašu Škafarju, Kevinu Kacjanu, Saši Štefancu, Klemnu Gradišniku, Taiu Simoniču, Amadeju Krašni, Alešu Paluci, Luki Polajžerju, Aljažu Koresu, Reneju Pipuši, Žigi Zemljiču, Nejcju Gruborju, Matiji Polnerju, Janu Ravnjaku, Luki Nešoviču, Galu Namestniku, Tilnu Krajncu, Galu Tepehu, Luki Jurši Taranturi, Maju Mencigarju, Matevžu Kristaniču in Vidu Kekcu.

Judo klub Duplek je nagradil naslednje športnike: Nea Safina, Nika Grajfonerja, Eleno Petrovič, Stašo Aleksejo Kukovec, Niko Auda, Tajjo Kokol, Nike Tajjo Peček, Klaro Mulec, Evo Stočko, Žano Stočko, Lano Plazar in Gala Zupančiča.

Perspektivni športnik 2017

Priznanja so letos prejela tri dekleta:

- Manca Gjura – atletika,
- Vanesa Majerič – hip hop – ženski solo – odrasli,
- Lana Žugman – Karate klub WKSA.

Milena Ropoša

Odlličniki OŠ Korena

Foto: Sašo Korošec

Vpogled, trije vadbeni prostori in tribune, Arhitekt Šmid d. o. o.

Zunanost dvorane s povezovalnim hodnikom; pogled s SV strani, Arhitekt Šmid d. o. o.

KMALU PRIČETEK GRADNJE DOLGO NAČRTOVANE ŠPORTNE DVORANE

Priprave na gradnjo večnamenske športne dvorane so se začele že pred leti, še v mandatu bivšega župana. Takšen projekt je precejšen zalogaj s tehničnega in finančnega vidika, preudarnost pa potrebuje svojo mero časa. Zavedanje, da je dvorana potrebna tako za osnovno šolo kot za občane, je privedlo do nadaljevanja številnih aktivnosti in iskanja različnih možnosti izvedbe.

Konec preteklega leta smo po prejetih pozitivnih odzivih občinskih svetnikov, predstavnikov šole ter predstavnikov športnih društev na osnovi projektne naloge začeli z izdelavo idejnega projekta, ki je bil podlaga za izvedbo javnega naročila. Aprila letos sta župan Mitja Horvat in predsednik upravnega odbora podjetja Lesnina MG oprema d. d. Ljubljana Boštjan Mencinger podpisala pogodbo za projektiranje in gradnjo večnamenske športne

dvorane v vrednosti 2 139 086 evrov z DDV. Do konca junija je izvajalec izdelal projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja in na Upravno enoto Maribor je bila podana vloga za izdajo le-tega.

V oktobru je bilo izdano gradbeno dovoljenje, tako da se bodo dela na terenu lahko kmalu pričela skladno z arhitekturno zasnovo, ki je že bila predstavljena v eni od preteklih izdaj Novic.

Večino sredstev bo Občina zagotovila iz občinskega proračuna. Načrtujemo, da bomo nekaj sofinancerskih sredstev pridobili iz manjših razpisov, kot so razpisi LAS, v kolikor pa se bo pokazala možnost, bomo kandidirali še pri kakšnem drugem viru.

Natalija Jakopec

»DOLGA POT« DO PRIČETKA DEL V REKREACIJSKEM CENTRU GRAMOZNICA

Občina je februarja lani preko društva LAS Ovtar Slovenske gorice oddala prijavo za sofinanciranje ureditve Rekreacijskega centra Gramoznica. V okviru projekta so na območju gramoznice načrtovane naslednje aktivnosti: ureditev parkirnih prostorov za avtodome in obiskovalce, ureditev sprehajalne poti, ureditev parka za izboljšanje motoričnih sposobnosti, postavitve urbane opreme (klopi in košev) ter informacijske table. Skupaj s partnerjema – s Turistično splavarskim društvom Krajinski park Drava in podjetjem Astraea d. o. o. – sta načrtovani izdelava eksponatov splava in rance ter izvedba tekmovanja v vejkanju in akustičnega koncerta na vodi.

Od prijave projekta do prejema odločbe Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano – Agencije Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja (v nadaljevanju: Agencija), ki je odločala o dodelitvi nepovratnih sofinancerskih sredstev iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja, je preteklo dobro leto in v tem času je prišlo do sprememb, o katerih je potrebno Agencijo obvestiti in prejeti njeno potrditev, na katero pa še vedno čakamo.

V vmesnem času smo skladno z Zakonom o javnem naročanju izvedli postopke izbire izvajalcev, da bomo takoj po prejemu odgovora s strani Agencije lahko pristopili k podpisu pogodb. Za dobavo in postavitve opreme parka za izboljšanje motoričnih sposobnosti je bilo izbrano

Primer motoričnega sestava

podjetje Lavaco d. o. o. iz Ljubljane, za ureditev sprehajalne poti in parkirnih mest Gradbena mehanizacija in gradbeništvo, Kopun Ambrož s. p. iz Spodnjega Dupleka, za dobavo opreme pa podjetje Kremen d. o. o. iz Maribora.

Skupna vrednost projekta, vključno z vložki partnerjev, je 165 tisoč evrov, za kar je skupno odobrenih 39 868 evrov nepovratnih sredstev (od tega za Občino 37 692 evrov).

Upamo, da bomo kmalu prejeli potrebno dokumentacijo in da bomo z deli lahko pričeli še to jesen. Celostna ureditev bo obiskovalcem omogočala rekreacijo, druženje, igro in sprostitev ter bo dostopna vse dni v letu.

Natalija Jakopec

NOVO VOZILO ZA REŽIJSKI OBRAT OBČNE DUPLEK

Vozilo znamke Mercedes Benz Sprinter, letnik 1997, ki ga je dolga leta uporabljal režijski obrat, smo bili zaradi dotrajanosti sredi poletja primorani izločiti iz uporabe. Za nemoteno delovanje režijskega obrata, ki med drugim skrbi za vzdrževanje cest in cestne infrastrukture, urejenost zelenih javnih površin, urejenost cvetličnih gredic in pokopališč, smo kupili novo dostavno vozilo Ford Transit z enojno kabino. Vozilo je stalo 24 tisoč evrov in upamo, da nam bo dobro služilo.

Natalija Jakopec *Novo dostavno vozilo*

Foto: Tomaž Lukas

VRTEC ŽITEČKA VAS ČAKA NA GRADBENO DOVOLJENJE

Na podlagi konec preteklega leta potrjene investicijske dokumentacije in idejne zasnove projekta gradnje prizidka k osnovni šoli v Žitečki vasi smo pristopili k izdelavi potrebne projektne dokumentacije. Spomladi letos je bila izdelana projektna dokumentacija za pridobitev gradbenega dovoljenja (PGD) in še v obdobju veljave »starega« Zakona o graditvi objektov je bila na Upravno enoto Maribor vložena vloga za izdajo gradbenega dovoljenja, ki ga pričakujemo vsak čas.

Projektna dokumentacija za izvedbo (PZI) je že izdelana. V izdelavi je razpisna dokumentacija za objavo javnega naročila, katerega objavo načrtujemo v oktobru. Po kon-

čanem postopku javnega naročila bo mogoče pričeti z deli na terenu. Načrtujemo, da bodo dela zaključena do pričetka novega šolskega leta in bo objekt, v katerem bosta dva oddelka vrtca in večnamenski prostor, ki ga lahko v dopoldanskem času uporabljata tako vrtec kot šola, v popoldanskem pa društva in vaška skupnost, predan v uporabo.

Vsa sredstva bo Občina zagotovila iz občinskega proračuna. Za sofinancerska sredstva bi kandidirali tudi pri kakšnem drugem viru, a to ni bilo mogoče.

Natalija Jakopec

OŠ Žitečka vas s prizidkom vrtca v ospredju; pogled s severa, Biro biro d. o. o.

V CELOTNEM ZGORNJEM DUPEKU, SE BO GRADILA KANALIZACIJA

Sredi julija je minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek, s predstavniki Podravske in Koroške regije podpisal dopolnitev lanskega dogovora o razvoju regij ki se nanaša na vzhodno kohezijsko regijo Slovenije, za obdobje 2014-2020

Podpisana dopolnitev dogovora za razvoj podravske regije, na kratko DDR2, kamor se uvršča tudi Občina Duplek, zagotavlja v podravski regiji kar 29 novih projektov v skupni vrednosti dobrih 147 milijonov evrov, za katere bo država iz evropskih kohezijskih virov in državnega proračuna, zagotovila 78,6 milijona evrov. Med projekti, ki bodo sofinancirani iz evropskih Kohezijskih sredstev, Sklada za razvoj regij, je tudi naš projekt dograditve kanalizacijskega omrežja v Zg. Dupleku, z uradnim nazivom »Odvajanje in čiščenje odpadne vode v porečju Drave – Občina Duplek«.

Seveda, pa nas sedaj čaka še veliko dela, da bo naš projekt lahko zaživel. Potrebno bo pravočasno pripraviti vse potrebne obrazce in vloge, za neposredno potrditev investicije na pristojnih ministrstvih, izdelati predhodno študijo izvedljivosti projekta, pripraviti finančno dokumentacijo, DIIP, IP in zagotoviti še gradbena dovoljenja na tistih odsekih, kjer le teh do sedaj še nismo uspeli pridobiti. Glede na to, da se območje predvidene gradnje kanalizacije in črpališč, razprostira razpršeno po celotnem Zg. Dupleku, je bilo potrebno za izvedbo, pripraviti vloge kar za šest ločenih gradbenih dovoljenj. Od teh smo tri

že pridobili, pridobitev enega je v teku, za dve gradbeni dovoljenji pa še pripravljamo projektno dokumentacijo in služnostne pogodbe za gradnjo na zemljiščih, ki niso v lasti občine. Finančna sredstva nam bodo pravnoomočno dodeljena šele z odločitvijo o podpori, ki jo izda Služba Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko (SVRK), na podlagi predloga pristojnega ministrstva (Ministrstvo za okolje in prostor) in nato sklenitvijo sofinancerske pogodbe. Celotno območje aglomeracije Zg. Dupleka, ki se bo priključilo na obstoječe že zgrajeno kanalizacijsko omrežje, vključuje skupaj več kot dva tisoč prebivalcev, oziroma približno 625 gospodinjstev. Z predvideno investicijo v Zg Dupleku, bomo zagotovili možnost nove priključitve na javno kanalizacijo 850 prebivalcem v 260 gospodinjstvih. Občinska uprava pripravlja projekt že nekaj let, tako smo do sedaj intenzivno zagotavljali vso potrebno projektno dokumentacijo za posamezne še manjkajoče odseke, pridobivali potrebna zemljišča oziroma služnostne pogodbe za izvedbo na zemljiščih, ki niso v lasti občine, kot tudi gradbena dovoljenja za te kanalizacijske krake. Tako že razpolagamo z gradbeni dovoljenji za prvo in drugo fazo gradnje v Žitečki vasi, za gradnjo druge faze v Zapolutkah in sicer za sekundarne krake na Kamenščak, trenutno pa smo v fazi pridobivanja gradbenega dovoljenja za stanovanjske objekte, ki se nahajajo južno od državne ceste R3-710. Zaključujemo pa tudi vse postopke izdelave projektne dokumentacije na osnovi katere bomo vložili vloge za izdajo gradbenega

Prikaz območja gradnje kanalizacije v Zg. Dupleku

dovoljenja za naselje Zabrege in za gradnjo tretje in četrte faze v Žitečki vasi. Na ta način bomo v aglomeraciji Zg. Duplek, zagotovili 98% pokritost z javnim kanalizacijskim omrežjem.

»Gre za zelo velik infrastrukturni projekt, eden večjih od nastanka naše občine. Imamo še veliko delov občine kjer še ni vzpostavljeno javno kanalizacijsko omrežje, žal smo za evropska sredstva lahko kandidirali le na območjih, ki presegajo 2000 PE (populacijskih ekvivalentov – poenostavljeno prebivalcev), pod dodatnim pogojem, da z investicijo zagotovimo 98% priključenost celotne aglomeracije, na javno kanalizacijsko omrežje. Ta pogoj v naši občini izpolnjuje le Zgornji Duplek,« je za častnik Večer v intervjuju pojasnil župan Mitja Horvat, ki za oktobrsko sejo občinskega sveta napoveduje obravnavo dokumenta investicije investicijskega projekta – DIIP in predstavitev projekta občinskim svetnikom. V odvisnosti od prejete odločbe Službe Vlade RS za razvoj in evropsko kohezijsko politiko, pa bi želeli čim prej izpeljati javni razpis za izbor izvajalca del, tako da bi z gradnjo lahko pričeli sredi prihodnjega leta in jo zaključili do konca leta 2020. Za projekt bomo pridobili cca. 1,4 mio. sofinancer-skih sredstev iz evropskih strukturnih skladov in držav-nega proračuna, ker pa je potrebno za gradnjo zagoto-viti tudi finančna sredstva za naš lasten delež investicije, smo projekt razdelili na tri proračunska obdobja.

Sedanja priključenost na javno kanalizacijsko omrežje v naši občini ni na zavidljivem nivoju saj zaradi naše specifične pretežno hribovite lege, zanaša le okrog 30 odstotkov. Z nameravano investicijo pa se bo ta precej zvišala, še vedno pa bo približno trideset odstotkov naših gospodinjstev, predvsem tistih v hribovitih predelih naše občine (Zimica, Zg. Korena, delno Sp. Korena, Žikarce, Vurberk, delno Ciglence), kjer ne bo možnosti zagotoviti izgradnje javnega kanalizacijskega omrežja, ki se zaključuje na CČN Dogoše. Za ta območja bomo morali do leta 2027, kot je to predvideno po evropski direktivi, poiskati druge alternativne načine za zagotavljanje odvajanja in čiščenja odpadnih voda (izgradnja manjših malih čistilnih naprav na kater bomo vezali posamične krajše krake, spodbujanje izgradnje hišnih malih oziroma bioloških čistilnih naprav, izgradnja predčistilnih elementov na obstoječih pretočnih greznicah itd...). Z izvedeno kanalizacijo v Zg. Dupleku, kateri bo tako skoraj v celoti pokrit z javnim kanalizacijskim omrežjem, ki se preko niza črpališč zaključuje na CČN Dogoše, bomo zagotovil tudi manjše vplive na okolje in zmanjšali onesnaževanje podtalnice ter posledično porečja reke Drave.

Marjan Topič

ZAHVALA ZA DONACIJSKA IN SPONZORSKA SREDSTVA

V letu 2018 smo praznična dogajanja v naših krajih popestrili z obilico dogodkov. Veliko dogodkov je potekalo v času občinskega praznika Dupleški teden, izvedli smo prireditvi 27. Vurberški festival in 11. Srednjeveški dan na gradu Vurberk.

V soboto, 23. junija 2018, sta na gradu Vurberk potekali svečanost ob občinskem prazniku občine Duplek ter podelitev priznanj in nagrad. Izvedli smo tudi tradicionalno vleko vrvi med vasmi in kuhanje enolončnice ter letos prvič tudi športno-rekreativni dan v Krajinskem parku Drava, ki je potekal v ponedeljek, 25. junija 2018. Sledile so še številne športne in druge prireditve.

Vsem, ki ste nam pomagali s finančnimi sredstvi, bi se na tem mestu želeli zahvaliti za donacijske prispevke in sponzorska sredstva, ki ste nam jih namenili za izvedbo vseh teh številnih prireditev. Bili so nam v veliko pomoč, da smo lahko popestrili dogodke. Za vaše sodelovanje in pripravljenost pomagati se vam še enkrat najlepše zahvaljujemo.

Pomagala sta nam naslednja sponzorja (navedena sta po abecednem vrstnem redu):

- Javni zavod Mariborske lekarne Maribor in
- Lancom inženiring računalniških sistemov d. o. o.

Donatorji pa so bili (navedeni so po abecednem vrstnem redu):

- Čisto mesto Ptuj d. o. o.,
- Kremen MB d. o. o.,
- Mariborski vodovod d. d.,
- Nigrad, komunalno podjetje, d. d.,
- Pomgrad – CP d. d.,
- Sava MED, zdravstvene storitve in svetovanje, d. o. o.,
- Steklarstvo Ivanka Miholič s. p.,
- Tlakovci Podlesnik d. o. o.,
- Transport Dvoršak, prevoznništvo, storitve in trgovina d. o. o.,
- Veterinarska ambulanta Usar d. o. o.

Mihaela Borovnik
Občina Duplek

PROGRAM STAREJŠI ZA STAREJŠE

Odprite vrata prostovoljcem, ki vas pridejo obiskat, ker želijo vedeti ali morda potrebujete kakšno pomoč

Veliko ste že slišali o projektu Starejši za starejše in tudi v Novicah smo že o tem pisali, a marsikdo ne razume in ne pozna delovanja in smisla tega projekta. S projektom Starejši za višjo kakovost življenja starejših na domu spoznavamo življenjske razmere starejših, njihove potrebe po različnih storitvah, njihove stiske in njihovo sposobnost za samopomoč in za pomoč sovrstnikom. Znano vam je, da se projekt Starejši za starejše izvaja že od leta 2004, njegov nosilec pa je ZDUS Ljubljana. Projekt je prejel posebno nagrado Evropskega parlamenta – naziv državljan Evrope za leto 2017. Nagrada je velikega pomena, saj program predstavlja izjemen primer dobre prakse na področju prostovoljstva, ki omogoča kakovostnejšo in bolj neodvisno življenje starejših.

Društvo upokojencev Duplek je bilo prvo na območju Zgornjega Podravja in sploh prvo na Štajerskem, ki se je vključilo v ta program. Glavna akterka pri vzpostavljanju programa je bila takratna predsednica društva Slavica Golob. S tem projektom želimo starejšim pomagati, da lahko ostanejo dalj časa v domači oskrbi.

Naši prostovoljci vas pridejo obiskat, ker želimo vedeti, kako živite in ali morda potrebujete kakšno pomoč. Želimo vam pomagati, da ne boste osamljeni, prisluhniti poskušamo vaši stiski, bolečini ipd., nudimo spremstvo

k zdravniku, prinašanje živil in zdravil itd. Z nami sodelujejo še: Center za socialno delo Maribor, patronažna služba, Rdeči križ, Karitas.

Prostovoljci so domači ljudje in se sproti tudi izobražujejo v društvu, tako da je pomoč res na strokovni ravni. Zato prosimo, sprejmite našega prostovoljca, ko pride do vas z anketo, saj vam to lahko samo koristi, ne more škoditi. Če se počutite še vitalne in aktivne, nič zato, anketo lahko izpolnite, mogoče vam bo koristil obisk našega prostovoljca v naslednjih letih. Upravni odbor DU Duplek je sprejel Pravilnik o tajnosti podatkov, torej bodo vaši podatki resnično tajni.

Vse starejše občanke in občane, stare nad 69 let, vabimo k sodelovanju pri ugotavljanju potreb starejših na domu, kajti le s tem bo mogoče vplivati na socialne in zdravstvene razmere v kraju, na zagotavljanje nadzora nad porabo sredstev v te namene in na kvaliteto dela vladnih organizacij ter delo zaupnikov, ki so zadolženi za delo s starejšimi.

Ob izvajanju projekta Starejši za starejše nas podpira tudi župan občine Duplek Mitja Horvat s sodelavci, za kar se vsem iskreno zahvaljujemo.

*Silva Radić,
tajnica DU Duplek
in koordinatorica projekta
Starejši za starejše*

Prostovoljke in prostovoljec DU Duplek

Foto: Silva Javornik

NAMESTILI ŽE PETI DEFIBRILATOR

Avtomatski eksterni defibrilator (AED) je prenosna elektronska naprava, ki je sposobna zaznati zastoj srca pri človeku. S pomočjo električnega sunka pa lahko srce ponovno požene in s tem reši življenje. AED je popolnoma enostavna in varna naprava, ki jo lahko uporablja vsakdo.

V začetku letošnjega šolskega leta smo namestili že peto AED napravo na območju naše občine. AED je nameščen na lokaciji stavbe OŠ Duplek, podružnice Žitečka vas, na naslovu Zg. Duplek 98.

Lokacija defibrilatorja ob OŠ v Žitečki vasi

Foto: občina Duplek

Trenutno imamo v naši občini pet AED naprav. V mrežo AED v naši občini so le-ti nameščeni na naslednjih lokacijah:

- na lokaciji v Spodnjem Dupleku, na naslovu Cesta k Dravi 8, pri vhodu v zdravstvene ambulante,
- AED za javno uporabo, nameščen na lokaciji stanovanjske hiše Golobovih v Žikarčah 91/b,
- AED, nameščen na lokaciji stavbe OŠ Duplek, podružnice Žitečka vas, na naslovu Zg. Duplek 98.

Prav tako pa imamo v občini dve premični AED napravi, ki se nahajata v vozilih PGD Dvorjane, Dvorjane 38a, in PGD Korena, Zgornja Korena 27.

Dejan Stanko

ALI JE PRI NACEKOVEM KRIŽU STRAŠILO?

Že od nekdaj so ljudje postavljali kapelice in križe, in sicer v zahvalo za pridobljeno dediščino, ozdravitev od hude bolezni ali pa uslišano ljubezen

V takratni občini Sv. Martin sta leta 1903 posestnika Janez in Julijana Bauman postavila lično kapelico v zahvalo, da se ni zgodila večja nesreča, ko je leta 1883 v njuno takratno hišno poslopje na Tezdem »udarilo in poškodovalo gospodinjo«. Matevž Kocbek (1837–1898) je postavil poljski križ, ker mu je »žena nevarno zbolela, a zopet ozdravela«. Posestnika Jožef in Roza Gmeiner naj bi na svojem posestvu v Sp. Dupleku leta 1914 postavila velik križ zaradi zaobljube ob bolezni gospodinje Roze Gmeiner. Križe pa so postavljali že veliko prej in ljudje se že v začetku 20. stoletja niso več spominjali, kdaj in s kakšnim namenom je bil kak križ postavljen. Včasih pa so križi služili kot smerokazi. Tako je neki posestnik Pfiffer v Ciglencah postavil križ, saj naj bi na tem mestu marsikoga zmotilo, »da ni znal najti prave poti«.

Strašilo naj bi, pa še hudiča so videli

V časih, ko še ni bilo televizije, so si ljudje krajšali čas z najrazličnejšimi zgodbami. Domišljijo so jim burila tudi verska znamenja. Najrazličnejše anekdote so krožile okoli »Nacekovega« lesenega križa, postavljenega na posestvu Tepehovich v Spodnji Koreni. Ta je bil bojda postavljen v zahvalo za dobljeno dediščino. Poprej je bil zaradi nekega uboja na taistem mestu postavljen leseni križ s tablico. Mimoidoči naj bi videli razne prikazni in tudi strašilo naj bi tam. Zaljubljeni mladenič, ki je šel

»na vas« k svoji izvoljenki, pa naj bi videl celo samega hudiča. In kakšna velika kopita je hudič imel! Zbežal je, kar so ga nesle noge. Nasploh so takrat ljudje kar radi drug drugega strašili. No, dandanašnji nimamo več novih očitidcev. Morebiti pa je postavljeni križ prikazni povsem pregnal. Bralec naj si sodbo ustvari sam!

Žal se vsa verska znamenja niso ohranila. Veliko poljskih križev je dala izruvat komunistična oblast zaradi svoje ideologije, usmerjene proti cerkvi. Nekaj so jih kasneje ljudje postavili tudi nazaj. Dandanašnji so ta znamenja neprecenljiva kulturna dediščina. Zavedanje o tem pa ni tuje občanom in občankam občine Duplek. Veliko znamenj je bilo obnovljenih s pomočjo krajanov in Občine Duplek. Tisti, ki dela, pa lahko naredi tudi kakšno napako. Zato bi bilo treba kakšno tako napako popraviti tako, kot nam razkrivajo stari zapisi.

Kapelica, ki je danes ni več

Ohranilo se je več kapelic, pozornost pa bi namenila predvsem trem – tisti, ki je stala tam, kjer danes stoji cerkev v Dvorjanah; kapeli pri občinski stavbi in pa »splavarski« kapeli. Na mestu, kjer je sedaj župnijska cerkev Sv. Martina pri Vurberku, je najprej stala kapelica. V njej je bila tudi milostna podoba. Ko se je kapelica zrušila, je prišla podoba v Vumpah, kjer je visela na vislih neke lesene hišice. Pred to podobo je molil berač in bil uslišan. O svojem uslišanju je pripovedoval naokrog, in tako je podoba zaslovela. Od tam je prišla v Maribor, duhovnik po imenu Dominik pa je poskrbel, da je ta podoba prišla

Vir: Pokrajinski arhiv Maribor

zopet nazaj – tokrat v cerkev. Iz starih cerkvenih listin lahko razberemo, da naj bi za ponovno vrnitev podob v cerkev priredili prav veličasten sprejem. Podobo so peljali po Dravi na splavu do kraja, kjer je bil dupleški most. Spomin na ta dogodek je primuško žeganje.

Kapela, ki je zaščitni znak občine

Pred občinsko stavbo stoji veličastna kapela, brez katere si je občinsko stavbo težko predstavljati. Zdi se, da skupaj ustvarjata podobo same občine. Tako je danes in tako je bilo nekoč. Občinska stavba (prej je bila to trgovina in gostilna Krajnc) s kapelico je osnovni motiv zelo starih razglednic Dupleka, pa tudi zelo starih fotografij še iz časov, ko ni bilo motorjev in avtomobilov. Kot je zapisal župnik Lajnšič v Pastoralnem konferenčnem vprašanju za leto 1914 (dokument hrani nadškofijski arhiv v Mariboru), je bila sredi vasi Sp. Duplek leta 1860 postavljena lepa prostorna kapela z malim zvonikom. Župnik je v gotici citiral zapis iz cerkvene kronike, ki pa je bila uničena med drugo svetovno vojno. Kapelo naj bi postavil kmet Jožef Tepech, v glavnem s svojimi sredstvi, kapela pa je bila blagoslovljena 17. septembra 1860: »Am 17. September 1860 wurde die in Untertäubling neu erbaute Kapelle eingeweiht, und zwar von dem damaligen Pfarrer. Diese Kapelle erbaute Josef

Dupleški flosarji

Foto: last Franc Mulec, Ciglenca

Tepech, Bauer dahier, meistens aus eigenen Mitteln.« Kakšen je bil namen postavitve kapelice, ni povsem znano. Slišala sem razlago, da naj bi imel kmet hudo bolnega otroka, ki je čudežno ozdravel. Od tega časa naprej se ob kapelici zbirajo občani in občanke, ki se udeležujejo procesije. Kapela je danes obnovljena, žal pa so z obnovo prekrili imena in letnico graditeljev. To bi bilo treba spet vzpostaviti v prvotno stanje. Pred nekaj desetletji je za kapelo skrbela domačinka, gospa Paluc. Domačini so kapelo poimenovali kar Palučkina kapela. Kapelo je poslikal znani cerkveni slikar Franc Gornik (1857–1908) iz župnije Sv. Peter, današnjega Malečnika pri Mariboru. Ta znameniti mojster pa naj bi poslikal tudi nekatera druga verska znamenja na območju današnje občine Duplek. Nekatere poslikave so bile že

pred več kot stoletjem potrebne obnove. Te pa se niso lotili najbolj izurjeni mojstri, in to je razjezilo župnika Lajnšiča, ki je leta 1914 zapisal, »da je pred nekaj leti neki domači slikar – samouk oba poljska križa, eden naj bi bil Kocbekov, prenovil oziroma je popolnoma uničil čedno slikarijo.«

Kapela v spomin splavarjem

Občina Duplek slovi po splavarjih. Nekoč je v stari strugi tekla Drava. V samem osrčju Dupleka pod bregom je bilo pred davnimi leti postajališče za splave. Župnik Lajnšič je zapisal, da naj bi »v sled nesreče trije ali štirje delavci na splavih na tem mestu utonili«. Splavarje so na tem bregu potem pokopali, na njihovem grobu pa so postavili spomenik s kapelo. Pri tem spomeniku so se začeli zbirati prebivalci občine Duplek, ki so se udeleževali procesije »že od pamtivekov« vsako leto v nedeljo ob prazniku Marijinega obiskovanja. »Ravno na dan drugega julija jim je toča vse pokončala.« Kdaj se je zgodila splavarska nesreča, ni povsem znano. Gotovo pa je, da vsaj pred dvema, če ne že pred več stoletji. Tako mi je pripovedoval moj dedek Rudi. In tako je mojemu dedku povedal njegov oče, dupleški splavar, krmaniš in vodja flosa Rudolf Mulec. Župnik Lajnšič je že v začetku 20. stoletja opominjal posestnika in soseda, naj popra-

vita streho kapelice zaradi čedne slikarije, pri tem pa je ponudil svojo pomoč, kar kaže na to, da je od splavarske nesreče minilo veliko časa. Z večjo gotovostjo pa lahko ugotovimo, da je Drava na območju današnje občine spremenila svojo smer z začetkom regulacij na reki Dravi. Prve regulacije segajo v obdobje med letoma 1808 in 1848. Takrat je bilo izvedenih več prekopov, s čemer je bil za nekaj kilometrov skrajšan tudi rečni tok. Prvim regulacijam so botrovale poplave širokih razsežnosti, s katerimi se soočamo še danes.

Doc. dr. Breda Mulec

OKOLJE IN PROSTOR

KAKOR BOŠ ORAL, TAKO BOŠ ŽEL

Regijsko tekmovanje oračev v Staršah in državno tekmovanje v Mariboru

Kmetijstvo je daleč najstarejša gospodarska panoga na svetu. Je predmet številnih strokovnih obravnav in velikih strukturnih sprememb ter je praviloma – vsaj v razvitem delu sveta – deležno velikih finančnih nadomestil. Izvaja osnovno funkcijo oskrbe v prehrani človeštva in produkcijo osnovnih surovin za nadaljnji gospodarski razvoj družbene skupnosti.

Oranje je postopek obdelave tal, s katerim želimo pripraviti optimalne razmere za sprejem semena, njegovo uspešno kalitev in optimalno rast kulturne rastline. Oranje je eno izmed prvih opravil na polju, od katerega je precej odvisno, kakšen bo izkupiček od kmetovanja na koncu leta. Že izgled zorane njive pove, ali se je orač zavedal, kako pomembno vpliva oranje na količino pridelka. Obvladovanje pravilne tehnike oranja je strokovno in

tehnično zahtevno opravilo, za kar potrebujemo poleg znanja še veliko izkušenj. Tega se zavedajo tudi proizvajalci kmetijske mehanizacije. Prizadevajo si, da bi s čim manjšo porabo energije ob enostavnem upravljanju delovnih postopkov dosegli večje učinke pri obdelavi zemlje ter zmanjšali negativne vplive na strukturo tal. Visoke proizvodne učinke pri obdelavi zemlje, ki so odvisni od povezave med človekom, strojem in zemljo, ne moremo pričakovati, če ne obvladamo tehnike in znanja obdelave.

Osnovni namen tekmovanja oračev je prenašanje znanja o pravilnem oranju na kmete in delavce v kmetijstvu. Temu so namenjena še zlasti občinska in regionalna tekmovanja oračev, kjer se izbira najboljše orače za državno tekmovanje. Tekmovanja spremljajo tudi pomembne spremljevalne prireditve, ki strokovno širše zajemajo ostalo problematiko v slovenskem kmetijstvu.

Utrinki iz letošnjega tekmovanja oračev

Vse foto: arhiv KGZS-Zavod Maribor

Letos smo 17. avgusta v občini Starše organizirali 59. tekmovanje oračev Podravja, 7. in 8. septembra pa 62. državno tekmovanje oračev Slovenije v Mariboru.

Obe tekmovanji so spremljale številne strokovne prireditve in demonstracije iz agrotehnologije, ki so predstavljale še dodaten motiv za ogled prireditev.

Kot na vsakem tekmovanju tudi na tekmovanju oračev zmagajo najboljši. Čeprav pri oranju na uvrstitev vplivata predvsem znanje in usposobljenost, je uspeh posameznika delno odvisen tudi od srečnega spleta nekaterih dejavnikov, na katere pa tekmovalci ne more vplivati.

Nova državna prvaka v oranju sta Uroš Pate iz Dolenjske in Matej Sinic iz Prekmurja.

*Dr. Stane Klemenčič,
vodja tekmovanja*

KOSTANJEV PIKNIK MGC DUPEK

PARADIŽNIK VELIKAN PRI POŠTRAKOVIH

Narava nas je letos presenetila na vseh področjih – bilo je od neurij, neviht, obilnega dežja do velike količine pridelkov. Vsi smo z zanimanjem vsakodnevno obiskovali vrtove in občudovali bujno rastje in pridelke, ki jih je bilo zelo veliko. Tudi vinogradniki in sadjarji so istega mnenja, seveda pa se v strokovnost in kvaliteto le-teh ne morem spuščati. Prijetno je bilo občudovati jabolane, češnje in druge vrste sadnega drevja, katerih veje so se šibile od polnosti.

Verjetno je vsak občan mnenja, da je letos sadja in zelenjave na pretek. Tako je tudi pri družini Marjana Poštraka iz Zgornjega Dupleka, ki ga je izmed vseh vrst zelenjave

Marjan Poštrak ob domači sadiki paradižnika

Foto: Darja Rojko

Paradižnik velikan

Foto: Darja Rojko

najbolj presenetil paradižnik, ki ga iz domačega semena goji že vrsto let. Vse te sadike so obrodile same paradižnike velikane. Enega izmed njih smo fotografirali tudi mi ob svojem obisku, tehtal je 1541 gramov. »Domače je le domače,« pravi Marjan Poštrak, »in vsako leto se veselim, ko posejem seme, kakšni velikani bodo obrodili tokrat,« zaključuje.

Darja Rojko

POZDRAV IZ UREDNIŠTVA

Rok za oddajo člankov je najkasneje
26. novembra 2018.

Prosimo vas, da članke oddate v Wordovem dokumentu, kjer označite, kje se posamezna slika nahaja, slike pa oddate posebej v jpg. formatu. Slike morajo biti zaradi kvalitete vsaj 300 dpi ločljivosti.

Uredniški odbor

LETOS DEVET MALIH ŠTORKELJ

Tudi letos smo obiskali gnezda belih štorkelj v občini Duplek in mladiče označili z obročki. Namen obročkovanja štorkelj in ptic selivk nasploh je spremljanje njihovih selitvenih poti, ugotoviti njihova počivališča in območja prezimovanja. Letošnji naraščaj štorkelj v Dupleku šteje devet mladičev, v gnezdu v Spodnjem Dupleku (pri rondoju) pa se je stiskalo kar 5 nenasitnih kljunov. Sicer je letošnji gnezditveni uspeh v SV Sloveniji dober in primerljiv z lanskim. Dokaj deževna pomlad je prav goto-

vo pripomogla k zadostni ponudbi hrane. Naj omenim, da smo na Dravskem polju, v Slovenskih goricah in delu Prekmurja obročkali kar 102 mladi štorklji. Na koncu jim zaželimo srečno pot v daljno in toplo Afriko.

Franc Bračko

Obročkanje štorkelj je potekalo v oblačnem in deževnem vremenu. Zg. Duplek, 25. 6. 2018. Foto: Stanko Jamnikar

Pretegovanje in urejanje perja, Sp. Duplek, 13. 7. 2018. Foto: Stanko Jamnikar

Letos so bili v gnezdu 4 mladiči štorkelj. Zg. Duplek, 25. 6. 2018.

Foto: Franc Bračko

Mlade štorklje pred prvim poletom v svet. Sp. Duplek, 13. 7. 2018.

Foto: Stanko Jamnikar

Mlade štorklje po obročkanju, Sp. Duplek, 13. 7. 2018. Foto: Stanko Jamnikar

OČISTILI SMO SLOVENIJO

V občini Duplek smo tokrat zbrali 3340 kg kosovnih in več kot 600 kg mešanih odpadkov

Sobota, 15. septembra 2018, je bila dan, ki smo si ga na koledarju označili že zgodaj spomladi. Dan, ko smo se zbrali vsi, ki nam je mar za naše okolje, ki smo ga s skupnimi močmi tudi očistili.

Veliko vsega je bilo v preteklih tednih in mesecih napisanega na temo okoljske akcije, številne aktivnosti, ki smo jih izpeljali, pa so nam dale upanje, da bomo pri izvedbi uspešni. Tako smo vsi nestrpno čakali sobotno jutro, ko smo se zbrali na vseh koncih občine. Lokacije so nam vsem, ki smo del čistilnih akcij že leta, več kot znane. Kljub lepemu vremenu in času trgategv je potekala udeležba po pričakovanjih in le upamo lahko, da bomo tudi v bodoče tako zavzeti. Razlogi, zakaj se udeležiti čistilne akcije, so bili pri vseh sodelujočih močnejši od razlogov, ki bi jih od tega odvrnili. In prav ponosni smo na vse udeležence, da so raje kot klikanje in komentiranje na socialnih omrežjih izbrali naravo in nam pomagali očistiti velik del odpadkov, ki jih posamezniki še vedno nekontrolirano odlagajo v naše skupno okolje.

Pet lokacij in pet polnih kontejnerjev smeti

Ta podatek nam daje vedeti, da smo dopoldne koristno preživeli in z gibanjem naredili veliko dobrega za svoje počutje, prav tako pa za naravo, ki se je v popoldanskih urah prijazno nasmihala in nam bila hvaležna za vsak pobran odpadke. Zbrali smo 3340 kg kosovnih odpadkov in več kot 600 kg mešanih odpadkov. Številka je velika. Prevelika. Te odpadke smo zbrali in odložili tja, kjer bi morali končati že na začetku svoje poti. Nikakor ne bi smeli pristati v naravi. Nevestno obnašanje posameznikov, ki so na srečo iz leta v leto redkejši, se kaže tudi v odzivih. In verjamemo, da marsikateri tak nevesten posameznik z veseljem reče kaj v stilu: »Pa saj so takšne akcije brez pomena.« A so res? Mi se s temi posamezniki nikoli nismo in se nikoli ne bomo strinjali. Naša skrb je čisto okolje, in prav ta skrb nas v naših prizadevanjih vodi skozi skupne akcije.

Tokrat smo v čistilno akcijo še dodatno vključili posamezne aktiviste, ki jim je skrb za čisto okolje pomembnejša od marsikaterih drugih stvari. Tako smo v akcijo pritegnili našega občana Boruta Ludvika, ki skrbi, da je naše okolje čim bolj čisto in ki skupaj s svojimi prijatelji ohranja nara-

Mladi ekologi v akciji

Počistili smo marsikaj, kar ne sodi v naravo

Napolnili smo kontejnerje

Tudi v gozdu se najde marsikaj

Vse foto: arhiv Občine Duplek

vo neoporečno. Borut je bil koordinator čistilne akcije v naši občini in nam je povedal naslednje: »S člani skupine smo očistili obcestni pas regionalne ceste od mostu v Zg. Dupleku do meje med Vurberkom in ptujsko občino, obcestni pas od OŠ Duplek do Lešnika, cesto Johe do gostilne Johana, cesto OŠ Žitečka vas do Kemdija. Z dobro organizacijo nam je tako z majhnim številom prisotnih uspelo očistiti kar 15 km obcestnih pasov na obeh straneh. Hvala vsem prisotnim, katerih pozitivna energija me preseneča vedno znova.

Po akciji smo skupaj z zaposlenimi v režijskem obratu Občine Duplek očistili tudi mesto ob gozdni cesti, ki sem ga pred kratkim objavil v video posnetku na Facebooku, tako da je to sedaj očiščeno. Pohvale tako tudi režijskemu obratu Občine in ostalim zaposlenim za uspešno opravljeno delo. Pohvale tudi društvom občine, ki so se udeležila akcije Očistimo Slovenijo. Spomladi pripravljamo nove akcije ozaveščanja in čiščenja naše narave. Kdor se nam želi pridružiti, naj piše na mail ohranimonaravocisto@gmail.com.«

Na zaključku smo ob skupni malici vsi sodelujoči vedeli, da čistilna akcija z delovnim nazivom Še zadnjič ne pomeni, da smo s tem svoje delo zaključili. To je šele za-

S skupnimi močmi do čistejšega okolja

četek in skupaj bomo morali veliko postoriti glede ozaveščanja vseh, da bomo čisto naravo predali tudi svojim zanamcem. Tudi v prihodnje bomo skupaj z vsemi, ki nam sledite v teh prizadevanjih, skrbeli za naše okolje. Želja vseh, ki smo vpeti v to okolje, pa je, da bi v prihodnje bilo posameznikov, ki smetijo naše okolje, čim manj. Zavedanje, da je narava naše največje bogastvo, mora prevladati, v še večjem številu pa ste tudi vabljeni na spomladansko čistilno akcijo, na katero smo se začeli pripravljati po zaključku letošnje.

Dejan Stanko

INVAZIVNE TUJERODNE RASTLINSKE VRSTE

Invazivke negativno vplivajo na naravo, škodujejo našemu zdravju (povzročajo alergije) in gospodarstvu

Invazivne tujerodne vrste (krajše invazivke) so rastlinske in živalske vrste ter glive, ki jih je človek namerno ali nenamerno zanesel iz območja njihove prvotne razširjenosti in ki s širjenjem poslabšajo življenjske razmere za domorodne vrste. Ugotavljamo, da se rastlinske invazivne tujerodne vrste najprej naselijo na rastiščih ob cestah, vodotokih, na gradbiščih in posekanih površinah v gozdu, kjer je človek odstranil prvotno rastlinje in jim omogočil razrast. Nato se razširijo tudi na naravnejša območja, kjer so vplivi na biotsko raznovrstnost bistveno večji. V javnosti je najbolj znana ambrozija, vendar smo predvsem v gozdovih našega območja pogosto opazili tudi veliki pajesen, pavlovnijo in potencialno invazivno navadno barvilnico.

Pelinolistna žvrklja ali ambrozija (vir: <http://www.uvhvvr.gov.si/>)

Veliki pajesen (vir: <http://tujerodne-vrste.info/veliki-pajesen/>)

Veliki pajesen je listopadno drevo z debelimi vejami. Skorja je gladka in sivkasta. Listi so dolgi več decimetrov, goli in imajo močan, neprijeten vonj. Pojavlja se kot sa-jeno okrasno drevo, ki se invazivno širi na zaraščajočih opuščenih suhih travnikih, tudi v skalnih razpokah. Po-dobne vrste so domorodni veliki jesen in octovec, ki ima za razliko od velikega pajesena nazobčane, gostodlakave lističe in pokončno socvetje.

Pavlovnija (vir: <http://www.botanicni-vrt.si/component/rastline/paulownia-tomentosa/>)

Pavlovnija je hitrorastoče listopadno drevo z velikimi nasprotno razvrščenimi listi, dolgimi 15–30 cm. Njihova oblika je srčasto jajčasta, cvetovi so združeni v latasta so-cvetja. Cveti pred olistanjem. Plod je podoben orehom, iz katerih se še mesece po cvetenju iztresa-jo semena, s katerimi se rastlina zlahka zaseje na različnih rastiščih. Najdemo jo v vrtovih, parkih, starih zidovih, v razpokah. Neplodne hibride pavlovnije se sadi kot »hitrorastoče drevo«. Podobna vrsta je tujerodni navadni cigarovec, ki ima nekoliko manjše liste, dlakave le na spodnji strani. Za razliko od pavlovnije cveti po olistanju. Plodovi so rja-vi in podobni strokom.

Navadna barvilnica je razrasla zelnata trajnica, ki je pri dnu lahko nekoliko olesenela. Listi so suličasti, dolgi do 30 cm. Steblo je pri odrasli rastlini običajno rdečkasto. Cvetovi so beli, plodovi jagodasti; nezreli so zeleni, nato beli, zreli so svetleči in temno vijoličasti. Vsako zimo rastlina odmre do korenin. Najdemo jo na robovih goz-dov, nasipališč in njiv. Podobne vrste je krhljasta barvil-nica, ki pa v nasprotju z navadno zraste do 1,2 m, socvet-je in grozdasto jagodičje oz. plodove pa ima obrnjene navzgor.

Navadna barvilnica (vir: <http://www.botanicni-vrt.si/component/rastline/phytolacca-americana/>)

Kaj lahko naredimo sami?

- Preden se odločimo za novo zasaditev na vrtu, se prepričajmo, da ne sadimo invazivnih tujerodnih vrst.
- Če opazimo na vrtu katero od invazivnih vrst, jo v čim bolj zgodnji fazi na primeren način odstranimo.
- Ne odlagajmo vrtnih ostankov v naravo.
- Če je rastlina strupena, bodimo pri odstranjevanju še posebej pozorni in se primerno zaščitimo (z rokavicami, dolgimi rokavi, dolgimi hlačami ipd.).

Več informacij o invazivnih vrstah:

- Spletna stran <https://www.invazivke.si>, kjer je do-segljiva tudi spletna aplikacija Invazivke. Podrobnejša navodila za uporabo aplikacije se nahajajo v samih apli-kacijah, daljša razlaga pa v publikaciji Sistem zgodnjega obveščanja in hitrega odzivanja na invazivne tujerodne vrste v gozdu. Mobilna aplikacija Invazivke je brezplačna in prosto dostopna v trgovini Play na naslovu: <http://play.google.com/store/apps/details?id=si.gozdis.inva-zivke>. Za prenos na svojo mobilno napravo morate imeti odprt Googlov račun, s katerim je registrirana vaša an-droidna naprava.

- Brošura Tujerodne vrste: ubežnice z vrtov: http://www.tujerodne-vrste.info/wp-content/uploads/2016/11/Tu-gerodne_vrste_brosura.pdf.

- O ambroziji: www.uvhvvr.gov.si.

Vir: <https://www.tujerodne-vrste.info/>.

Suzana Prajnc

KAKO IZBRATI DREVO?

Zadostiti morajo kar nekaj znanstvenim ali hortikulturnim atributom skozi leta, ponujati cvetove ali plodove, pisano ali teksturirano lubje, nenavadne oblike listja, jesenske barve

Izbira drevesa je prijeten izziv, ki porodi tisoč in eno vprašanje, povezano predvsem s prostorom in našimi željami. Sedaj je najprimernejši čas za sajenje, saj se bodo rastline do naslednjega poletja že okrepile in bodo precej manj odvisne od naše oskrbe.

Osnovna vprašanja, ki bodo pomagala skrajšati seznam drevesnih vrst:

- Kakšen je prostor? Gre za ruralno (podeželsko) ali mestno okolje? Je prostor omejen, obstajajo kakšne zgradbe v neposredni bližini? Ali je rast korenin kakorkoli omejena (s sosednjo zgradbo, globljimi temelji ...)?
- Ali želimo kak poseben izgled drevesa? Habitus je lahko fastigiata (*stebrasti hrast*), kroglasti (*cigarovec*, *robinja*), dežnikasti (*japonska češnja*), piramidasti (*gaber*), povešavi (*vrba* žalujka).
- Ali je lokacija izpostavljena ekstremnim vremenskim razmeram (vetru, sončni pripeki, soli)? Drevesa se glede na vrsto različno odzovejo na različne razmere, nekatere ne preživijo v za njih neustreznih rastnih pogojih.

Breze so s svojim lubjem med najočarljivejšimi drevesi v vsakem letnem času; sorte z izrazito belo skorjo in nizko rastjo so v vrtovih zelo popularne

Vse foto: Klementina Tement

Večštebelna oblika šmarne hrušice, ki očara z jesensko barvo listja; je naša avtohtona rastlina, ki poleg belih cvetov spomladi nudi tudi obilo sladkih, užitnih plodov

- Ali je območje mokro? Ali zelo sušno?
- Kakšna so tla? Glinasta ali je pH precej višji ali nižji?
- Je jesenska barva pomembna značilnost?
- Ali morajo biti drevesa zimzelena? Ali želimo zanimiv izgled skozi vse letne čase?
- Ali morajo drevesa ustvariti ozadje, morda zakriti nezaželene poglede?
- Ali so potrebne okrasne lastnosti? Cvetovi?
- Ali se vključijo v okolje in obstoječo ureditev?

Cepljena kroglasta drevesa

Gre za najpogosteje uporabljeno rastlinsko gradivo, ki mu je zaradi napačne uporabe v našem prostoru velikokrat storjena krivica. Drevesom je skupna oblika habitusa, ta je na stebelu, krošnja je pravilne okrogle oblike, ima do 5 metrov premera. Višine so odvisne od cepljenega mesta – kasneje na višini ne pridobivajo, koreninski sistem je šibkejši kot pri večjih drevesih, tudi plitvejši. Cigarovci (*Catalpa bignonioides* 'Nana') in kroglasti javori (*Acer platanoides* 'Globosum') so običajno posajeni v vrtovih, kjer poleg trate, tlakovane površine in morda grede z belimi prodci ni drugega. Vendar se jim godi krivica, saj so zelo zanimivo rastlinsko gradivo, sploh kadar smo omejeni s prostorom in koreninskim sistemom, ki ne sme seči pregloboko. Sorodnice našim, robinje, cepljene na krošnjo (*Robinia pseudoacacia* 'Umbraculif-

era'), vse bolj pridobivajo na popularnosti. Za razliko od prej omenjenih vrst so odpornejše na bolezn, spomladi prej ozelenijo ter so dolgoživejše. Čez leta postanejo v neolistanem stanju zanimive skulpture zgrbančenih vej. Inovativni smo lahko tudi pri podraščanju cepljenih dreves. Lahko se zelo geometrijsko lotimo podraščanja večjih grmov ali omenjenih manjših dreves. Če si omislimo zimzeleno striženo živico, bomo v prizoru uživali v vsakem letnem času. Tisa, Ionicera in določene sorte ilexa so najprimernejša izbira za striženo in zimzeleno gradivo, ki bo v spodnjem planu drevesa.

Večstebelna drevesa

Izstopajoča, cvetoča, užitna, pri nas avtohtona predstavnik te skupine je šmarna hrušica. Sedaj je možno dobiti že cel spisek najrazličnejših sort, tudi stebričasto rastoče (*Amelanchier alnifolia* 'Obelisk'). Beli cvetovi v aprilu, zreli plodovi junija ter čudovita rdečkasta jesenska barva poleg gladke teksture lubja so lastnosti, ki prepirajo. Ta večji grm ali manjše drevo se bo odlično znašlo tako v manjših kot v večjih vrtovih, saj doseže od tri do štiri metre višine in ne potrebuje rezanja.

Acer griseum je tisti skrivnostnež iz skupine večdebelih predstavnikov, katerega listi spominjajo na maklen, ko pogledamo njegovo lubje, pa vidimo, da gre za povsem drugo rastlino, to je njegov adut. Lubje se vse leto lušči in ustvarja edinstveno teksturo na drevesu.

Stebrasta drevesa

Fastigiata tip habitusa poimenujemo tiste rastline, katerih oblika rasti krošnje ali vej je že na pogled ste-

Hiša, ki jo obdaja nizka strižena živica iz tise, drevesa so cepljene vrbe, hiša in vrt sta odlično umeščena v podeželski kontekst

brasta, torej pokončna z ozkim premerom in vejami tik ob deblu navzgor. Takšne oblike rastlinskega gradiva so odlične za ozka ali majhna območja, za sajenje tik ob fasado, ograjo, rob. Ne potrebujejo rezi, razen v primeru težjega snega ali močnega vetra, ko je potrebna odstranitev polomljenih vej kot pri vseh ostalih oblikah habitusov. Cvetoča predstavnik je stebrasta japonska češnja (*Prunus serrulata* 'Amanogawa'), malce redkejši je zanimiv listopadni taksodijum (*Taxodium distichum* 'Peve Minaret'), katerega premer je le 30, 40 centimetrov. Tudi stebrasti tulipanovec je na voljo, pa ambrovec, gaber, breza, ginko, šmarna hrušica, med iglavci so najpogostejši stebrasti borovci, tise, najrazličnejše paciprese ter brini.

Klementina Tement,
krajinska arhitektka

PRIHODNOST SAMOOSKRBNIH POSESTI

Zdaj je pravi čas in celo nujnost, da ne opuščamo malih kmetij

Že dolgo časa je živa ideja, da bi imela vsaka družina vsaj en hektar zemljišča, na katerem bi živeli in pridelovali lastno hrano, ohranjali domačo obrt in si krepili psihofizičen potencial. Velikost enega hektarja je tista površina, ki omogoča zasaditev raznovrstnih rastlinskih vrst in habitatov (gozda, sadovnjaka, travnika, vrta, njive, vodnega habitata). S tem omogoča sklenjen krogotok energije ter snovi in je hkrati tako majhna posest, da je ni problem obdelati, intenzivno fizično delo pa ni potrebno, saj se lahko obdeluje brez mehanizacije.

Za lastno proizvodnjo hrane 1-3 ha zemlje

Podatki kažejo, da je velikost 1–3 ha namreč tista velikost posesti, ki glede na velikost Slovenije vsem skupnostim, ki imajo to željo, omogoča življenje v neokrnjeni naravi z lastno proizvodnjo hrane.

Gozd na posestvu je neke vrste tovarna lesa in prostor za mnoga živa bitja. V njem rastejo raznolika drevesa, užitne grmovnice, gobe in zelišča. Gozd ne daje le lesnih proizvodov, temveč tudi druge, na primer smolo, plo-

dove dreves, lubje, listje, olja in zdravilne rastline. Gozd skrbi za uravnavanje mikroklimne, čisti zrak, izgrajuje prst in ima mnoge pozitivne učinke na hidrološki sistem v pokrajini.

Pestrost mikrohabitatov omogoča stabilnost ekosistema, saj posestva ne prizadene izpad ene kulturne rastline zaradi npr. zmrzali, ujme ali poškodovanosti s strani insektov. Pestrost rastlinskih vrst omogoča dostop do sveže zelenjave in sadja večji del leta. Na manjši površini se oblikuje osebni stik z naravo. Hrana se prideluje po sistemu permakulture, brez uporabe fitofarmaceutskih sredstev, umetnih gnojil in težke mehanizacije. Pomembno vlogo imajo trajnice, kot so gozd, sadovnjak in grmovnice.

Bistvo odgovornega gospodarjenja z zemljo je samozadostnost posesti na majhnih površinah. To pomeni na eni strani čim bolj varčno pridelavo hrane, na drugi strani pa skrb za odpadne snovi, kot so voda in odpadki, ki – če delujejo po naravnih principih – sploh niso odpadki, temveč surovina, ki kroži v sistemu. Najbolj znan primer je kompostiranje vseh vrst razgradljivih odpadkov. Pomembno je, da se vse snovi na posestvu vključujejo v ponovno rabo (steklo) ali pa se reciklirajo (papir).

Kmetija Murkovich v Zg. Dupleku predstavlja dober zgled, kako je mogoče na srednje velikih in tudi manjših obdelovalnih površinah uspešno kmetovati. Družina živi od prihodkov s kmetije, na kateri sodelujejo tri generacije. Pridelujejo pretežno poljščine in vrtnine za lastne potrebe in trg. Imajo nekaj zavarovanih površin (plastenjake), del površin se ob pojavu suše umetno namaka. Kljub mehanizaciji je veliko ročnega dela.

Na kmetiji pridelujejo hrano v skladu s smernicami integrirane pridelave, ki je naravi prijaznejši način od konvencionalne pridelave. Z rednim nadzorom služb za nadzor in kmetovanje, je skladno s pravili zagotovljeno, da je manj negativnih vplivov na okolje in zdravje ljudi.

Kmetija ima certifikat za integrirano pridelavo Inštituta za kontrolo in certifikacijo v kmetijstvu in gozdarstvu Maribor, KON-CERT.

Pridelke prodajajo lokalnim kupcem na svojem domu in na bližnjih tržnicah. Že od vsega začetka, tj. skoraj

Pridelki s kmetije

Foto: Franc Fras

desetletje, so redno prisotni na lokalni Kmečki tržnici Duplek v Sp. Dupleku.

Glavne razlike med konvencionalno kmetijo in mini samooskrbnim posestvom

	Konvencionalna kmetija	Mini samooskrbna posest
Namen proizvodnje	Za prodajo – zaslužek	Za lastno oskrbo, za duhovno izpopolnitev, viški za trg
Delovna sila	Zaposleni, družina	Družina
Mehanizacija	Večina dela se opravi strojno	Delo se opravi ročno
Uporaba kemikalij	Veliko	Nič
Velikost posestva	Od 10 do več kot 100 ha	1–3 ha
Pridelki	Koruza, silažna pridelava, živinoreja, zelenjava, sadje	Sadje, oreški, jagodičevje, krompir, zelenjava, zelišča, tehnične poljščine (lan, sončnice, konoplja, kopriva), lesni in gozdni proizvodi, žitarice
Usmerjenost rabe tal	Enoletnice	Trajnice
Integracija človeškega habitata s kmetijskimi površinami	Nizka ali je ni	Visoka

Domači kmetijski pridelki

Foto: Franc Fras

Zato je zdaj pravi čas in celo nujnost, da ne opuščamo malih kmetij, ampak da jih oživimo in da omogočimo, da bodo lahko živeli v sožitju tako starejši kot mlajši. Zagotovo nam svetovne podnebne razmere že letos kažejo, da bomo morali biti odvisni najprej sami od sebe, zato je velika priložnost imeti vsaj malo posest.

Dr. Ana Vovk Korže in Franc Fras

Kmečka TRŽNICA Duplek vabi!

Potrošniki se danes vedno bolj zavedamo pomena uživanja lokalno pridelane hrane. Prednost Kmečke tržnice Duplek je v tem, da kupec pozna pridelovalca in mu zato lažje zaupa.

Z nakupi na Kmečki tržnici Duplek podpiramo lokalno pridelavo hrane!

Tržnica posluje vsako soboto med 8. in 14. uro.

VABILO

Tamburaški orkester Duplek vabi na samostojni letni koncert z gosti, ki bo v soboto, 17. novembra 2018, ob 17. uri v dvorani v Koreni. Vljudno vabljeni!

PO PIKU OKUŽENEGA KOMARJA

Srčna glista ali Floki pospravlja kopalke – da srčna glista ne zagreni pasjega življenja in da na morje ostanejo lepi pasji spomini

Pa je prišel čas v letu, ko sta se Floki in četica njegovih pasjih 'soduš' počasi poslovila od skokov v slano lužo in se skuštrana od morskega vetra vrnila v domači pristan. Naj bo ta Floki večji in oni Floki manjši ljubitelj morja, ljubitelj komarjev pa zagotovo noben Floki ni. Pravzaprav precej upravičeno. Komarji so neprijetni, s svojim brenčanjem izzivajo Flokijevo potrpljenje, ko pičijo, povzročijo srbenje, najnadležneje pa je, da v določenih predelih okrog nas prenašajo srčno glisto. Srčna glista? Gre za parazita, valjastega črva iz rodu *dirofilaria*, katerega samica lahko zraste tudi do 30 centimetrov, teh 30 centimetrov pa se naseli v pljučih in srcu gostitelja, Flokija (redkeje tudi kakšne mačke). Čeprav ime implicira zgolj na srce, pa je dirofilarioza pravzaprav obolenje pljuč, pri čemer se posledice na srcu razvijejo šele v napredovalem stadiju bolezni.

Bolezen (že omenjeno) prenašajo komarji (iz rodov *culex*, *aedex* in *anopheles*), ki so za razvoj tega parazita neobhodno potrebni. Brez krvosnega vmesnega gostitelja razvoj parazita namreč ni mogoč. Po parjenju izležejo samice srčne gliste v krvotok gostitelja (psa) ličinke (mikrofilarije), kjer te prosto krožijo po krvi (tudi leto in pol), vse dokler jih med pikom ne poseja kak lačen komar. V komarju te ličinke dozorevajo do invazivne oblike (pri temperaturi 24 stopinj Celzija nekje 14 dni), ki je pripravljena na ponoven vstop v novega gostitelja (psa). Ob vbodu komarja v nič hudega slutečega Flokija te ličinke zaidejo vanj, kjer postopoma dozorevajo in kot nezrele odrasle oblike prispejo v srce. Tu se njihov razvojni krog sklene. Samci, nekje pol manjši od samic (okoli 15 centimetrov), in samice se pariyo ter izlegajo mikrofilarije, te pa potem čakajo na kakšnega sestradanega komarja.

Prav zaradi omenjene biologije *dirofilariae immitis* je potek srčne dirofilarioze kroničen, večina psov pa kljub okužbi in prisotnosti odraslih srčnih glist v svojem telesu več mesecev ali let ne kaže zdravstvenih težav. Kdaj se klinični znaki bolezni pojavijo, je odvisno od številnih dejavnikov, na primer od števila parazitov, individualnega odziva psa na invazijo, od velikosti psa (pri majhnih pasmah so simptomi težji) in njegove fizične aktivnosti. Poškodba krvnih žil je namreč bistveno močnejša pri aktivnih psih, predvsem tistih, ki so podvrženi intenzivnemu treningu in stalnemu fizičnemu naporu.

Kako lahko posumimo, da je naš Floki okužen s srčno glisto?

Najprej je seveda smiselno pomisliti, ali je bil Floki lahko v stiku z okuženim komarjem. V Sloveniji se Floki lahko okuži v Primorju, sicer pa je tega parazita mogoče najti v številnih evropskih državah (in širše). Iberski polotok, Francija, Romunija, za naše Flokije, ljubitelje Jadranskega morja, pa obala vse od Italije, Hrvaške, pa preko Grčije do Albanije in južneje. Če povzamemo, vsak lastnik popotnega Flokija naj se pred potovanjem (ali vsaj po njem) pozanima, kateri paraziti lahko prežijo na Flokija in kako naj proti njim ukrepa.

Kakšni pa so znaki dirofilarioze pri Flokiju?

Blažji potek bolezni ne prinese drastičnih sprememb in lahko zato ostane velikokrat tudi neopažen. Floki se med fizično aktivnostjo (tek, daljšim sprehodom, lovljenjem žogice) hitreje utruji, lahko ga popade nenaden kašelj, sicer pa zdravstveno stanje ni bistveno spremenjeno. Opaznejše zdravstvene težave se pojavijo hkrati z napredovalo obliko bolezni. Takrat lahko Flokijev skrbnik opazi dolgotrajen kašelj in različne stopnje oteženega dihanja – vse to je odraz parazitiranja glist v pljučnih arterijah, desnem srcu in votli veni ter migracij na poti po

Foto: Nataša Usar

krvotoku. Floki postane splošno oslabeled in lahko občasno izgubi zavest. Dihanje je spremenjeno, pohitreno, in to tudi med mirovanjem, ko se sicer umiri in upočasni; pri pregledu krvi opazimo, da je Floki slabokrven. V kasnejši fazi bolezni prihaja z razvojem kongestivnega srčnega popuščanja tudi do resnejših in opaznejših sprememb v Flokijevem telesu. V trebuhu se mu prične nabirati tekočina (ascites), okončine postanejo otečene (edemi), v urinu se pojavi hemoglobin in Floki izgubi na telesni teži, je dehidriran ter na splošno v klavrnem stanju.

Ob agresivnem zdravljenju ali kot posledica poginjanja odraslih parazitov se pri Flokiju lahko pojavi tudi pljučna trombembolija – zapora pljučnih arterij, katerih stena je zaradi odraslih oblik srčnih glist že tako poškodovana.

Kaj pa diagnoza?

Ko veterinar posumi na dirofilariozo, bo ob kliničnem pregledu in vseh ostalih potrebnih preiskavah opravil tako imenovani Knottov test (najdba mikrofilarij v krvi)

in s specifičnimi serološkimi testi dokazal antigene dirofilariae immitis.

In zdravljenje?

Kot tudi drugje je pri dirofilariozi na prvem mestu preventiva. Uporaba zaščitnih sredstev proti komarjem in preparatov proti srčni glisti (tablete, polivi) bo zagotovo prvi mejnik pred okužbo našega Flokija. Če pa je Floki že okužen in zboli, je zdravljenje zahtevno, saj je potrebno poleg odstranjevanja srčne gliste medikamentozno in/ali kirurško zdraviti tudi vse nastale posledice v telesu. Če povzamem, v primeru, da je bil popotniški Floki v poletnih mesecih na območjih, kjer bi se lahko okužil s srčno glisto, njegovemu človeškemu sopotniku svetujem, da (če tega slučajno še ni storil) v najkrajšem možnem času poskrbi za preventivo v obliki tablet ali kožnega poliva.

Tanja Usar, dr. vet. med.

Veterinarska ambulanta Usar, Spodnji Duplek

www.vau.vet

OSKRBA HIŠNIH ŽIVALI

Oglasno sporočilo

ROLFIJEV RAJ

Dojrana Gričnik s. p.

Dvorjane 29 F

2241 Spodnji Duplek

mail: dojrana.gricnik@outlook.com

tel.: 041/962-037

V Dvorjanah sem odprla Rolfijev raj s. p., kjer nudim oskrbo in sprehajanje psov, osnovno nego (kopanje in striženje krempljev), pomoč pri socializaciji in testiranju karakterja psa, pomoč in vožnjo psov v pasjo šolo, prevoze psov na veterino ali k frizerju ...

Podjetje Rolfijev raj je poleg oskrbe psov med vašo odsotnostjo (služba, dopust, potovanje ...) specializirano tudi za oskrbo psov za daljši čas (selitev, delo v tujini ...) in za oskrbo psov zaradi nepredvidenih življenjskih situacij (odhod lastnika v bolnišnico ali zdravilišče ...).

Po dogovoru poskrbim v vaši odsotnosti tudi za ostale živali.

Po dogovoru izvajam tudi aktivnosti s psi, ki se navezujejo na druženje, motivacijo in izobraževanje, utrjevanje znanja preko psa, seznanjanje s pravilnim ravnanjem s psom, spodbujanje medsebojnega sodelovanja in strpnosti v javnih ustanovah.

Rolfijev raj je posrednik pri prodaji kvalitetne švicarske pasje in mačje hrane znamke Biomill, po predhodnem naročilu pa tudi za nemške in francoske znamke (Wolf of wilderness, Taste of the wild, Lukullus, Purizon, Bosch, Royal Canin ...). Hrano dostavim na vaš dom.

Za konec pa še apel za čiste javne površine v naši občini: prosim, pobirajte kakce za svojimi najboljšimi prijatelji (seveda v biorazgradljive vrečke).

*Dojrana Gričnik,
oskrbnica živali*

OB SLOVESU MINI MATURANTOV

Slovo od vrtca je pomemben korak za otroke in njihove starše

Pred približno petimi leti so prag vrtca v Koreni prvič prestopili nekateri izmed letošnjih mini maturantov. Drugi so vrtec pričeli obiskovati kasneje. Prav za vsakega izmed naših otrok pa se je z vstopom v vrtec pričelo drugačno življenje.

Nov red, nov urnik, nove vzgojiteljice in vzgojitelj, novi prijatelji – in seveda tudi nove dogodivščine. Marsikaterega starša je skrbelo, kako se bo otrok privadil, a so te skrbi zaradi zaupanja v vzgojiteljice in vzgojitelja kaj hitro minile. Nekateri otroci so se hitro prilagodili, drugi so morda potrebovali nekaj več časa in so doživeli morda tudi kakšno stisko, a so ob prijaznih in skrbnih vzgojiteljih vsi ugotovili, da je v vrtcu, kjer imaš veliko prijateljev in se veliko dogaja, prav lepo.

V vrtcu je bilo res pestro. Veliko so se igrali, plesali, peli, ustvarjali, obiskovali vaščane, ki so jim predstavljali dejavnosti, s katerimi se ukvarjajo, opazovali so naravo, si ogledali veliko lutkovnih predstav, obiskovali plavalni tečaj ... Teh dejavnosti je bilo najbrž še veliko.

Preko teh dejavnosti pa so se naši otroci seveda veliko naučili. Spretnosti in znanja, ki so jih pridobili, smo lahko spremljali ob sprotnih razstavah izdelkov otrok na hodnikih vrtca in

na nastopih. Vsak starš je seveda zelo ponosen, ko vidi, kaj vse zmore in zna njegov otrok.

Naši otroci hitro rastejo. Od malih bib so odšli k sončkom ali pikapolonicam, nato so skupaj preživeli leto pri pikapolonicah in nazadnje so prišli k mucam, kjer so se ob igri pripravljali tudi na vstop v šolo in postali mini maturanti.

Vzgojiteljice in vzgojitelj so otrokom pomagali, da so prebrodili začetno krizo, se trudili, da je bilo otrokom v vrtcu karseda lepo, ter poskrbeli, da so spoznali in se naučili veliko novega.

Hvala za vse trenutke, ki ste jih preživeli z našimi otroki.

*Irineja Hanžekovič,
Manjina mamica*

Plavalci in plavalke

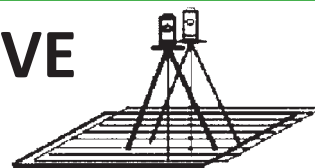
Foto: Francka Nipič

Srčni, igrivi, razigrani – mini maturanti!

Foto: Sandra Lešnik

GEODETSKE MERITVE SIMONA ŠTUBER, s.p.

KJE NAS NAJDETE: Zimica 45d, 2242 Zg. Korena

KONTAKT: 031 348 046

EMAIL: meritve.simona@gmail.com

Če potrebujete **MAPNO KOPIJO,**
HIŠNO ŠTEVILKO ..., če ne veste,
kje so meje vaše parcele,
če ste pred pričetkom gradnje,

SMO MI PRAVI NASLOV ZA VAS.

S TEM LETAKOM VAM NUDIMO 10% POPUSTA

LJUBEZEN JE ... USTVARJALNO ŽIVLJENJE JOŽICE VAKE IN MARIJE JANČIČ

Pred kratkim sem slišala misel, da je šola srce nekega kraja, knjižnica pa njegova duša

Lepa misel, ki jo je vredno deliti naprej. Če nadaljujem v tem slogu, lahko rečem, da je knjižnica vsota ustvarjalnosti številnih posameznikov, ki so vanjo prispevali svoja dela, naj so to knjižna, glasbena ali likovna, saj je knjižnica zbir tega, kar je ustvaril človeški duh. Posebno živost pa ji dajejo prireditve, ki so prikaz tekoče ustvarjalnosti posameznikov in skupin. V tem trenutku lahko v Knjižnici Duplek občudujete razstavo slikarskih in ročnih del, ki sta jih postavili na ogled Jožica Vake in Marija Jančič. Otvoritev razstave smo imeli v času Dupleškega tedna, zdaj pa ju predstavimo še v Novicah občine Duplek, da povabimo tiste, ki razstave še niste videli, in da bo njun prispevek trajno obeležen.

Obe razstavljavki sta občanki občine Duplek, upokojeni in še vedno zelo aktivni – predvsem kot ljubiteljski ustvarjalnici na umetniškem področju. Marija Jančič je bila v delovno aktivnem obdobju delovna terapevtka v skupini odvisnikov in je aktivna še danes kot terapevtka v skupini zdravljenih odvisnikov, Jožica Vake pa je svojo delovno aktivnost preživela v Nemčiji in se je sedaj po mnogih letih vrnila nazaj v svoj rodni Duplek. Spoznajmo ju malo поблиže.

Najprej nekaj vprašanj za vas, gospa Marija Jančič. V kolikšni meri je na vaše ustvarjanje vplivalo vaše terapevtsko delo in obratno?

MJ: Mislim, da je to nekako povezano. S spoznavanjem odvisnikove osebnosti sem ugotovila, da ima tak človek veliko težav z lastno samopodobo, ki je vse prej kot dobra. Kot terapevtka sem iskala načine, kako bi na njemu sprejemljiv in uspešen način začela uporabljati tehnike, s katerimi bi se potrdil.

Če prav razumem, ste še vedno v vlogi terapevtke. Kako se razlikuje vaše sedanje prostovoljno delo od dela v času redne zaposlitve, je sploh kakšna razlika?

MJ: Še vedno sem aktivna v društvu Zdravljenih odvisnikov Podravja (ZOP). Kot prostovoljka sem se še vključila v Medgeneracijski center Danica v Dvorjanah ter sem vodja ročnih del pri Društvu upokojencev Duplek. Z upokojitvijo se pri nekaterih pojavijo težave, kaj napraviti s prostim časom, kako ga najbolje izkoristiti, da bodo zadovoljni in s tem tudi bolj zdravi. Prav dejavnosti v skupnostih pomagajo, da ljudje premagajo občutek osamljenosti, nepotrebности, da zmorejo vsakodnevne opravke in še kaj več. Tako z boljšim psihičnim počutjem lažje premagujejo morebitne telesne tegobe. Tako kot terapevt v prejšnjem okolju še vedno gledam na človeka z vseh strani in skušam prilagoditi ročna dela njegovim psihofizičnim zmožnostim. Zame je skupina zmeraj skupina posameznikov – ne glede na tehniko, ki jo izvajamo.

Verjetno ste skozi leta naredili veliko izdelkov. Kaj pa ste z njimi napravili, jih imate spravljene kje v vitrini?

MJ: Res je. Izdelkov je bilo ogromno. Doma jih imam zelo malo, saj sem jih z veseljem dala naprej. Doma so izdelki narejeni kot vzorci, zato imam težave, kadar je kakšna razstava.

Ne morem mimo vašega rednega poklica. Katere odvisnosti so težje, bolj trdovratne? Se vam zdi, da ste uspešno pomagali ljudem? Zakaj se ljudje tako težko znebimo zasvojenosti?

MJ: Težko bi rekla, katera odvisnost je težja. Za posameznika je njegova odvisnost najtežja, pa naj gre za odvisnost od alkohola, drog, tablet, hazardiranja, iger na

Jake Vake pri delu z mentorjem

Marija Jančič v pripravi na delo

Vse slike: osebni arhiv

srečo ... Ne trpi pa samo odvisnik, pač pa cela njegova družina in ne nazadnje tudi družba. V letih službovanja sem se velikokrat ob srečanju z odvisniki vprašala, ali se spleča truditi. Pa teh dilem ni bilo veliko, saj sem skozi delo v klubih zdravljenih alkoholikov srečevala uspešne dolgoletne abstinentne. Vsem ne moreš pomagati, saj si tega pravzaprav ne želijo. Abstinento vzpostavijo tisti, ki si tega želijo in so odločeni, da kljub problemom pijača ni rešitev. Zakaj je težko abstimirati, na to vprašanje bi najbolje odgovoril odvisnik. Je pa dejstvo, da brez trdne odločitve in sprejemanja načina življenja ne gre.

Če bi dali kakšen splošen nasvet ljudem v zvezi z zasvojenostjo, kaj bi dejali, kaj lahko naredimo sami za to?

MJ: Zasvojenost je bolezen in je potrebno zdravljenje s pomočjo strokovnih delavcev. Razvije se počasi pri ljudeh, ki imajo s seboj težave, pripomoreta okolje in način življenja. S časom nastane vedno več problemov pri odvisnikih in družini, ki trpi in propada. Ljudje naj se ne sramujejo, naj poiščejo pomoč. V tolažbo – odvisnost ne izbira, prizadene mlade, stare, moške, ženske, bogate, revne.

In za konec še kaj o načrtih na področju ustvarjanja. Se lotevate kakšnih novih izzivov?

MJ: Sama bi se rada vključila v likovno delavnico – seveda, če bo čas. Drugače pa se ideje vedno pojavljajo, saj grem po svetu z odprtimi očmi in že je ideja tu.

Hvala za pogovor, zdaj pa se posvetimo še gospe Jožici Vake, ki je poleg slikanja našla svojo strast tudi v pisanju poezije.

Ljubezen pomeni

Ljubezen pomeni
govoriti in skupaj molčati,
se združiti v eno,
občutke kazati.

Ljubezen pomeni
se skupaj jokati in skupaj smejati,
se tudi prepirati
in po nevihti spet ogenj prižgati.

Ljubezen pomeni
jemati in dati,
se spoštovati,
pasti in vstati in skupaj lebdeti ...

Ljubezen pomeni
ljubiti in potrpeti,
drug drugemu verjeti,
ljubljeni dušo
kot svojo sprejeti.

Jožica Vake

Jožica Vake - Gugalnica

Marija Jančič - Človeška figura iz kamnov

Torej, gospa Jožica, kako dolgo že cveti ljubezen med vami in slikarstvom? Ste sicer ljubiteljska slikarka, skoraj zagotovo pa ste se tudi izobraževali na tem področju.

JV: Željo po ustvarjanju nosim v sebi že od nekdaj, s slikanjem pa sem začela lani septembra. Povod je bila slikarska delavnica v MGC (Medgeneracijskem centru) Duplek Danica, kjer sem prvič prijela za čopič in ugotovila, da je to hobi, ki mi je všeč. Posebnega izobraževanja nisem imela, dobili pa smo kar nekaj koristnih informacij in navodil.

Življenje v tujini nekaj dolgih desetletij človeka prav gotovo zaznamuje na določen način. Kakšen je bil vaš poklic in kako ste vi doživljali odsotnost od doma? Vrnitev je bila verjetno zelo čustvena.

JV: Življenje v tujini prav gotovo zaznamuje človeka, še posebej, če tako mlad začneš – tako rekoč – svojo delavno in družinsko pot daleč od doma, kjer sta mentaliteta in način življenja povsem drugačna kot doma. Najtežji je seveda bil začetek, dokler se nisem naučila jezika. Posebnega domotožja sicer nisem imela, sem pa seveda pogrešala starše, brata in sestro. Najbolj sem pogrešala družabnost, ki sem je bila navajena. V Nemčiji so bili sicer vsi prijazni, ampak rezervirani. Delala sem od vsega začetka, se tudi izobraževala in zadnjih 30 let delala kot uslužbenka v knjigovodstvu oz. na kadrovskega oddelku, kjer sem obračunavala plače in vodila osebno dokumentacijo zaposlenih. Po 40 letih sem se upokojila in sva se z možem odločila, da se vrneva domov. To je bila tudi želja moje mame, ki je po smrti očeta ostala sama. V svojem Dupleku sem se od prvega dne dobro počutila in do sedaj nisem obžalovala te odločitve. Tukaj sem bila in sem spet doma.

In kdaj so se porodile pesmi?

JV: Pisala sem že kot šolarka. Takrat skrivaj. Tako je ostalo vse do sedaj, ko smo v MGC-ju imeli prireditve, kot je Poezija s klopce, in literarne popoldneve. Prvič sem prosila, da nekdo prebere moje pesmi, sama si nisem upala.

Sedaj pa se udeležujem teh prireditev celo v Knjižnici Le-nart in berem sama. Pesmi so večinoma avtobiografske, ne pa vse.

Meni se zdi ganljivo, da ste po tolikih letih ohranili ljubezen do svojega jezika in ga zdaj skozi poezijo poskušate razvijati in oplemenititi, saj je to smisel literarne ustvarjanja. Pravzaprav ste lahko zgled mnogim, ki nikoli ne razmišljajo o tem, da bi lahko izboljšali svoje izrazne možnosti, če bi večkrat segli po leposlovni knjigi, tudi poeziji. Kako je tujstvo vplivalo na vaš odnos do domovine in jezika?

JV: Zdomci širom sveta so večinoma večji domoljubi kot ljudje, ki ves čas živijo v matični domovini. V tujini se bolj negujejo običaji in narodne pesmi, ohranjajo se tudi recepti domačih jedi. Kot sem že omenila, sem od nekdanja rada kaj napisala, dolga leta v nemščini. Sedaj pa poskušam v maternem jeziku. Vedno boljje mi gre. Besedni zaklad se izpopolnjuje, kar me veseli. Vedno sem se trudila jezik, ki ga uporabljam, čim bolj obvladati.

Bi morda za konec kakšno misel namenili mladim, še posebej tistim, ki se spogledujejo s tujino ali menijo, da je pri nas tako ali tako vse narobe. Vaša izkušnja je zagotovo dragocena, ampak pomembno je, da ste se nazadnje vrnili domov. Kako gledate na prehojeno pot?

JV: Tako kot smo odhajali takrat mi, odhajajo tudi danes mladi s trebuchom za kruhom. Kar se tiče možnosti za služko, je sigurno tujina boljša izbira. Moje izkušnje so pozitivne, ničesar ne obžalujem. Vsak, ki se je pripraviljen

Jožica Vake

prilagoditi tamkajšnjemu stilu, bo našel zadovoljstvo, kamorkoli ga bo pot odnesla. Jaz sem srečno živela vsa leta v tujini, sem pa zelo srečna, da sem se vrnila. Doma si lahko kjerkoli, ampak DOM pa je samo eden – tam, kjer so tvoji ljudje in kjer se govori materni jezik.

Zadnje vprašanje pa se nanaša na vašo pesem o ljubezni. Kaj je botrovalo njenemu nastanku?

JV: V teh vrsticah sem izrazila to, kar smatram za ljubezen. Odnos med dvema osebam. Dati in jemati mora biti uravnovešeno, malo tolerance in malo manj egoizma, to je partnerstvo, ki lahko traja. Spoznati osebo, ki je istega mnenja, je sreča. Jaz sem srečna. Je to odgovor na vaše vprašanje?

Tatjana Jamnik Pocajt

SREBRNI DELFINI ZA KORENJAKE

Otroci vrtca Korena so se učili plavati v Pristanu

Med 21. in 25. majem smo bili deležni prijetnega obiska. Svojih (za večino) prvih plavalnih korakov, natančneje zaveslajev, so se pri nas v Pristanu priučevali otroci vrtca iz Korene v spremstvu skrbnih, za vsako pomoč pripravljenih vzgojiteljic.

Zanje smo skrbeli učiteljica in učitelja, pozneje Ana, Boštjan in Blaž. Moštvo je ostajalo nespremenjeno, nihče izmed prijavljenih na tečaj ni manjkal na nobenem terminu. Že to je nekaj dobrega.

Sprva je bilo mogoče pri vseh sodelujočih opaziti nekaj strahu. Na voljo smo imeli zgolj pet 90-minutnih terminov. Bo dovolj? Smo prestrogi, mogoče premili? Vam/nam bo uspelo? Otroške oči so se čudile, zrlje v veliko vodo in se spraševale, kaj si naj z njo počnejo poleg špricanja. Učiteljice so bile na trnih – kaj naj jih kar položimo v vodo in od majhnih otrok pričakujemo, da bodo splavali!? Verjamemo in neskomno ocenjujemo, da je bil strah odveč.

Po pričakovanjih smo – kot vedno – ugotovili, da je voda sicer voda, da pa je za prehod od kopanja v domači kadi do plavanja v globoki vodi vendarle potrebno izvesti nemalo ponovitev osnovnih vaj za prilagajanje na vodo, učenje vdihov in izdihov, vadili smo pravilno, sproščeno lego na vodni gladini, vse to nadgradili s tehnično kar najbolj pravilnimi udarci nog, naposled pa smo pričeli zamahovati še z rokami. Takšen je načrt začetnega tečaja učenja plavanja. Po knjigah.

Pripravljeni na skok v vodo

Foto: Nina Bezjak

Očala – obvezna oprema za gledanje pod vodo

Foto: Nina Bezjak

Kot pri vsaki dejavnosti, ki se je ljudje lotevamo, smo tudi za plavanje različno nadarjeni, vztrajni in motivirani. Petnajst med seboj podobnih, a hkrati tako različnih, prikupnih otročičkov smo dojemali kot eno, jim vsak gib demonstrirali, ga nato pomagali izvesti, naposled pa smo samo še ponosno opazovali napredek. Ta je bil jasno viden in priučen v glavnem skozi igro.

Rezultati:

- otroci se v vodi počutijo domače,
- preplavali so osem metrov dolg bazen brez pomoči vodnega dna ali strokovnega prijema učitelja,
- skakali so v olimpijski bazen (s skakalnice!) in tam vsak po svoje zaplavali.

Za vsakega izmed otrok, ki je bil na tečaju, smo pripravljene jamčiti, da lahko starši na oddihu na morju ali kje v toplicah brezskrbno klepetate ob kavi, vaš otrok je v plitvini varen. Ko vam bodo najdražji želeli dokazati, da znajo plavati še v globoki vodi, boste presenečeni, kaj vse že znajo in česa so se na tečaju naučili.

Otroci, za potrebe bolj sproščenega vzdušja obogateni z novimi imeni in vzdevki, z vami je bilo zabavno. Upamo, da tudi vam vsaj malo. Zahvaljujemo se vam za trud in vam čestitamo za doseženi plavalni napredek. Vzgojiteljicam se zahvaljujemo za izkazano zaupanje in pomoč pri delu ter upamo, da se kmalu vnovič vidimo s prihajajočimi generacijami.

*Učitelji Plavalnega kluba
Branik Maribor*

Hura – priplavali smo si srebrne delfine

Foto: Francka Nipič

FLOTA MIRU

Mirno morje – Flota miru in tolerance 2018

Mirno more je najuspešnejši socialno-pedagoški projekt v Evropi. Namenjen je osnovnošolcem, otrokom in mladostnikom iz socialno ogroženih okolij, otroških in mladinskih domov ter ustanov za otroke z motnjami v telesnem in duševnem razvoju. Sodelujejo otroci in mladostniki iz cele Evrope. Iz Slovenije prihaja okoli 160 udeležencev iz osnovnih šol, šol s prilagojenim programom, zavodov in društev. Vseh udeležencev Mirnega morja pa je okoli 1200 ter so nameščeni na več kot 100 plovilih.

Moto projekta je: vsi enaki – vsi nasmejani

Cilji Mirnega morja:

- širjenje kulture enakih možnosti,
- učenje strpnosti in sklepanje prijateljstva ne glede na jezikovne ali etnične meje,
- pridobivanje delovnih spretnosti,
- izražanje zdrave tekmovalnosti,
- reševanje konfliktov na ustrezen način,
- spoznavanje novih možnosti za preživljanje prostega časa,
- poglobljanje odnosov med mladimi in odraslimi,
- pomoč otrokom s posebnimi potrebami in otrokom iz socialno ogroženega okolja.

Projekt Mirno morje

Življenje na jadrnici omogoča intenzivno socialno učenje. Otroci pridobivajo nova, drugačna znanja. Morje, omejen prostor na jadrnici in posadka zahtevajo medsebojno skrb in sodelovanje vseh članov. Mladostniki se učijo prevzemanja odgovornosti zase in za druge, skupinskega dela ter socialnih veščin.

V mnogih primerih je takšna osemdnevna izkušnja enakovredna večmesečnemu delu z mladostniki.

Mornarji barke Korina

Split je zakon

Foto: Nina Mohar Krajnc

Mirno morje

Foto: Nina Mohar Krajnc

Naše aktivnosti na morju

- ustvarjamo v ustvarjalnih delavnicah (vztrajnost, koncentracija, sodelovanje, strpnost),
- vadimo plavalne veščine (razvijamo motorične sposobnosti),
- učimo se pozitivne samopodobe in zaupanja vase,
- organiziramo športne igre,
- učimo se ročnih spretnosti, igranja na bobne in prilaganja življenju na barki (čistoča in urejenost barke, priprava hrane, veščine jadrnanja, ribolov, pomorski zemljevidi ...),
- družabna in kulturna srečanja (petje, ples, igranje na inštrumente).

Foto: Nina Mohar Krajnc

Regata se je pričela...

Foto: Nina Mohar Krajnc

Vsako leto učiteljski zbor OŠ Duplek predlaga tri učence naše šole, ki se v septembru udeležijo tega srečanja. Srečanje traja osem dni in poteka na Hrvaškem: v marini Kaštela pri Splitu, v marini Frapa v Rogoznici, v marini Maslinica na otoku Šolta in nato ponovno v Kaštelu. Udeleženci so nameščeni na jadrnice, na katerih je skupaj do 10 udeležencev. Za našo varnost skrbita dva skiperja. Denar za udeležbo prispevajo donatorji.

Naša šola je v projekt vključena že enajst let, projekta se je torej udeležilo že 33 učencev Osnovne šole Duplek. Vsi so doživeli nepozabno življenjsko izkušnjo.

V tem tednu nič ni nemogoče. Vsako leto nas prevzame posebna čarovnija, ki se razleze čez celotno floto – tujci

postanejo prijatelji, strahovi zaradi nepoznanega izginjajo eden za drugim.

Na Mirnem morju vsakdo šteje.

Želimo si, da bi čim več otrok imelo možnost sodelovanja v takšnih projektih.

Hvala vsem, ki nam pomagata!

Nina Mohar Krajnc

Pedagoška vodja celotne slovenske flote in mentorica projekta za OŠ Duplek:

NOČ POD ZVEZDAMI V CIGLENCAH

Ob koncu letošnjega šolskega leta smo pedagoginje, ki izvajamo ure dodatne strokovne pomoči za učence s posebnimi potrebami, ponovno organizirale zdaj že tradicionalno taborjenje s šotori. Letošnji tabor se je odvijal 19. in 20. junija pri lovskem domu v Ciglencah. Otroci so ponovno doživeli enkratno izkušnjo, se družili s prijatelji, doživeli veliko novega in s številnimi lepimi vtisi odšli na bližajoče se počitnice.

Naše taborjenje so popestrila številna društva in posamezniki iz občine Duplek: Lovska družina Duplek, Konjeniško društvo Duplek, kmetija Vogrin, Strelsko društvo Duplek, VGC Dvorjane in Gasilsko društvo Dvorjane. Ob tem se vsem za izkazano pripravljenost, da se podružijo z nami in otrokom pripravijo dva nepozabna dneva, iz srca zahvaljujemo.

Naš tabor

Foto: Valentina Gaberšek Jančič

Skupinska fotografija vseh udeležencev

Foto: Valentina Gaberšek Jančič

Učenci o kampiranju

Učenci z učno pomočjo smo se s svojimi učitelji odpravili na kampiranje ob lovskem domu v Ciglencah.

Ko smo prišli, je bilo postavljenih veliko šotorov. Najprej smo se spoznali in učitelji so povedali pravila in navodila. Potem smo se razdelili po šotorih. Učitelji so nas razdelili v skupine, jaz sem bil v skupini, ki je poiskala les za ogenj. Ostale skupine pa so pripravljale večerjo, postavljale še preostale šotore in pripravile palice za peko hrenovk in sladkornih penic. Učitelj Žan nam je spekel meso na žaru. Pojedli smo večerjo in potem smo imeli prosti čas. Zvečer smo si pekli penice in hrenovke na tabornem ognju in po časi odšli spat. Zjutraj smo po hitrem postopku pospravili svoje stvari iz šotorov. Nato je sledil zajtrk. Po zajtrku smo nastavili svoje stvari, da jih je hišnik odpeljal do šole, mi pa smo se peš odpravili v Dvorjane proti šoli. Tam smo lahko poskusili streljati z zračno puško, ogledali smo si tudi šolo. Ko smo vsi prišli na vrsto, smo odšli proti kulturnemu domu, kjer smo starejši učenci spekli palačinke za mlajše. Nato smo odšli še v gasilski dom, kjer so nam gasilci pokazali svojo opremo in nas za konec poškrpili.

David Ferčec, 9.a OŠ Duplek

Spali smo v šotorih, se igrali različne igre ter se vozili s kočijo, pekli smo tudi penice ter klobase. Nato smo risali zastave in postavili svoje šotore. Kasneje smo obiskali kmetijo in podružnično šolo v Dvorjanah. Tam smo tudi streljali na strelišču, za tem nas je avtobus odpeljal v Dom Danice Vogrinec, kjer smo pekli palačinke, ustvarjali in se igrali. Nazadnje pa smo odšli h gasilcem in se škropili z vodo. Preživeli smo lepo taborjenje, najbolj pa mi je bilo všeč spanje v šotoru.

Aleks Senekovič, 6.a OŠ Duplek

Ta dan mi je bilo najbolj všeč, ko so nas gasilci poškrpili z vodo in ko smo bili v dvorjanski šoli. Bilo mi je bilo tudi všeč, ko smo spali v šotorih.

Simon Zupančič, 6.b OŠ Duplek

Spali smo v šotoru, zakurili smo si ogenj, peljali smo se s kočijo, hodili smo na sprehode. Pekli smo si penice, šli

Voznja s kočijo je bila pravo doživetje Foto: Valentina Gaberšek Jančič

Prijetna ohladitev ob koncu

Foto: Valentina Gaberšek Jančič

na streljanje glinastih golobov. Na začetku drugega dne pa so nam še dovolili, da streljamo z zračnimi puškami. Najbolj všeč mi je bilo streljanje glinastih golobov. Preživeli sem odličen dan v Ciglencah.

Rene Fradl, 6.a OŠ Duplek

Na taborjenju mi je bilo najbolj všeč, ko smo naredili zastavo, spali v šotorih, plesali, božali konja in se peljali s kočijo.

Lili Mrkela, 6.b OŠ Duplek

Valentina Gaberšek Jančič

ODLIČNI REZULTATI PLESALKE VANESE MAJERIČ

Sezona 2017/18 je bila za mlado plesalko izredno uspešna

Na državnem prvenstvu je v disciplini hip hop – članice dosegla neverjeten uspeh in se uvrstila med pet najboljših plesalk v Sloveniji. Z odličnimi rezultati se je udeležila evropskega prvenstva, ki je junija potekalo v Bremerhavnu v Nemčiji. V izredno močni konkurenci 107 tekmovalk je pristala na odličnem 19. mestu. Za primerjavo je vredno omeniti prejšnje leto, ko se je prvenstva udeležila prvič in zasedla 67. mesto.

Na evropskem prvenstvu v Bremerhavnu (hip hop)

Foto: Osebni arhiv

S soplesalcem Nejcem Strelcem sta na državnem prvenstvu v kategoriji disco dance pari (člani) osvojila 3. mesto. Stopničk ste se še posebej razveselila, saj sta v tej zvrsti plesa šele kratek čas in sta že premagala pare, ki tekmujejo že vrsto let in katerim je disco dance prioriteta ali celo edina plesna tekmovalna disciplina. Evropskega prvenstva v disco dancu se zaradi drugih pomembnih tekmovalnih in obveznosti nista udeležila, čeprav sta bila kvalificirana.

S soplesalcem Nejcem ob osvojenem 3. mestu na državnem prvenstvu (disco dance)

Foto: Osebni arhiv

Vanese je koreografinja in plesalka skupine C. O. R. E. v kategoriji mini produkcija – generalno, ki je dosegla 1. mesto na državnem prvenstvu.

S trenerjem in soplesalci ob osvojenem naslovu državnih prvakov (mini produkcija – generalno)

Foto: Osebni arhiv

S skupino C. O. R. E. si je s člani priplesala 12. mesto.

Skupaj s trenerjem Juretom Krajncem je pripravila koreografijo v disciplini formacija mladinci za skupino C. O. R. E., ki je med izredno močno konkurenco 17 skupin pristala na 12. mestu.

Vanese se je tudi letos (kot že leta 2016 in 2017) udeležila Art dance campa v sklopu festivala Arsana na Ptuj, kjer vsakič še nadgradi svoje plesno znanje v hip hopu, disco dancu, jazzu, modernu in contemporaryju. Z zaključno predstavo je skupaj s plesalci iz cele Evrope pričarala čudovito plesno zgodbo, s katero so ganili občinstvo minoritskega samostana.

Zaključna predstava Art dance campa

Foto: Slavko Rajh

Konec oktobra potuje na Poljsko v Kielce, kjer bo kot solistka zastopala barve Slovenije na svetovnem prvenstvu v hip hopu (članice).

Letošnja sezona je bila za njo zares bogata. Ob vseh odličnih rezultatih si šteje v veliko čast, da ji je Občina Duplek podelila priznanje za perspektivno športnico leta 2017. S tem nazivom bo s še večjim ponosom predstavljala našo občino širom Slovenije in zunaj njenih meja.

M. M.

Produkcija plesne šole Samba

Foto: Osebni arhiv

SKUPINSKA VODENA VADBA V BINI AKADEMIJI

Poletni dnevi so prehitro minili. Razvajanje telesa in duha s sproščanjem ob morju in roštilju za sabo pusti določene posledice. Tako je potrebno prisluhniti telesu in se posvetiti vadbi. Razmišljanje glede tega, kako in kje začeti, sem pričel z brskanjem, kje je v naši občini mogoče razgibati počitniško »utrujeno« telo.

V junijski številki sem predstavil naše telovadke in telovadce iz Šole zdravja Duplek, in prav oni so mi služili za navdih, da je potrebno nekje začeti. Pozitiven duh in razgibano telo sta bila moje vodilo pri aktivnem preživljanju prostega časa.

Tako sem z nekaj kliki na spletu

Skupina udeležencev vodene vadbe v Bini akademiji

Foto: Bine Štrucl

Skupinska vadba z utežmi

Foto: Bine Štrucl

našel spletno stran društva, ki deluje v naši občini in združuje različne vrste vadb. Skupinska vodena vadba v Bini akademiji je bila moja izbira.

Seveda je zadrega ob prvem obisku velika, vendar je nekje potrebno začeti. Dekleta in fantje vseh starosti so me pod vodstvom Bineta Štrucla lepo sprejeli medse. Skupina pod vodstvom trenerja Bineta vadi vsak torek in četrtek od 20.30 naprej v večnamenski dvorani (Baraki) v Spodnjem Dupleku. Termin, ki mi ustreza. Odločim se sprejeti izziv in se pridružiti skupini, kjer so pozitiven športni duh, nepopustljivost in vztrajnost glavna vodila skupinske vadbe.

Dekleta in fantje so v zavirljivi formi, za razliko od mene, vendar se že po prvih dveh vadbah nalezem pozitivne energije, ki vlada v skupini. Timski duh, prežet s strokovnim vodenjem, te hitro prevzame in še skleca, počep ali trebušnjak več postanejo izziv, ki te vleče naprej. Začetki

so seveda težki. Boleče mišice ti dajo vedeti, da je bilo počitka več kot dovolj in da je potrebno s primerno vadbo ponovno okrepiti telo in duha. Celotna skupina pa ti daje motivacijo, saj ko vidiš ljudi okoli sebe, ki vztrajajo, delajo, se gibajo, enostavno niti ne pomisliš, da bi odnehal. In jesenski ter zimski meseci so pravšnji za nabiranje moči in krepitev telesa.

Besedna zveza »ne zmorem« ni na jedilniku

Dekleta in fantje te priganjajo, da jim po svojih zmognostih slediš v težkih začetkih. Začetne bolečine v mišicah pa postajajo po dveh, treh vadbah vedno manjše, tako da sedaj, po nekaj več kot mesecu vadbe, že z veseljem pričakujem torek in četrtek.

KARATEISTI IN PRIZNANJA ZA NJHOVO DELO

Tudi letos so naši najperspektivnejši in najuspešnejši karateisti dobili priznanja za svoj trud, ki ga podeljuje Občina Duplek. Karate klub WKSA Duplek je v preteklem letu osvojil 99 medalj na državni in mednarodni ravni, na kar smo še posebej ponosni. Čestitamo vsem tekmovalcem, še posebej prejemnikom priznanj: Viti Rojs, Sari Rojs, Heri Agapito Masten, Karin Ludvik, Jani Rojs in Lani Žugman. Hkrati se zahvaljujemo donatorjem, staršem, Občini Duplek in vsem, ki so nam do teh uspehov kakorkoli pomagali.

TOR-ČET
17.30-19.00
OŠ KORENA

**TRENIRAJ
KARATE**

ZAČNITE DANES!

POKLIČITE: 031 / 658 - 267
<http://wksaduplek.si/>

KARATE KLUB WKSA DUPEK

Treniraj z nami

Foto: Matej Verbošt

Občutek, ki ga po opravljeni vadbi dobiš, je odličen. Svoje telo ponovno spravljaš v formo, kot pravi trener Bine, pa je interpretacija telesne pripravljenosti doseganje enakomerno razvitega telesa z zdravim duhom, ki je v celoti sposobno naravno, enostavno in zadovoljivo opravljati številne dnevne naloge. Če še razmišljate, kje začeti ali kako se spraviti v formo za smučarsko sezono, vam predlagam, da se nam pridružite in ne odlašate.

Izbira vadb je pestra: od aikida do cross fita – funkcionalne vadbe, tabate, vadbe za starostnike in ljudi s posebnimi potrebami. Za vsakega se najde primeren način vadbe, le voljo in pogum je potrebno zbrati.

Dejan Stanko

MARIBOR OPEN 2018

Na tradicionalnem mednarodnem tekmovanju v Mariboru, ki se ga je letos udeležilo skoraj 500 tekmovalcev. Nastopilo je tudi nekaj članov iz Karate kluba WKSA Duplek. Iz kar 75 klubov, ki so bili iz 13 držav (med drugimi tudi iz Bangladeša, Indije, Iraka, Nigerije, Turčije ...), je nastopilo veliko reprezentantov, ki so želeli preveriti svojo formo na začetku sezone. Zaradi težavnosti tekmovanja se je le-tega udeležilo samo šest naših članov, za oba naša fanta pa je bilo to prvo večje tekmovanje.

Sara, Hera in Vita na tretjem mestu

Foto: Matej Verbošt

V katah je Sara Rojs v konkurenci več kot 20 tekmovalk morala priznati premoč tekmovalki iz Kranja in je tako končala v drugem krogu tekmovanja. Tudi Jana Rojs je nastopila v katah in nazadnje zgubila v repasažu ter končala na 5. mestu. Kata team Vita Rojs, Sara Rojs in Hera A. Masten je tudi tokrat odlično nastopil, a se je pokazalo pomanjkanje skupnega treninga, ki je pri sinhroni izvedbi zelo pomemben. A je bil nastop dovolj za osvojitve srebrne medalje. V športnih borbah sta brata Elmedin in Benjamin Krasniči prvič nastopila na večjem tekmovanju in se zelo hrabro borila, a sta morala priznati premoč veliko boljšim in izkušenejšim tekmovalcem. Vita Rojs je

nastopila v kategoriji mlajših kadetinj, a ji je zmanjkalo želje po zmagi in je zato kljub dobri formi ostala brez medalje. Sara Rojs in Hera A. Masten sta nastopili v isti kategoriji, kjer je bilo veliko favoritinj. Hera se je borila proti večni nasprotnici iz šolske lige, Saro pa je premagala tekmovalka iz Bosne in Hercegovine, tako da sta se morali zadovoljiti s solidnima nastopoma in novimi izkušnjami. Tekmovanje je vključevalo vrhunške tekmovalce, saj je prišlo veliko reprezentantov, ki so tako kot mi hoteli preveriti, kakšna je njihova forma na začetku sezone. Čestitamo vsem za odlične nastope, ki jih v prihodnosti gotovo ne bo zmanjkalo.

VPIS V TEČAJ KARATEJA

Karate klub WKSA Duplek vabi k vpisu v tečaj karateja vse, ki so stari 6 let ali več. Vpis poteka skozi celo leto na naših treningih v telovadnici OŠ Korena (torek in četrtek 17.30–19.00). Več lahko izveste na naši spletni strani Karate kluba WKSA Duplek www.wksaduplek.si. S skupinsko vadbo otroci razvijajo motorične sposobnosti in se učijo tehnik karateja, kat in tudi športnih borb. Naučijo se natančnosti, koncentracije, ravnotežja, sposobnosti orientacije v prostoru in nenazadnje spoznavajo moč svojega telesa ter bistrijo um. Karate je bil sprejet in bo z letom 2020 postal olimpijski šport. Pridi in treniraj z nami tudi ti.

Matej Verbošt

KARATE DUPEK

TRENIRAJ **KARATE**

Potrebno je samo nekaj poguma in radovednosti!

PRIDI TUDI TI!

VPISUJEMO

V SEPTEMBRU PO ZNANEM URNIKU:
TOREK IN ČETRTEK 17.30-19.00
KJE: OŠ ZGORNJA KORENA

WWW.WKSADUPEK.SI

Vpis v tečaj karateja

Foto: Matej Verbošt

KEGLJAČI DU DUPEK POŽELI TRI ZMAGE V ENEM TEDNU

Kegljači DU Duplek smo uspešno zaključili spomladanski del tekem in turnirjev

18. junija smo v sklopu Dupleškega tedna izvedli občinsko tekmovanje in dosegli sledečo uvrstitev:

ŽENSKE

1. mesto Anica Žižek,
2. mesto Milena Petrinec,
3. mesto Ivanka Kajbič.

MOŠKI

1. mesto Janko Senekovič,
2. mesto Milko Kapun,
3. mesto Milek Ornik.

21. junija smo se udeležili tekmovanja ZPRM, kjer smo med 30 ekipami dosegli sledeče rezultate:

- ženska ekipa 1. mesto,
- moška ekipa A 1. mesto,
- moška ekipa B 2. mesto.

Najboljša kegljača posamezno sta bila Trezika Bračko (DU Duplek) in Milko Kapun (DU Duplek).

26. junija smo se tekmovanja za Pokal Slovenije, ki ga je priredil DU Šentilj pri Velenju, udeležili s tremi ekipami in dosegli sledeče rezultate:

- moška ekipa A 1. mesto,
- ekipa B 5. mesto in
- ženska ekipa 2. mesto.

Posamezno je Ivana Bratuša zasedla 3. mesto, Janko Senekovič pa 2. mesto.

28. junija smo se prvič udeležili tekmovanja pri Sv. Tomažu. Ženska ekipa je bila tretja, moška ekipa A pa ponovno prva. Rezultati posamezno so bili sledeči: pri ženskah je 1. mesto zasedla Anica Žižek, pri moških pa 2. mesto Drago Petrinec, 3. mesto Janko Senekovič in 5. mesto Jože Krajnc.

29. junija smo bili v gosteh pri DU Bezena, kjer smo se udeležili zadnjega turnirja za to sezono. Ponovno smo bile spet vse tri ekipe uspešne. Tako je moška ekipa A tudi tokrat dosegla 1. mesto, ekipa B 4. in ženska ekipa 7. mesto. Posamezno se je tokrat s prvim mestom izkazal Drago Petrinec.

Po tem smo si zaslužili počitnice in se zopet srečali v avgustu na turnirju pri DU Tabor.

26. julija smo s prijatelji iz Destrnika postavili klopotec, se pomerili v kegljanju in v dobri družbi ob odojku zaključili lep popoldan.

Ženska ekipa Duplek 1. mesto • Moška ekipa Duplek A 1. mesto
Moška ekipa Duplek B 2. mesto
Foto: Jožica Vake

Senekovič Janko, Kapun Milko, Ornik Milek

Foto: Javornik Silva

Na mednarodnem turnirju v Kobilju smo se pomerili z ekipami iz Madžarske, Hrvaške in Slovenije. Spet smo bili zelo uspešni. Ženska ekipa je zasedla 1. mesto, posamezno je 1. mesto dosegla Trezika Bračko. Moška B ekipa si je priborila 1. mesto, A ekipa pa 2. mesto. Milko Kapun je posamezno dosegel 1. mesto.

Na turnirju v Marjeti na Dravskem polju je moška A ekipa dosegla 1. mesto, B ekipa 2. mesto, Drago Petrinec pa 1. mesto posamezno.

V Slivnici se je moška A ekipa uvrstila na 2. mesto. Milko Kapun je na tretjem kegljišču zasedel 1. mesto.

Začel se je jesenski del tekem v ligi ZPRM, kjer ponovno pričakujemo dobre rezultate.

Trgatev smo opravili ob lepem vremenu in dobrem vzdušju. Dobra letina nam je tokrat napolnila sode, tako da bo »dupleškega refoška« dovolj.

Jožica Vake,
kegljaška sekcija DU Duplek

Žižek Anica, Petrinec Milena, Kajbič Ivanka

Foto: Javornik Silva

TJAŠA IN STAŠ ŠPORTNIKA LETA 2017

Podelili priznanja najboljšim učencem, športnikom in najzaslužnejšim občanom

V soboto, 23. junija 2018, popoldan je v čudoviti kulisi vurberškega gradu potekala osrednja prireditev ob občinskem prazniku s podelitvijo priznanj. Na svečanosti so bila podeljena priznanja odličnjakom, najboljšim športnikom in najzaslužnejšim občanom za preteklo leto 2017.

Judo klub Duplek je najmlajši tekmovalni skupini podelil priznanja za perspektivne športnike in njihove dosežke v Sloveniji ter na tujem. Priznanja so dobili: Neo Safin, Niko Grajfoner, Elena Petrovič, Staša Alekseja Kukovec, Nika Auda, Taja Kokol, Nike Taja Peček, Klara Mulec, Eva Stočko, Žan Stočko, Lana Plazar in Gal Zupančič.

Občina Duplek je priznanja za športne dosežke v letu 2017 podelila naslednjim judoistom: Lari Petrovič, Timonu Petroviču, Matiji Filipiču, Sergeju Filipiču, Tilnu Mul-

Podelitev Vurberk 2018

Foto: Peter Brumen

cu, Nini Auda, Nilu Škerbotu in Filipu Nipiču.

Priznanja za vrhunske športne dosežke so dobili: Kristina Vršič, Tajda Senekovič, David Kraljič in Tamara Kraljič.

Posebno priznanje za dolgoletno delo v Judo klubu Duplek je prejel Matej Mulec.

Ekipa leta 2017 je postala moška kadetska ekipa (za skupno 3. mesto v Sloveniji) v sledeči sestavi: Filip Nipič, David Kraljič in Staš Kokotovič.

Športnik leta občine Duplek za leto 2017 je postal Staš Kokotovič. Staš je v letu 2017 osvojil 1. mesto na državnem prvenstvu za kadete in mladince ter 7. mesto na olimpijadi mladih v Gyuru na Madžarskem. Športnica

leta občine Duplek za leto 2017 je postala Tjaša Brumen. Tjaša je v letu 2017 osvojila 3. mesto na članskem državnem prvenstvu, 2. mesto na državnem prvenstvu za mlajše člane/članice ter 1. mesto na državnem študentskem prvenstvu, kar ji je prineslo kot prvi judoistki Judo kluba Duplek udeležbo na 29. poletni univerzijadi v mestu Tajpej (Tajvan).

TURNIR ROŽNIK 2018

V Žetalah so se pomerili najmlajši judoisti

V soboto, 2. junija 2018, smo v telovadnici OŠ Žetale organizirali tekmovanje za novo skupino iz OŠ Žetale. Judo vrtec ter letnika 2011 in 2010 so tekmovali v poligonu in sumo borbah. Najhitrejši judoist v vrtcu, prvem in drugem razredu je prejel pokal. V skupini vrtec je bil najhitrejši Tinej Kac Krajnc, v skupini prvih razredov Tilen Širec, med drugimi razredi pa je zmagal Taj Kopše Vek. Pri sumo borbah so 1. mesta osvojili Tinej Kac Krajnc, Zarja Furman, Gal Brumen, Taj Kopše Vek in Patrik Vidovič. Druga mesta so osvojili Neo Auda, Nika Auda, Miha Magdič, Jaka Režek in Tilen Širec. Tretja mesta sta med deklicami osvojili Anamarija Skok in Neža Skledar, med fanti pa Niko Cafuta in Maj Korez. Za popestritev poligona smo podelili tudi pokale za najhitrejšo mamico in atija, to sta postala mami Natalija in ati Bojan.

V drugem delu tekmovanja so na vrsto prišli starejši tekmovalci, ki smo jih razdelili po teži, tekmovali pa so v judo borbah. V prvi skupini deklic je 1. mesto osvojila Nina Auda in 2. mesto Nike Taja Peček. V drugi skupini je 1. mesto osvojila Sara Režek, 2. mesto Sara Krčar, 3. mesti pa sta osvojili Polona Fideršek in Ajda Korez. V tretji skupini je zmagal Jaka Korez, 2. mesto je osvojil Blaž Vidmajer (JK Impol), Tomaž Korez in Alen Stres sta osvojila 3. mesti. V četrti skupini je zmagal Niko Grajfoner, Rene Kidrič je osvojil 2. mesto in Andraž Frešer 3. mesto (oba za JK Impol). V peti skupini je Nil Škerbot osvojil 1. mesto, 2. mesto je osvojil Luka Korez in 3. mesto Aleks Kröpfel. V šesti skupini je zmagal Tilen Mulec, Anej Stres je bil drugi in Jure Furman tretji. Posebna zahvala gre staršem otrok iz Žetal za odlično pogostitev ter trgovini Jager Duplek za sponzorstvo.

Turnir Rožnik Žetale 2018

Foto Peter Brumen

SALONA OPEN 2018

Judoisti iz Dupleka v Solinu in Evropskem pokalu 2018 v Podčetrtku in v Oplotnici

Judo klub Duplek se je v soboto, 26. maja 2018, udeležil močne tekme v mestu Solin. Na Hrvaškem Salona open oziroma Hrvaškem super kupu je nastopilo je okoli 700 tekmovalcev iz 58 klubov iz 12 držav. Tekmovali so v petih starostnih kategorijah. Judo klub Duplek je nastopil v treh kategorijah, in sicer U10, U12 ter U14.

V kategoriji U10 sta nastopili Nika Auda (5. mesto) ter Elena Petrovič (7. mesto). Pri Eleni je prišlo do lapsusa, ki se

Salona open 2018

Foto: Peter Brumen

lahko zgodi samo hrvaškim sodnikom. Po eni izgubljeni in nato eni dobljeni borbi se je Elena potegovala za bronasto medaljo v popravnih bojih. Bila je na odlični poti, vendar jo je v tretji borbi hrvaški sodnik brez judo etike in srca do najmlajših borcev (Elena ima 8 let) zaradi napačne elastike za spenjanje las in brez možnosti njene zamenjave izključil iz nadaljnega tekmovanja. Vsi smo bili brez besed, da se kaj takšnega sploh lahko zgodi v najmlajši kategoriji.

V kategorij do U12 sta nastopila Niko Grajfoner (7. mesto) ter Nil Škerbot (2. mesto). V kategoriji U14 je Nina Auda zasedla 4. mesto, Tilen Mulec 7. mesto ter Lara Petrovič 3. mesto. Po končani tekmi smo se odšli kopat na splitsko plažo, nato pa na sprehod po starem Splitu.

V nedeljo smo se zjutraj odpravili na otok Čiovo, kjer smo se naužili čistega morja ter se popoldan odpravili nazaj proti domu.

Pokal oplotnice 2018

Foto Kristina Vršič

Evropski pokal 2018 v Podčetrtku

V soboto in nedeljo, 23. in 24. juniju 2018, je v športni dvorani v Podčetrtku potekal močan članski turnir. Judo klub Sankaku je odlično izpeljal že 14. evropski pokal. Nastopilo je 314 tekmovalcev iz 25 držav. Za Judo klub Duplek je nastopila Tjaša Brumen. Žreb ji je v prvem kolu določil Johanno Mueller iz Nemčije, ki je dvoboj prepričljivo dobila, vendar je potegnila Tjašo v popravnih bojih, kjer jo je čakala Rusinja Svetlana Miniailo. Tjaša je borbo začela zelo suvereno in sredi borbe povedla za wazari ter bila zelo prepričljiva v ne-wazi. V žaru borbe pa ni opazila, da so točko prisodili njej in je po nepotrebnem naredila napako, kar je Rusinja izkoristila in borbo zmagala. Na koncu je bilo malo potrnosti in žalosti, vendar smo bili bogatejši za spoznanje, da smo lahko boljši.

Pokal Oplotnice 2018

Na tekmovanju za pokal Oplotnice, ki je potekal 22. septembra 2018, je nastopilo rekordno število judoistov iz Slovenije, Hrvaške ter Bosne in Hercegovine. Skupno število tekmovalcev v starostnih kategorijah U10, U12 in U14 je bilo 234. Starostna skupina U14 je štela za slovenski pokal Judo zveze Slovenije.

V kategoriji U10 sta nastopili Klara Mulec in Nika Auda, obe sta vsaka v svoji skupini osvojili 3. mesti.

Pri dečkih do 12 let je Niko Grajfoner v kategoriji do 50 kg osvojil 3. mesto, pri dečkih do 14 let je Tilen Mulec v kategoriji do 66 kg osvojil 5. mesto, Rafael Luis Serrata Gonzalez – naš Rafi – pa je prvič nastopil na mednarodnem tekmovanju in žal izgubil že v prvi borbi ter ostal brez popravnih bojov. Pri deklicah do 14 let je Nina v kategoriji do 32 kg osvojila 2. mesto.

VURBERŠKI KOSMATINEC

V dvorani kulturnega doma na Vurberku je bila ob koncu akcije ocenjevanja urejenosti domov v letu 2018 na področju krajev, ki sodijo v vurberško župnijo (Vurberk, Gomila, Grajenščak in Krčevina pri Vurberku) prireditev s podelitvijo priznanj. Posebna ocenjevalna komisija Turističnega društva Vurberk je bilo v akcijo zajetih 51 gospodinjstev in podeljenih je bilo sedem javnih pohval, 22 bronastih, 12 srebrnih in 10 zlatih kosmatincev. Priznanja so poimenovana po roži, ki raste na Vurberku, gre pa za bližnjo sorodnico velikonočnice iz Boča.

Janez Toplak

Foto: Arhiv TD Vurberk

ZAKAJ JUDO?

Judo vpliva na psihološko stabilnost, vztrajnost, krepi telo, nauči premagovati strah pred nasprotnikom ter ovirami, ki se pojavljajo na treningih, tekmovanjih, v šoli in življenju

Prvi otroški koraki so povezani s številnimi padci, udarninami in praskami. Preden se naučijo teči, neštetokrat padejo.

Pri judu otroci poleg učenja varnega padanja razvijajo tudi gibalno motoriko, trenirajo ravnotežje in – najpomembnejše – izgubijo strah pred padcem.

Otroci po 8. letu starosti začnejo psihično in fizično dozorevati, zato takrat začnemo z nekoliko zahtevnejšo judo vadbo, kot so judo meti, borbe in začetki tekmovanj.

V vadbo vključimo težje gimnastične elemente in borilne elemente juda, s čimer razvijamo njihovo motorično sposobnost (koordinacijo, gibljivost, moč, hitrost in vzdržljivost).

Cilji judo vadbe:

- ohranjati in pospeševati zdravje, normalno rast in razvoj otrok in mladostnikov,
- razvijati psihomotorične sposobnosti,
- graditi samozavest, spoštovanje, pogum, odgovornost in vztrajnost,
- otroke navajati na šport in jim privzgojiti potrebo po gibanju,
- privzgojiti delovne navade in sposobnosti za delo v skupini.

Postani JUDOIST

Judo Klub Duplex VPISUJE

JUDO VRTEC
ZAČETNIŠKI TEČAJ
NADALJEVALNI TEČAJ
REKREACIJA JUDO ODRASLI
OŠ DVORJANE
OŠ ŽETALE
OŠ KIDRIČEVO
OŠ STARŠE

Info: 040 976 106 Facebook: @JKDuplex

www.judoklubduplex.com

Postani judoist2018

Foto Peter Brumen

Vpisi v novo šolsko leto 2018/2019 za judo vrtec, cici-bane in začetnike, nadaljevalno skupino ter rekreacijo odraslih potekajo vsak dan v času treningov v »Baraki«. Vse informacije dobite pri naših trenerkah Kristini (tel.: 040 976 106), Tjaši (tel.: 041 810 676) in Manji (tel.: 051 660 703) ali pa kar vprašajte na Facebooku @JKDuplex ali spletni strani www.judoklubduplex.com.

Peter Brumen

NOVA SEZONA V BINI AKADEMIJI

Konec je počitnic, dopustov. Telo je potrebno spraviti v gibanje, v zdrav življenjski slog

Nekateri smo v poletnih dneh pridno počivali, drugi smo za uspehe trdo garali in trenirali dvakrat tedensko ali pogosteje. Vsi vemo, kakšne posledice nam pusti nezdrav način življenja. Premalo gibanja in nezdrav način prehranjevanja velikokrat pripomoreta k slabemu počutju, čemur sledijo poklicne bolezni in na koncu tudi poškodbe, za katere smo krivi sami.

Da se izognemo tem neljubim dogodkom, smo za vas v naši akademiji pripravili sklop vadb in treningov za ljudi vseh starosti, pri katerih se nam lahko pridružite kadarkoli v letu in skupaj z nami zaživite zdrav življenjski slog v športnem duhu, pozitivni energiji, dobri volji, s skupnimi močmi bomo premagovali vsakdanji stres in tako zaživel boljši jutri. Od svojih vadečih punc in fantov velikokrat slišim, da jih naslednji dan vse boli in da že komaj čakajo na naslednji trening! Zakaj je tako? Iz preprostega razloga – naslednji dan po dobrem treningu sledi prijetna bolečina mišic (utrujenost), ki že z naslednjim treningom izgine. Še vedno smo velika družina vadečih in na vse sem zelo ponosen, ker vem, da je za uspehe treba pošteno garati!

Aikido odrasla skupina 15+

Foto: Bine Štručl

Pri gibanju ne gre samo za končno destinacijo!

Gre za to, kar se dogaja vmes. To je tisto, kar šteje.

Gre za vsak na novo osvojeni gib, prehojeni korak, ekstra skleco.

Gre za vsako prelito kapljo znoja, vsak padec in ponoven vzpon!

Gre za solze, znoj, žalost in veselje!

Aikido vrtec otroki starosti 5+

Foto: Bine Štručl

Cel spekter občutkov na enem mestu, ki se včasih strnejo v čisto srečo!

Včasih, ko je res težko, ko sploh ne čutiš ničesar več, samo prazno glavo, pa gre za eno samo katarzo, očiščenje vseh slabih energij.

Gre torej za čistejše misli, spoznavanje samega sebe.

Gre za izgradnjo karakterja, za najboljšo verzijo sebe!

Gre za samozavest, saj je z gibanjem vse mogoče!

Tako da, gremo v gibanje, ljudje!

Lahko to storite.

Na naših vadbah CROSS FIT in TABATA WORKOUT 20/10 se nam lahko pridružite vsak torek in četrtek ob 20.30 v prostorih večnamenske dvorane (v Baraki) v Spodnjem Dupleku! Spremljate nas lahko na našem spletnem portalu www.biniakademija.com, Facebook strani Bini akademija ali nas kar pokličite na telefonsko številko 070 823-510 (Bine).

BINI
- AKADEMIJA -

ZAČETEK NOVE SEZONE

CROSS FIT - FUNKCIONALNA VADBA
Dom krajanov Spodnji Duplek (Baraka), vsak torek od 20:30 do 22:00.

TABATA TRENING
Dom krajanov Spodnji Duplek (Baraka), vsak četrtek od 20:30 do 21:30.

AIKIDO IN SAMOOBRAMBA ZA ŽENSKE
Kramarjeva 1, Težno, vsako sredo od 21:00 do 22:00 in petek od 18:00 do 19:00.

AIKIDO ZA OTROKE
Kramarjeva 1, Težno, vsak torek in četrtek od 16:00 do 18:00.

PREHRANSKO SVETOVANJE
Spremljate nas lahko na našem spletnem portalu www.biniakademija.com.

ŠOLA TEKA
Tekatške delavnice

070 823 510
WWW.BINIAKADEMIJA.COM

Nova sezona treningov v Bini Akademiji

Foto: Bine Štručl

Tek in hoja po krajinskem parku občine Duplek ob občinskem prazniku Bini Akademije

Foto: Bine Štručl

Tek in hoja po Krajinskem parku Drava

Junija smo v sklopu občinskega praznika tekači Bini akademije v sodelovanju z Občino Duplek in Športno unijo Slovenije organizirali prvi poskusni dogodek s tekom in hojo (5 km) po Krajinskem parku Drava. Kljub slabemu vremenu se nas je zbralo kar nekaj pohodnikov in tekačev, ki smo progo premagali dva- ali večkrat. Dogodek je bil rekreativnega značaja in primeren za ljudi vseh starosti. Prihodnje leto bomo dogodek zagotovo ponovili v upanju, da nam bo vreme bolj naklonjeno in da bo število pohodnikov in tekačev bistveno večje. Skratka, hvala vsem, ki ste bili z nami, že sedaj pa vas vabimo tudi prihodnje leto!

V Bini akademiji mešane borilne veščine, aikido, samoobramba za otroke, ženske in moške

Samoobrambna borilna veščina realni aikido, tehnike jiu jitsa in tehnike MM-ja so bistvenega pomena pri današnji samoobrambi. V Bini akademiji se s temi tehnikami na tatamijih srečujemo štirikrat tedensko, in sicer z odraslo skupino (+15 let) in z dvema skupinama otrok. Kot njihov inštruktor in trener sem zelo ponosen na svoje borce, saj s treningom borilnih veščin v telesu ustvarjamo borbeni duh in športno disciplino. V juniju so naše aikidoke iz vseh skupin (otrok in odraslih) uspešno opravile izpitno polaganje pasov in tako pridobile višji kyu. Prvič v naši akademiji smo trem aikidokam, otrokom, podelili črni pas in ponosno lahko rečem, da so pokazali visoko raven znanja in pridobili naziv mojstra v skupini otrok, starih do 15 let. To so Lovro Bodner, Nejc Pernat in Lana Borovinšek. Vsem iskrene čestitke!

Naši treningi temeljijo na moči lastnega telesa

Telo je naše glavno orodje v samoobrambnih situacijah, zato posvečamo dober del treninga spoznavanju, kako naše telo deluje in na kakšen način ga lahko v danih situacijah uporabljamo. Zakaj? Kdor ne ve, kako se uporablja kladivo, tudi ne more zabiti žebelja v steno. Podobno je v samoobrambnih situacijah, kjer je v prednosti tisti, ki zna svoje orodje – svoje telo – uporabljati v najrazličnejših okoliščinah in pod različnimi pogoji na čim učinkovitejši način.

Če se nam želite pridružiti na tatamijah, potem lahko to storite kadarkoli v času treninga. Naši treningi potekajo po skupinah. Otroci, stari od 5 do 7 let, trenirajo vsak torek in četrtek ob 16. uri, otroci, stari od 7 do 15 let, vsak torek in četrtek ob 17. uri, odrasla skupina žensk in moških, starih nad petnajst let, pa vsako sredo ob 21. uri in vsak petek ob 18. uri. Vsi treningi potekajo v klimatiziranem in na novo preurejenem dojetu Apolon center, Kramarjeva 1, Tezno!

Prehransko svetovanje in zdrav način prehranjevanja

Odvečna telesna teža, predvsem debelost, je kompleksen problem, ki se ga ne da rešiti zlahka in čez noč. Seveda drži, da je lahko včasih vzrok za povečano telesno težo tudi neravnovesje določenih hormonov, in če sumimo, da se soočamo s fiziološkimi težavami, ne odlašajmo z odhodom k zdravniku. A v večini primerov je debelost posledica neprimerne življenjskega sloga, v katerega se seveda vpletajo tudi zgoraj omenjeni hormoni. In če ugotovimo, da so naši hormoni vseeno v ravnovesju, zberimo pogum in si priznajmo svoje prehranske napake ter se potrudimo korak za korakom izboljšati svoje prehranske in življenjske navade. Veste, čarobna tabletki ne obstaja, prav tako ne obstaja »top« ali »hit« ali »najboljša« dieta, prav tako ne moremo spremeniti dolgoletnih in trdovratnih navad čez noč. In seveda ni tako enostavno in peresno lahko, saj je vsaka, še tako majhna sprememba težka. A bodite močnejši od svojih izgovorov. Če ne zmorete sami, vam lahko pomagamo mi. Nudimo vam pomoč in konstantno spremljanje pri hujšanju, sestavo različnih diet (LCHF, keto in paleo diete), izračun BMR in CEP, izračun ITM in sestavo individualnega jedilnika z uvedbo vadbe v naši akademiji!

Vse o naši ponudbi prehranskega svetovanja izveste na spletni strani www.biniakademija.com ali na telefonski številki 070 823-510 (Bine).

Šola teka in tekaške delavnice

Tekači in vsi, ki imamo željo po teku v skupini ali posamezno, se srečujemo vsako soboto zjutraj na veseli tekaški soboti, kjer s skupnimi močmi z malimi koraki tečemo do velikih ciljev. Naše zbirno mesto je v Dogašah pri Aqua

Učenci Aikida otroki starosti 7+

Foto: Bine Štrucl

Tudi med počitnicami v gibanju. Vadeči člani Bini Akademije

Foto: Bine Štrucl

systemu. Čas vedno prilagodimo glede na razpoložljivost tekačev, termin pa objavimo na Facebook strani Bini akademija. Ustvarjamo tekaške delavnice, kjer se naučimo pravilne tehnike teka, ogrevanja pred tekom in raztezanja po teku – skratka, to je učna ura, kjer dobimo vse koristne informacije o zdravem načinu teka, o tem, kako uživati v teku in ga tudi vzljubiti, saj nas tek sprošča, zmanjšuje stres, zvišuje samodisciplino in krepi telo ter tako dviguje kakovost našega življenja.

Bini akademija in MGC DANica Duplek

Vadeče punce, naše mladenke iz MGC DANica Duplek, pridno in zavestno obiskujejo funkcionalno vadbo za starejše v Dvorjanah, kjer v uri in pol v gibalnih in razteznih vajah naredijo veliko za svoje telo. Na brezplačnih vadbah se srečujemo vsak ponedeljek in četrtek ob 9. uri, kjer s skupnimi močmi premagujemo svoje lastne sposobnosti. Vse vaje izvajamo z lastno telesno maso in s pripomočki (palicami, elastičnimi trakovi in žogami) po lastni zmogljivosti. Kot trener – inštruktor in vaditelj športne rekreacije vadbo vodim s humanitarno noto z velikim srcem, da pomagam ljudem do boljšega in bolj zdravega načina življenja, kot prehranski svetovalec pa tudi zelo rad povem in svetujem, kako pripraviti zdrav obrok za lepši dan!

Bine ŠTRUCL,
osebni trener,

licencirani prehranski svetovalec

SPRETNI PRSTI SADILI ROŽICE

V sklopu Medgeneracijskega centra DANica Duplek smo v sredo, aprila 2018 v aktivnosti Spretni prstki, ki se dogaja enkrat na teden, sadili rožice.

Aktivnost je omogočilo Vrtnarstvo Tement, ki nam je podarilo rožice, Rdeči križ Dvorjane pa je podaril zemljo, korita in okraske za korita. Prostovoljke iz RK Dvorjane so pomagale otrokom pri izvedbi navedenega.

Najprej smo določili po dva otroke ne eno korito, vsaka prostovoljka pa je pomagala štirim otrokom. Otroci so nasuli zemljo, previdno vzeli iz lončkov rožice in jih posadili, zalili ter na koncu korita okrasili tako, da so na njih prilepili rožice iz filca. Okna šole so zacvetela v živih barvah. Na nova korita in na prekrasno podobo šole so bili zelo ponosni. Veseli smo, da jim lahko na tak prijeten način ponudimo malo drugačno znanje in spretnosti.

Hvala Vrtnarstvu Tement in RK Dvorjane, da so omogo-

Otroci so posadili rožice

Foto: Manuela Strmšek

Otroci so okrasili šolo

Foto: Manuela Strmšek

čili to prekrasno aktivnost, ki je otrokom polepšala šolo in dan, preživet v njej.

Marina Toplak,
predsednica RK Dvorjane

AKTIVNOSTI V TEDNU RK

RK Dvorjane je v tednu RKS na OŠ Dvorjane sprejel mlade člane v RK. Sprejem je bil nekaj posebnega, saj so učenci s svojimi učiteljicami pripravili pester program. Poudarek RK je na humanosti, nepristranskosti, nevtralnosti, neodvisnosti, enotnosti, prostovoljstvu, univerzalnosti, kar jim je bilo predstavljeno ob sprejemu. Otroci so bili navdušeni, saj so poleg izkaznice dobili tudi skromno darilo. Prostovoljke RK Dvorjane smo sodelovale tudi na OŠ Duplek v okviru projekta Šport in špas – delile smo gradivo o poznavanju RK, merile krvni tlak in skozi igro sprševale mlade učence o znanju RK. Mnogo so vedeli sami, nekaj pa so pomagali starši, zato so bili vsi nagrajeni.

Za starejše smo organizirali predavanje o zdravem načinu

Šport špas

Foto: arhiv RK Dvorjane

Sprejem mladih članov

Foto: Manuela Strmšek

Šport špas

Foto: Marina Toplak

Predavanje Zdrav način prehranjevanja

Foto: Marina Toplak

prehranjevanja, saj ima v današnjem času mnogo ljudi težave s prekomerno težo. Predavala je viš. pred. ga. Nataša Vidnar, dipl. m. s., univ. dipl. org., vodja centra za krepitev zdravja ZD Maribor. Predavanja, ki je bilo prijetno in strokovno, je bilo dobro obiskano.

*Marina Toplak,
predsednica RK Dvorjane*

VINOGRADNIŠTVO POSTAJA VSE POMEMBNEJŠA KMETIJSKA DEJAVNOST

Rumeni muškata Marka Pravička je novo protokolarno vino občine Duplex

Na vinorodnih območjih je vino dobrina, ki poleg gospodarskega učinka pridelovalcu in kraju daje tudi dobro ime, to pa omogoča le dobro in prepoznavno vino, ki se ima možnost predstaviti javnosti. Iz temne in hladne kleti mora priti na svetlo ob pravi priložnosti, ob primernih pogojih in pravim ljudem. Tega se vinogradniki in kletarji vse bolj zavedajo, pa tudi mnogi drugi, ki spoštujejo in cenijo dobro vino. Od njih se pričakuje podpora za prizadevanja vinogradnikov in vinarjev za skupno dobro. Za vina bi lahko rekli in zapisali, da so unikatne stvaritve umnega sodelovanja narave in človeka, ki pripomore z ustvarjanjem najboljših razmer za trto v vinogradu in za vino v kleti.

Tadeja Vodovnik Plevnik je po ocenjevanju vin letnika 2017 zapisala, da so kakovostna vina rezultat prizadevanj posameznih pridelovalcev in njihovih družin, društev, svetovalcev, strokovnega pisanja in nasvetov. Odkrivanje ali potrjevanje kakovosti in promocija vina postajata vse pomembnejši, in prav zato pridelovalci na različne načine odkrivajo javnosti svoja vina, neposredno pa tudi svoje vinograde in kleti. In to velja tudi za letnik 2017.

Javno ocenjevanje vin je tudi večletna tradicija v Koreni, ki nudi edinstveno priložnost pridelovalcem in uživalcem srečanja z različnimi vini na enem mestu, omogoča spoznavanje sortnih značilnosti in raznolikosti rastišča, zrelosti grozdja, tehnologije negovanja, pa tudi morebitnih napak in bolezni.

Prejemniki priznanj so:

1. Perko Franc – laški rizling (zlata),
2. Vinogradništvo Praviček – (srebrna),
3. Slanič Marijan – laški rizling (zlata),
4. Rakar Damir – laški rizling (zlata),
5. Rakar Damir – rumeni muškata (zlata),
6. Škof Branko – laški rizling (zlata),
7. Škof Branko – beli pinot (zlata),
8. Škof Branko – rumeni muškata (zlata),
9. Glonar Ivo – zvrst (zlata),
10. Simonič Milan – laški rizling (zlata),
11. Simonič Milan – zvrst (zlata),
12. Simonič Milan – rumeni muškata (zlata),
13. Stojanovič Novica – zvrst (zlata),
14. Kurnik Stanislav – laški rizling, pozna trgatega (zlata),
15. Kurnik Stanislav – beli pinot (zlata),
16. Kurnik Stanislav – sauvignon (zlata),
17. Kurnik Stanislav – rumeni muškata (zlata),
18. Kurnik Stanislav – traminec, pozna trgatega (zlata),
19. Kurnik Stanislav – traminec, izbor 2015 (zlata),
20. Mesarec Davorin – muškata otonel (zlata),
21. Mesarec Davorin – zvrst 18, 17 (zlata),
22. Pavalec Oton – zvrst (srebrna),
23. Slanič Matej – laški rizling (zlata),
24. Slanič Matej – beli pinot (zlata),
25. Slanič Anton – sauvignon (zlata),
26. Slanič Anton – laški rizling (zlata),
27. Slanič Anton – traminec (zlata),
28. Slanič Anton – rumeni muškata (zlata),
29. Slanič Anton – renski rizling (zlata),
30. Vinogradništvo Brezner – (zlata),
31. Vinogradništvo Brezner – rumeni muškata (zlata),
32. Vinogradništvo Brezner – laški rizling (zlata),
33. Toplak Alojz – renski rizling (zlata),
34. Rojs Sebastijan – rumeni muškata (zlata),
35. Beber Vinko – chardonnay (zlata),
36. Lorenci Marjan – (zlata),
37. Lorenci Marjan – zvrst (zlata),
38. Paluc Alojz – sauvignon (zlata),
39. Praviček Marko – rumeni muškata (zlata),
40. Pravdič Bojan – laški rizling (zlata),
41. Pravdič Bojan – beli pinot (zlata).

Delovno srečanje vinogradnikov s Tadejo Vodovnik Plevnik, specialistko za vinogradništvo pri KGZ Maribor v Žikarcah

Vinogradniki se s svojimi vini prvič predstavijo na delovni degustaciji v začetku leta, ki je organizirana v sodelovanju s KGZ Maribor in društvom Trta. Ocenjevanje že več let poteka na Turistični kmetiji Slanič.

Tako je tudi letošnje ocenjevanje vin potekalo v Žikarcah pri Slaničevih, in sicer 25. aprila. Pomerilo se je 41 vzorcev, ocenjevanje pa je potekalo po ustaljeni metodi. Ocene posameznih vzorcev so evidentirane in dostopne ter nudijo vse podatke – od vrste, sorte in ocene vina do pridelovalca vina. Vsa vina so bila ocenjena z ocenami nad 18 točk.

Predsednica letošnje komisije je bila Tadeja Vodovnik Plevnik, drugi člani pa dr. Borut Pulko, Milivoj Trstenjak, Sebastijan Rojs in Simona Hauptman. Za nemoten potek ocenjevanja so poskrbeli predsednik društva Milan Simonič, Matej Slanič, vinska kraljica Kornelija Poharič in zapisničarica Katarina Kresnik, kmetijska svetovalka iz KGZ Maribor za območje občine Duplek. Svečana podelitev priznanj je že tradicionalno vsako leto zadnjo soboto v maju. Vinogradniki so za ocenjene vzorce vin prejeli zlata in srebrna priznanja.

Izločenega vzorca ni bilo, s čimer se je društvo uvrstilo na visoko mesto med društvenimi ocenjevanji na področju Podravja, zato gredo vinogradnikom in vinarjem vse čestitke, uživalcem in potrošnikom pa želimo obilo užitkov.

Za postavitev klopotca pri potomkah pred kulturnim domom v Koreni sta poskrbela kletar Marko Praviček in prvi kletar Janko Praviček Vse foto: Ivo Glonar

Alojz Paluc prejema zlata priznanja ter čestitke vinske kraljice Kornelije Poharič, predsednika Milana Simoniča ter predstavnice KGZ Maribor Katarine Kresnik

Izmed ocenjenih vin, ki so prejela zlata priznanja, je posebna komisija v sodelovanju z županom izbrala protokolarno vino, in sicer rumeni muškata mladega vinogradnika in kletarja Marka Pravička. Protokolarno vino po tradiciji razglasi župan na zaključni prireditvi. Letos je to dolžnost v županovem imenu opravila Mateja Zajc Horvat. Na zaključni prireditvi sodelujejo tudi vse bivše kraljice, ki aktualni kraljici pomagajo izbrati kraljičino vino. Kraljičino vino je lahko izbrano samo izmed ocenjenih vzorcev rumenega muškata. Letos je ta čast pripadla rumenemu muškatu, ki ga je pridelal Anton Slanič.

Vinogradniki so vse od opravljene rezi trt skrbeli za vinograde ter trepetali pred morebitnimi vremenskimi katastrofami, ko je že prišel čas postavitve klopotcev, ki po tradiciji napovedujejo začetek priprav na za vinogradnika najlepši in težko pričakovani čas, to je trgatav. Simbolična postavitve klopotca je potekala 25. julija pri potomkah Stare trte pred Kulturnim domom Korena, za kar sta poskrbela prvi kletar Janko Praviček in aktualni kletar Marko Praviček, poskrbljeno pa je bilo seveda tudi za pogostitev vseh udeležencev.

Marjana Glonar

POČASTITEV OBČINSKEGA PRAZNIKA Z RIBIŠKO TEKMO

V okviru praznika občine Duplek je Društvo upokojencev Duplek organiziralo tekmovanje v športnem ribolovu. Tekmo, ki iz leta v leto privablja več tekmovalcev, sta pod pokroviteljstvom Občine Duplek uspešno izpeljala člana ribiške sekcije Klen Vinko Trantura in Jože Vagner.

Na žreb ribolovnih števil je bilo prijavljenih 28 tekmovalcev, ki so se podali v boj za najboljšega ribiča.

Po dobrih treh urah, ko se je že vedelo, kako izgleda velik ulov in kdo je njegov lastnik, je bila uradna razglasitev rezultatov.

Zmagovalci s predsednico DU Duplek

Foto: Marijan Slanič

Udeleženci tekme

Foto: Marijan Slanič

Pokale, ki jih je prispevala Občina Duplek, je podelila predsednica Društva upokojencev Duplek, gospa Marinka Čučko.

Zmagal je Bogdan Kopič z ulovom, težkim 11 160 g, drugi je bil Cveto Čeh z ulovom, težkim 8910 g, in tretji Emil Šterlek z ulovom, težkim 7950 g.

Ribe so bile po tehtanju vrnjene v svoje naravno okolje. Najboljšim ribičem čestitamo!

Milan Konrad

DEVETO SREČANJE LJUDSKIH PEVCEV IN GODCEV

V dvorani Kulturnega doma v Zgornji Koreni se je predstavilo 108 nastopajočih

»Človek raste samo iz svojih korenin,« je zapisal Tone Pavček.

Te korenine so naša preteklost. V to preteklost spadajo tudi pesmi, instrumenti, igranje nanje ...

Nastop vurberških upokojencev

Bolj kot to ohranjamo, bolj smo lahko ponosni, da imamo preteklost, ki nas uvršča med evropske in svetovne narode. Tega se zavedamo tudi v našem Društvu upokojencev Vurberk, zato smo že devetič organizirali srečanje ljudskih pevcev in godcev.

Zaradi hkratnosti dogodkov na vurberškem grajskem

Foto: Branko Budigam

Nastop malečniških godcev

Foto: Branko Budigam

dvorišču in v dvorani smo se morali preseliti v korenško dvorano. Nastopajočim je ni bilo težko najti, ker se radi udeležujejo vsakoletnega srečanja, predlani pa smo tu že gostovali.

Letos je bilo 108 nastopajočih, ki so nas s pesmijo ali z igranjem starih skladb – tudi na stare preproste instrumente – popeljali v čase naših babic in dedkov. To so torej naše korenine, ki se jih ne bi smeli sramovati, ampak bi jih morali ohraniti s prenašanjem iz roda v rod ali jih beležiti na ustrezen medij.

Na srečanju sta vseskozi prisotni dobra volja ter resno spremljanje nastopov. Še vedno pa pogrešamo več nastopajočih obiskovalcev.

Branko Budigam

POPESTRILE SMO JIM DAN

Pevke ljudskih pesmi KUD Brezner Tonček Korena smo 4. julija priredile pevski nastop in družabni dopoldan v domu Sv. Lenarta, kjer smo z domačo ljudsko pesmijo popestrile dan tamkajšnjim varovancem doma.

Zelo smo se razveselile svojih krajank, ki so sedaj stanovalke tega doma, še najbolj kulturnice gospe Ide Prekoršek, ki je na področju kulturnih dejavnosti (folklore, dramske sekcije itd.) pustila v Zgornji Koreni globoke sledi. Po našem nastopu je sledilo prijetno druženje z obujanjem spominov na pretekle čase. Vsak začetek ima svoj konec, zato smo se tudi me morale posloviti z obljubo, da se kmalu spet srečamo in skupaj zapojemo.

Še prej pa pevke ljudskih pesmi KUD Brezner Tonček Korena prirejamo družabni večer pesmi, plesa in dobre volje na »domačem parketu« v Kulturnem domu Korena, in sicer 20. oktobra ob 18. uri. Pristrčno vabljeni tudi vi. Pridite, lušno bo.

Med nastopom Ljudskih pevk

Na obiska v Domu sv. Lenarta

Foto: arhiv Ljudske pevске

Jožica Weingerl s pevkami

DNEVI ODPRTIH VRAT DRUŠTVA MELISA

Obiskovalce so povabili na društveni vrt pri cerkvi svete Barbare v Koreni

Društvo za zdravilne rastline, cvetje in vrtnine Melisa Korena je predzadnji vikend v septembru organiziralo vsakoletno prireditev – dneve odprtih vrat na društvenem vrtu pri cerkvi Sv. Barbare v Koreni. Z razstavo zdravilnih rastlin, cvetja in vrtnin so med petkom in nedeljo (21.–23. septembra) popestrili septembrsko dogajanje v naši občini in na svojem društvenem vrtu gostili številne obiskovalce od blizu in daleč.

Dogajanje je bilo vse tri dni zelo pestro in tudi malo slabše sobotno vreme ni pokvarilo pozitivnega vzdušja in obiska številnih obiskovalcev. Dnevi odprtih vrat so se pričeli že v petek z otvoritvijo in pozdravnim nagovorom predsednice društva Irene Lenič, ki že vrsto let s podporo članov društva skrbi, da je društveni vrt poln zdravilnih rastlin, cvetja in vrtnin. Tako smo številni obiskovalci lahko poskusili različne dobrote, ki so jih pripravile članice in člani društva, pogostili pa so nas tudi s slastnimi palačinkami in z osvežujočim melisinim napitkom. Palačink so se najbolj razveselili najmlajši, ki so se v petek v velikem številu udeležili vodenega ogleda po učnem vrtu in predstavitve posameznih rastlin. Dopoldansko dogajanje pa so nam s svojim nastopom popestrile še ljudske pevke KUD Brezner Tonček iz Korene.

Petkovo popoldne je bilo še posebej zanimivo, saj je vse o zdravilnih rastlinah in njihovi uporabi povedal gospod Borut Cerkvanič, ki je zeliščar. V svojem predavanju pa je številnim obiskovalcem postregel z marsikatero zanimivostjo na področju priprave in uporabe zdravilnih rastlin.

Pokušina enolončnice Melisin lonec

Sobota nam je postregla z malo slabšim vremenom ter z obilico prijetnih vonjav in okusov. Obiskovalci so se udeležili pokušine tradicionalne enolončnice, imenovane Melisin lonec, ki so jo pripravili člani društva. Melisin lonec je enolončnica, pripravljena s sezonsko zelenjavo in povsem brez mesa. Kot taka je primerna tudi za vse, ki prisegajo na vegetarijansko hrano. Vsi, ki ste zamudili ta kulinarčni trenutek, pa že na tem mestu vabljeni, da

Učenci OŠ Korena na vodenem ogledu

Otroci vrtca iz Korene na ogledu vrta

Foto: Franc Fras

se nam pridružite prihodnje leto, lahko pa tudi že prej, saj po besedah predsednice društva Irene Lenič člani društva tudi v jesenskih in zimskih mesecih ne mirujejo. Tako se člani društva mesečno sestajajo v prostorih društva, kjer skupaj pripravljajo zdravo hrano. Prvi takšen dogodek bo že v oktobru. 16. oktobra 1945 je bila v okviru Združenih narodov ustanovljena svetovna organizacija za hrano in kmetijstvo FAO (Food and Agriculture Organization), zato ta dan praznujemo kot svetovni dan hrane vse od leta 1979, člani društva pa bodo tudi ta dan obeležili s kuhanjem zdravih obrokov.

Nedeljsko dopoldne je s soncem obsijalo društveni vrt, obiskovalci pa so lahko ob vodenih ogledih ponovno spoznavali različne zdravilne rastline. Člani društva so se spet potrudili, da so vse obiskovalce pogostili z različnimi dobrotami. Tako se je v popoldanskih urah zaključil prijeten vikend, ki ga je že tradicionalno pripravilo društvo Melisa.

Člani društva ne mirujejo niti v zimskih mesecih. Kot smo že zapisali, se društveno dogajanje v jesenskih in zimskih mesecih preseli v prostore društva, kjer enkrat mesečno člani društva pripravljajo različne zdrave jedi. Po besedah predsednice so člani društva aktivni na različnih področjih. Tako sodelujejo tudi pri pripravi adventnih venčkov, izvedbi različnih delavnic ter pri različnih drugih opravilih. Vse zainteresirane vabijo, da se jim pridružijo, različne informacije in nasvete pa lahko preberejo na spletni strani društva <https://drustvo-melisa-korena.weebly.com/>.

Dejan Stanko

Foto: Franc Fras

DRUŠTVENI RELI DKK

V društvu DEDA KÄFER KLUB, ki je pred časom praznovalo 20-letnico obstoja, so v avgustu 2018 priredili 19. tradicionalni društveni reli – vožnjo s starimi motornimi vozili po občini Duplek, pot pa so nadaljevali v hlaške kraje

Po krajšem postanku v baru Leska je kolona zapeljala preko mejnega prehoda Zgornji Leskovec (Cvetlin) v občino Bednja na Hrvaškem na ogled muzeja Trakošćan. Prevozili so 130 km.

Društvo DKK šteje okoli 180 članov, predseduje mu Branko Vajs. Izpolnjujejo svoj letni program dela in sodelujejo s sorodnimi društvi v regiji in širše – po letnem koledarju zveze SVS. Udeležujejo se občinskih prireditev, sejmov in srečanj. Društvo ima tehničnega komisarja, svojim članom nudijo pomoč pri urejanju dokumentacije za starodobna vozila. Novi društveni prostori pomenijo veliko pridobitev. Društvo DKK že tradicionalno vsako leto sodeluje na osrednji prireditvi v počastitev praznika občine Duplek, in to s panoramsko vožnjo z zanimivimi starimi vozili in motorji iz zgodnjih petdesetih let (in s starejšimi) po krajih občine.

Letošnjo sezono so zaznamovale številne aktivnosti: pričelo se je z blagoslovom vozil 30. aprila v župniji Sv. Mar-

tin pri Vurberku (da bi srečno prevozili kilometre). Starodobna vozila in motorje je blagoslovil domači župnik Ivan Vodeb. Na prvi panoramski vožnji letos so se ustavili v baru Luna in nadaljevali pot skozi Metavo v Zgornji Duplek na zaključek, na katerem so ob prijetnem druženju kovali načrte za sezono. Veselje je strnilo vrste in dalo članom elana za delo naprej.

Tradicionalni dupleški reli 16. junija

Vozijo ga za praznik občine Duplek: med drugim so si ogledali Centralno čistilno napravo Maribor v Dogošah in se seznanili s postopki mehanskega in biološkega čiščenja ter obdelave blata – s fazami od flotacije blata z nasičenim zrakom pa vse do stabilizacije z živim apnom. Ob zaključku srečanja se je društvo s podelitvijo priznanja zahvalilo Občini Duplek/županu Mitji Horvatu za sodelovanje ter višji svetovalki področja Darji Rojko za pomoč pri razvoju društva.

DKK prejemnik visokega občinskega priznanja: ob prazniku občine Duplek 2018 je na gradu Vurberk potekala slovesna podelitev občinskih priznanj in nagrad zaslužnim v občini Duplek. Društvo DEDA KÄFER KLUB je ob 20-letnici delovanja prejelo visoko priznanje župana.

Udeleženci 19. srečanja DKK – v ozadju grad Trakošćan

Foto: Franc Fras

19. društveni reli v avgustu

Zbirno mesto je bilo kot običajno pri domu krajanov v Spodnjem Dupleku, kjer je po jutranjem pozdravu in dobrodošlici udeležencem predsednik Branko Vajs oznanil traso vožnje in podal nekaj napotkov za varno vožnjo.

Formiranje kolone za 19. reli v Sp. Dupleku

Foto: Franc Fras

Vsa vozila so morala biti tehnično brezhibna in v skladu s Pravilnikom o registraciji motornih in priklopnih vozil registrirana, vozniki pa so morali posedovati veljavne dokumente za prestop meje. Apeliral je na dosledno spoštovanje navodil redarjev – spoštovanje cestnoprometnih predpisov za varno vožnjo.

Z leti so se med člani DKK stkale močne vezi in utrdila se je pripadnost klubu, odlično razpoloženje je ob srečanjih zato vedno zagotovljeno. Na društvenem reliju se je zbralo večje število udeležencev, lastnikov obnovljenih starih motornih vozil in motornih koles (oldtimerjev, youngtimerjev). Na srečanjih se med udeleženci razvijajo zanimive debate o obnovi starodobnih konjičkov najrazličnejših modelov. Lastniki-restavratorji s ponosom predstavijo svoj trud in delo, ki so ga vložili v obnovo svojih vozil. V »oldi-branži« je znanja veliko, tudi literature in različnih napotkov za obnovo starih vozil. Večji izziv predstavlja oskrba z nadomestnimi deli in materiali za restavriranje, zato so sejmi starodobnikov, delov in opreme (tudi zaščitne za motoriste), ki jih redno prirejajo Avto moto klub CLASSIC Slovenska Bistrica, sejem v Murski Soboti idr., nadvse dobrodošla priložnost. Člani DKK jih radi obiskujejo! Po opravljenih formalnostih v Sp. Dupleku je kolona krenila po krajih občine Duplek in nadaljevala pot v smeri Ptuja ter naprej v Zgornji Leskovec na krajši postanek.

Postanek pri baru Leska v Zgornjem Leskovcu

Foto: Franc Fras

Imeli so prelep razgled po haloški krajini, posejani s hribovskimi kmetijami in vinogradi. Pri obdelavi strmih pobočij si kmetije pomagajo s terenu prilagojeno kmetijsko tehniko. Kmetijstvo je v teh krajih pomembna dejavnost, vendar postaja glede na nizke prihodke, ki jih daje, vse bolj dopolnilo k rednim zaposlitvam ljudi v drugih dejavnostih. Primarna vloga kmetovanja – pridelava hrane – se tako spreminja, a krajina s to kombinacijo ohranja poseljenost, kar je za slovensko podeželje bistveno.

Znamenitosti: posebno znamenitost predstavljata podružnični cerkvi sv. Avgušтина (tudi zavetnik) in sv. Marije Magdalene. Tukaj potekata mejna črta med Slovenijo in Hrvaško in stara deželna meja (mejni kamni so še iz časov rajneke Avstrije). Na vrh, visok okoli 500 metrov, vodijo z obeh strani državne meje romarske in pohodniške poti. Lepote pokrajine, prostrani razgled in neokrnjena narava vabijo obiskovalce.

Kolona starodobnikov je nadaljevala pot preko mejnega prehoda Zgornji Leskovec (Cvetlin) v občino Bednja na hrvaško stran na ogled muzeja Trakoščan.

Dvorec Trakoščan – srednjeveški grad v hrvaškem Zagorju Foto: Franc Fras

Trakoščan je srednjeveški grad v hrvaškem Zagorju. Njegovi začetki segajo v trinajsto stoletje. Grad predstavlja kulturno-zgodovinski spomenik velike vrednosti, saj ohranja dediščino, povezano z življenjem nekdanjih lastnikov – pretežno z družino Drašković, ki je grad posedovala skoraj 400 let (viri med lastniki sicer omenjajo še celjske grofe, državo in posebej grofa Juraja VI Draškovića kot obnovitelja gradu, vojaka in enega od pionirjev fotografije na Hrvaškem). Grad je bil v štiridesetih letih prejšnjega stoletja nacionaliziran, pozneje pa so v njem uredili muzej. Muzej hrani eksponate iz obdobja renesanse in iz obdobja, ki so sledila, zbirko orožja, slik in grafike, pohištva, knjig, fotografij ... Trakoščan v sebi skriva zgodovinsko bogastvo teh krajev in je uvrščen na seznam svetovne kulturne dediščine.

Zaključek srečanja v Ribogojnici Šturmovci, Dušan Hrga s. p., Videm pri Ptuju: predsednik kluba Branko Vajs se je zahvalil prijateljskim klubom za udeležbo, motoristom-redarjem za spremstvo, ekipi za strežbo ter podjetju Leska trgovina in kava bar, Borislav Širec s. p. v Gornjem Leskovcu za sponzorstvo. In vsem članov DKK za prizadevno delo!

Pokale so prejeli AMK Classic Slovenska Bistrica, društvo Oldtimer Stara gora, Oldtimer Duplek, Društvo starodobnih vozil Pesnica, Veterani Murska Sobota in Veteran klub Maribor.

Med stalnimi udeleženci srečanj DKK je tudi PGD Maribor Pobrežje, ki je praznovalo 110-letnico obstoja. Gasilsko društvo je včlanjeno v DKK in je s svojim gasilskim vozilom redni spremljevalec na relijih DKK, za kar gre zahvala predsedniku PGD Maribor – Pobrežje Darku Hergamasu in članom. Po krajši odsotnosti se je srečanja udeležil tudi član DKK Franz Egger iz Avstrije – na veliko veselje prijateljev v klubu.

Številna srečanja letos potrjujejo, da je klub poln delovnega elana za naprej. Ohranjanje tehnične in kulturne dediščine je poslanstvo, h kateremu se je klub zavezal ob ustanovitvi pred dvema desetletjema. V društvu sodelujejo cele družine, doprinos mladih se posebej nagradjuje. Do konca leta ima društvo v programu še prireditvi: kosanjev piknik in zaključek leta. Klub raste!

Franc Fras

Podelitev priznanj in pokalov

Foto: Franc Fras

USTVARJANJE IN DRUŽENJE NA MEDNARODNI RAVNI

Mednarodna kiparsko-slikarska kolonija Duplek Art 9 je »pod streho«

V začetku septembra je potekala 18. likovna kolonija v organizaciji Rajka Ferka. Slikarji so si za svojo umetniško ustvarjanje izbrali piknik prostor Muršecovih v Zgornjem Dupleku. Vremenska napoved ni bila ravno spodbudna, okoli 10. ure se je močno stemnilo, kot da nastaja noč ... Vendar je kmalu spet posijalo sonce in slikarski čopiči so razigrano zaokrožili po platnu ... Vesolje jim je ta dan naklonilo še nekaj sončnih žarkov ...

Udeleženci kolonije Duplek Art 9

Foto: Franc Fras

Že tradicionalno je ob organiziranju kolonij Duplek art prva kolonija vsako leto »velika« (po številu udeležencev držav in umetnikov ter trajanju – 4 dni), druga, kiparsko-slikarska, pa je manjša (z manj udeleženci) in dvodnevna.

Rajko Ferk: »Na koloniji Duplek Art 9 je sodelovalo 28 umetnikov, od tega 5 kiparjev: Mate Turić, Radoslav Rajko Novosel iz Hrvaške in domači kiparji Igor Sitar, Jože Tonig in Mladen Kralj. Sedaj njihova dela »zorijo«, saj traja precej časa, da iz gline izpari vlaga in je šele nato primerna za pečenje. Akademski kipar Mate Turić je na Hrvaškem priznani kipar in prepoznaven po svojih kamnitih jadrnih. Tako bo na ogled javnosti njegova 75 cm visoka kamnita skulptura.«

Umetniki pri likovnem ustvarjanju

Foto: Franc Fras

Sodelovali so: Alberto Luis Capello, Bhim Shrestha, Birman Shrestha, Dragan Podovac, Dražen Pavlović, Franc Ekart, Jadranka Pausić, Janez Štros, Janja Jozelj, Kaja Lukač, Matjaž Živec, Miran Jordy Jordan, Mojca Lovrec, NB Gurung, Silvijia Potočnik, Srečko Mesarec, Stanislav Lukić, Željko Breka, Jožica Zorko Hofmuller, Maksimiljan Sternad – Milč ter Irena in Rajko Ferk.

Ob zaključku kolonije Art 9 v nedeljo je sledila podelitev priznanj, ki jo že tradicionalno opravi župan občine Duplek Mitja Horvat.

Ob tej priložnosti je organizator likovnih kolonij Rajko Ferk predal kip Ivana Cankarja županu občine Duplek Mitji Horvatu. Kip avtorjev Jožeta Toniga in Mladena Kralja bo našel mesto v Osnovni šoli Korena, ki že drugo leto zapored sodeluje v kulturnem programu ob zaključku mednarodne likovne kolonije Duplek Art v občini Duplek.

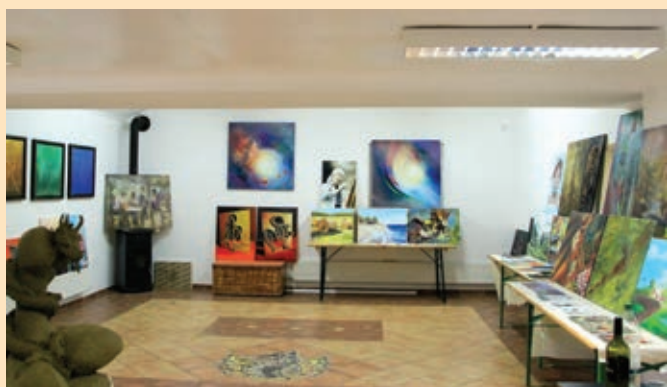
Delo kiparjev na koloniji Duplek Art 9

Foto: Gregor Weingerl

Rajko Ferk pa je razkril tudi podrobnosti o zahtevni pripravi na kolonijo in program. Predčasno sta se udeležila kolonije dva vrhunška nepalska umetnika Bhim Shrestha in NB Gurung, saj jima je potekla viza teden dni pred pričetkom kolonije. Udeležila sta se svetovnega simpozija akvarelov v Pragi, imela predstavitve v Parizu, Švici, Avstriji, sodelovala še na enodnevni koloniji v Budimpešti in preživela teden dni v Sloveniji. Rajko Ferk: »Predsednik nepalske diaspore je naš prijatelj, akademski slikar Birman Shrestha, s katerim sva v dveh letih sodelovanja izvedla veliko skupnih projektov, načrti pa so tako smeli, da jih bom objavil šele v naslednjem letu.

Organiziral sem tudi tečaj slikanja v akvarelni tehniki pod vodstvom NB Gurunga in prikaz slikanja v akrilni tehniki himalajske motivike z Bhimom Shresthom. Gostišče Framski hram je bilo enkratni gostitelj, lastnica lokala Petra Polanec je pripravila pogostitev v azijskem slogu.

Duplek Art 9 smo zaključili z 32 slikarskimi deli, ki bodo razstavljena do 5. oktobra 2018 v galeriji Kavarne Betnava, od 12. oktobra 2018 naprej pa tudi v Beli dvorani na gradu Rače.

Dela umetnikov Duplek Art 9

Foto: Franc Fras

Umetnikom iz Nepala sem predstavil mariborske znamenitosti in dupleške turistične destinacije. Gostje so bili navdušeni nad lepotami Slovenije, predvsem nad čistotjo in urejenostjo javnih in privatnih zemljišč. Morda se sami ne zavedamo, kje živimo in kaj nam je narava podarila, seveda pa brez delavnih rok vsega tega ne bi bilo. Anekdota: z gosti smo obiskali nekaj mojih prijateljev in povsod so nam ponudili vino. Sicer se ga niso branili, so pa gostje spraševali, kako to, da je pri nas ob obiskih vedno prisotno vino. Odgovoril sem jim enostavno s pogledom na naše vinograde ter jih povprašal, kaj svojim gostom ponujajo pri njih. Odgovor je bil: čaj. Ja, tako kot imamo mi vinograde, imajo oni nasade čajevca. Pa so ljudje pri njih vseeno veseli in nasmejani!»

Oba draga gosta iz Nepala sta že v svoji domovini in sta v nepalske medije ponesla svoje vtise iz Evrope, še posebej iz Dupleka. Nepal ima 24 milijonov prebivalcev. Veliko smo izvedeli o njihovi kulturi, veri, načinu življenja, ki se zelo razlikuje od našega. Ja, ljudje izven Slovenije in – še boljše – izven Evrope živijo strpneje in predvsem bolj umirjeno. Povedala sta še, da bi bila zelo vesela, če bi lahko naslednje leto sodelovala na naši mednarodni likovni koloniji Duplek Art 10, ko se nam bodo pridružili še umetniki iz Indije, Tunizije, Makedonije, Češke, Poljske in Madžarske. Kulturni dogodek je zaokrožil Tamburaški orkester Duplek v zahvalo gostitelju mednarodne kiparsko-slikarske kolonije Duplek Art 9/2018.

Rajko Ferk (olje na platno, avtor Srečko Mesarec) Foto: Franc Fras

Razstava slik iz kolonije Duplek Art 9 v galeriji Kavarne Betnava: v petek, 7. septembra, je bilo uradno odprtje razstave Duplek Art 9. Birman Shrestha je s tibetanskimi posodami izvedel glasbeno točko. Galerist Rajko Ferk je opravil vodeni ogled razstave in vsako umetniško sliko pokomentiral ter predstavil avtorja. Obiskovalcev je bilo preko 60. Za dobro počutje in pogostitev sta poskrbela podjetje RigoVino in gostišče Framski hram.

Razstava likovnih del iz kolonije Duplek Art 9 v galeriji Kavarne Betnava v Mariboru Foto: Franc Fras

Franc Fras

Vabilo

Razstava v galeriji Kavarne Betnava je bila na ogled do 5. oktobra 2018, od 12. oktobra naprej pa tudi v Beli dvorani na gradu Rače. Vabljeni na ogled!

IZLET IN ZAKLJUČEK 20. TELOVADNE SEZONE

Letošnjo telovadno sezono smo zaključile s prireditvijo in podelitvijo priznanj

V sredo, 23. maja 2018, smo se telovadke Ženske rekreacije Korena in ostale, skupno nas je osemindeset žena in deklet, podale na enodnevni izlet na Ptujsko Goro, obiskale smo romarsko baziliko Marije Zavetnice s plaščem. Ogledale smo si video in gospod pater Roman Tkavc nam je v cerkvi povedal vso zgodovino.

Pot smo nadaljevale do Doline volne v Majšperku, kjer smo si ogledale proizvodnjo volne, muzej z gobelini in obiskale njihovo trgovino z volno. V času našega obiska tovarna ni obratovala.

V Zeleni dolini v Stopercah smo občudovala papige in se v njihovi okrepčevalnici z dobrim kosilom okrepčale. V času našega obiska tovarna ni obratovala.

Čas nas je že močno priganjal in smo morale pohiteti, saj smo imele ob 15. uri vodeni enourni ogled ptujskega gradu. Večina nas je grad obiskala v času osnovne šole.

Po ogledu gradu je bil še čas za sprehod po ptujskih ulicah, v večernih urah pa je z lepimi spomini sledila vrnitev domov.

Letošnjo 20. telovadno sezono smo zaključile s krajšim programom v sredo, 30. maja 2018, v Okrepčevalnici Simonič v Jablancah.

Vodja rekreacije gospa Zalika Čeh nam je obudila spomine na začetek telovadbe pred 20 leti.

Zaliki Čeh smo se iskreno in pristrčno zahvalile za ves trud in skrb, ki ga ima z nami telovadkami.

Kot se za okroglo obletnico spodobi, smo podelile diplo-

Tortica s katero smo se posladkale ob zaključku telovadne sezone

Foto: Darinka Kranvogel

me in zahvale, ki so jih za 20 let prejele Zalika Čeh za marljivo in uspešno vodenje rekreacije in druge: Sonja Bergles, Jožica Bezjak, Klavdija Čeh, Irena Kranvogel, Štefka Ljubojevič, Brigita Rojs, Lidija Zavadlal.

Zahvalo so prejeli še naša blagajničarka Tatjana Grajfoner, Francka Dvoršak, Transport Dvoršak za podarjene majice naši rekreacijski skupini, Okrepčevalnica Simonič za gostinske usluge na zaključnih srečanjih. Pozabile pa nismo niti na zahvalo Osnovni šoli Korena za uporabo telovadnice.

Ob koncu smo se posladkale s slastno tortico, si zaželele lepe počitnice, jeseni pa se veselo vrnemo v telovadnico.

Milka Kolarič

Udeleženske izleta pred cerkvijo na Ptujski Gori s gospodom patrom Romanom Tkavcem.

Foto: Naključni obiskovalec, s fotoaparatom Darinke Kranvogel

NEDELJA NA STARODOBNIH KOLESIH

Mlada članica društva Oldtimerjev

Zelo spoštljivo in lepo je bilo videti dve družini po tri generacije, in prav je, da se v to tradicijo vključuje tudi podmladek

S hčerko sem se prvič udeležila srečanja ljubiteljev starodobnih koles, katerega organizator je bilo društvo Oldtimer Duplek. Stara kolesa sva si sposodili in želeli skupaj z drugimi ujeti utrip tega čara.

V nedeljo, 24. junija 2018, smo se zbrali med 9. in 10. uro v klubskih prostorih društva v Sp. Dupleku, kjer se je na moje presenečenje zbralo veliko ljudi s starimi kolesi, temu primerno (starinsko) so bili tudi oblečeni. Vredno ogleda! Po zajtrku smo se s starodobnimi kolesi odpravili proti Zg. Dupleku, kje smo si ogledali ranč konjev Jožeta Knechta-Šilaka, pot pa smo nadaljevali proti Dogošam, kjer smo si ogledali Centralno čistilno napravo Dogoše. Ob vrnitvi v klubske prostore smo se ustavili v Wake parku Doplek v gramoznici in pot končali v klubu. Na vsakem postanku smo bili pogoščeni s pijačo in tudi jedačo.

V klubskih prostorih društva v Sp. Dupleku nas je pričakalo kosilo, nato je društvo za sodelovanje vsakemu podelilo priznanje in medaljo.

Čisto na koncu smo se družili in sodelovali v družabnih igrah, v katerih je sodelovalo osem ekip s po tremi člani. Zelo smo se zabavali in druženje končali v popoldanskih urah.

Množica ljubiteljev starih koles, junija 2018 v Dupleku

Zavihteli smo pedale

Kolesarke Darinka, Petra in Tanja

Ni mi žal nedelje, ki sem jo preživela v družbi starodobnih koles in njihovih lastnikov.

Hvala društvu Oldtimer Duplek za gostoljubje in možnost preživljanja časa z vami.

Se vidimo naslednje leto.

Petra Fras

Vse foto: Gregor Weingerl

TAMBURAŠKI ORKESTER DUPLEK NE POČIVA

Tamburaški orkester Duplek pod vodstvom Jana Juršnika po poletnih počitnicah pridno vadi in se pripravlja na letni koncert, ki bo novembra v dvorani v Koreni. Z nekaterimi novimi člani je Jan spisal nekaj novih priredb, ki jih bomo predstavili na letnem koncertu. V sodelovanju z društvu občine Duplek smo nastopali na pohodu, ki ga organizira Turistično društvo Duplek skupaj s častniki Slovenske vojske. Prav tako sta nas Rajko Ferk in Irena Ferk povabila, da sodelujemo na zaključnih prireditvah in podelitvah priznanj na likovni koloniji Duplek art 9 in na likovni koloniji v Framu. Za sodelovanje se vsem organizatorjem iskreno zahvaljujemo.

Tamburaški orkester Duplek

Pohod Turističnega društva Duplek in častnikov slovenske vojske

Likovna kolonija Duplek art 9

Nastop tamburaškega orkestra v Framu

Vse foto: Vinko Fridau

ENAJSTO SREČANJE STARODOBNIKOV OLDTIMER DUPLEK

Karavana ljubiteljev starih vozil odkrivala lepote Slovenskih goric v okviru štafete ob Evropskem letu kulturne dediščine

Društvo Oldtimer Duplek se je z organizacijo srečanja starodobnih vozil pridružilo potujočemu muzeju in vse sodelujoče popeljalo do zakladov kulturne in tehnične dediščine v našem kraju in okolici. Tako smo za nekaj trenutkov radovedne množice popeljali desetletja nazaj, ko so po naših cestah sopihali fički, spački, hrošči, katrce, 101-ke, yugoti pa stari tomosi, puchi ipd.

V okviru evropskega leta kulturne dediščine tudi v Sloveniji potekajo razne aktivnosti. Zveza slovenskih društev starodobnih vozil (SVS) je skupaj z Ministrstvom za kulturo RS z organizacijo štafete od Pirana do Goričkega sprožila idejo, da s starodobniki popestrimo dogajanje in udeležence popeljemo do kulturnih in tehničnih zakladov v našem kraju in okolici. Tako je na toplo majsko nedeljo sedež društva Oldtimer Duplek ponovno zapolnila barvita in bleščeča se pločevina več kot trideset let starih vozil. Ta starost je namreč pogoj za podelitev titule starodobnik, takšnih pa se jih je 27. maja 2018 zbralo okoli 90 – blizu 80 avtomobilov ter 10 mopedov in motorjev.

Po obilnem jutranjem zajtrku ter pozdravnem govoru predsednika Milana Šamca in župana občine Duplek Mitje Horvata se je karavana zloščenih starodobnikov odpravila po dupleških cestah mimo občinske zgradbe skozi Dvorjane proti Koreni do tamkajšnje cerkve, kjer je bila prva postojanka. Ravnatelj osnovne šole Korena Darko Rebernik je prijazno sprejel udeležence v senčnem zavetju cerkve

Predavanje Aleša Ariha

Karavana starodobnikov

Cerkev Sv. Barbare v Koreni

Svete Barbare ter z zanimivimi podatki predstavil svoj kraj. Z vrha slemena je čudovit razgled na Slovenske gorice, Dravsko polje, Pohorje in Kozjak, zato ne preseneča, da je cerkev z okolico pomembna turistična točka. Ob cerkvi stoji tudi doprni kip v Koreni rojenega dr. Jožeta Glonarja (1885–1946), literarnega zgodovinarja, prevajalca, bibliotekarja in leksikografa.

Po ogledu čudovite cerkve Sv. Barbare s pozno-baročno notranjostjo ter nje-ne lično urejene okolice in učnega vrta z zelišči, cvetjem in vrtninami, ki ga skrbno ureja tamkajšnje društvo Melisa, je karavana starodobnikov pot nadaljevala po slovensko-goriških gričih do Zavrha. Za ljubitelje preteklosti in bencinskih hlapov je bilo pravo doživetje obisk viničarije družine Kranvogel, ki je danes preurejena v ogleda vreden kmečki muzej. Tukaj smo najprej pogasili žejo, se okrepčali in si ogledali klet iz leta 1860, kjer seveda ni šlo brez pakušine odlične domače kapljice.

Udeleženci druženja smo z zanimanjem raziskali vsak kotiček zidanice, ki je zapolnjena z bogato etnološko zbirko hišnih in vinogradniških orodij ter pripomočkov, in se tako zlahka vrnili v čas naših dedov in pradedov ter spoznali kmečko življenje v 19. in v začetku 20. stoletja. Za nas, oldtajmerje, je bila še posebej fascinantna in dragocena zbirka starodobnih vozil Kranvoglovih, med katerimi se bohoti tudi čudovit rdeč kabriolet znamke Aston Martin iz 60-ih let, ki po besedah lastnika doseže hitrost 170 km/h.

Odlično vzdušje ob zvokih harmonike smo ovekovečili z gasilsko sliko, nato so nas jekleni konjički popeljali do središča Zavrha, ki je zanimiv zaradi dveh stvari. Prva je spominska soba, posvečena velikemu Slovincu, pesniku, in-

Na ogledu zbirke starodobnih vozil pri Kranvoglovih

Vse foto: Gregor Weingerl

tektualcu in generalu Rudolfu Maistru. In druga – čudovit razgled na lepote Slovenskih goric, ki je še posebej zanimiv s 17 metrov visokega, generalu posvečenega kovinskega razglednega stolpa. Kot zanimivost: na tem mestu je 16 let svojemu namenu služil 25 metrov visok lesen razgledni stolp, ki je končal usodo zaradi nevihte l. 1979, načrt zanj pa je naredil Rudolfov sin, inženir Borut Maister.

Zavrh je kraj, kamor je svoj čas zahajal tudi sam general Rudolf Maister, zato ne bo odveč zapisati nekaj besed o našem velikem domoljubu.

Rudolf Maister - Vojanov, slovenski general, pesnik in intelektualca, borec za severno mejo, se je rodil v Kamniku in umrl na Uncu,

njegovo življenje pa je najbolj zaznamoval Maribor. In obratno. Maister je s svojimi vojniki poskrbel, da je Maribor z okolico po razpadu Avstro-Ogrske ostal slovenski. Manj znano je, da je Maister po upokojitvi rad počitnikoval prav na Zavrhu, v vasi v Slovenskih goricah, kamor ga je v svojo hišo vabil prijatelj Franjo Štupica.

Maister je o teh krajih zapisal:

*»Oj Slovenske ve gorice,
sonca božjega bogate,
ve ste kakor bajke zlate,
kakor pesmi v himno zlite.*

.....

*Z Zavrha in s Strme gore
pa klopotci resni
skoz do zore, skoz do zore
skladajo vesele pesmi,
polne sončne poezije.
Oj, ti naša zemlja sveta!
Oj, Gorice zlate!«*

Maistrov stolp

Ogledali smo si spominsko sobo in prisluhnili poučni in nadvse zanimivi pripovedi o Rudolfu Maistru, s katero nas je pritegnil profesor zgodovine in geografije, predsednik Domovinskega društva generala Rudolfa Maistra Maribor, Aleš Arih. Polni vtisov smo vozila usmerili proti svoji bazi in z vožnjo skozi Selce, Dolge njive, Koreno in Spodnji Duplek marsikateremu mimoidočemu naslikali nasmeh na obraz.

V poznem popoldnevu sta nas na sedežu društva pričakala prijetna senca in slastno kosilo. Druženje smo popestrili z bogatim srečelovom, sledile so zabavne družabne igre. Udeleženci smo se pomerili v ekipnem podiranju kegljev, ciljanju vijakov in ključev v staro vedro ter poskusili srečo s kocko. S podelitvijo pokalov ponosnim lastnikom starih vozil in zmagovalnim skupinam družabnih iger se je v pozitivnem vzdušju zaključilo še eno tradicionalno srečanje starodobnikov v organizaciji društva Oldtimer Duplek.

*Gregor Weingerl,
član društva Oldtimer Duplek*

ROMALI SMO H KRALJICI MIRU NA KUREŠČEK

Romarsko pot na Kurešček je omenjal že Janez Vajkard Valvasor v Slavi vojvodine Krajske

V soboto, 25. avgusta 2018, se nas je enainosemdeset romarjev iz naše župnije Sv. Barbara v Slovenskih goricah z gospodom diakonom Janezom Kurnikom in gospo Fani Prelog, voditeljico petnajsttedenske Delavnice molitve in življenja, ki je potekala v naši župniji od marca do junija 2018, podalo na romarsko pot h Kraljici miru na Kurešček.

Pot smo si krajšali z molitvijo rožnega venca, s petjem, veselim kramljanjem in občudovanjem lepot slovenskih pokrajin.

Gospod diakon Janez in gospa Fani sta nas seznanila z zgodovino Marijinega svetišča na Kureščku.

Cerkev je bila tam zgrajena v 18. stoletju in med drugo svetovno vojno uničena. V letih, ki so sledila, je začela razpadati, obnova pa je bila zaradi političnih razmer močno otežena. Cerkev je tako propadla, verniki so kip Marije prenesli v Želimlje. Večino opreme so ljudje po-

kurili, leta 1970 pa je bil tako ob prvomajskem kresu uničen tudi zvonik.

Pred razmahom druge svetovne vojne je pet tisoč vernikov iz ljubljanske škofije s škofom Gregorijem Rožmanom na čelu poromalo na Kurešček in prosilo za mir. Takrat so se tudi zaobljubili, da bodo na Kurešček k Mariji, Kraljici miru, romali vsako leto, a se to ni zgodilo.

Na začetku devetdesetih let dvajsetega stoletja se je začela tudi obnova svetišča na Kureščku, ki se je zaključila avgusta 1992, ko je obnovljeno cerkev na novo posvetil škof Šuštar. Na dan posvetitve je Marija v sporočilu vidcu Špeliču povedala: »Danes je veliko veselje v mojem srcu, ko z vami slavim zmago na Kureščku. Moj blagoslov bo spremljal vse, ki ste vzeli resno moje želje po obnovi tega svetišča, in vse, ki ste z delom in denarjem omogočili obnovo cerkve. To je moj kraj, kraj velikih milosti. Moje in Sinovo srce vas čakata.« (30. avgust 1993, 46. sporočilo)

France Špelič se je kot 15-letni fant navdušil za partizane, se jim pridružil in postal po drugi svetovni vojni zagri-

Romarji na obisku v Podsredi pri našem rojaku, zlatomašniku gospodu Lojzku Weingerlu

Foto: Venčeslav Zrim

zen komunist. Nekaj časa je deloval kot policijski oficir, kasneje je postal učitelj. Leta 1946 se je poročil. Po naključju je spoznal Sveto pismo in začel verovati. Zato je leta 1956 tudi izstopil iz komunistične partije. Leta 1970 se je vpisal na študij teologije in bil leta 1993 po smrti svoje žene tudi posvečen v duhovnika. Že od leta 1987 so se Špeliču pojavljale stigme – Kristusove rane – kot sv. Frančišku in patru Piju.

Marija se mu je prvič prikazala decembra 1989 v Medžugorju, sledila so še prikazovanja na Kureščku. Ta so se zaključila na praznik Brezmadežne 8. decembra 1999.

Marija, Kraljica miru, je v svojih sporočilih veliko poudarjala mir na svetu in spravo med ljudmi, družinami, sosedi in narodi. Za Kurešček je povedala: »To bo milostni kraj, kraj ozdravljenja dušnih bolezni in ran. Kdor se bo na tem kraju z vero zatekel in moje in Sinovo Srce, bo ozdravljen in deležen miru, ki ga dajejo samo nebesa.« (10. februar 1990, 3. sporočilo)

Škof Šuštar je leta 1993 ustanovil Komisijo za raziskavo Marijinih prikazovanj na Kureščku, ki pa z delom še ni končala.

V romarski cerkvi na Kureščku smo darovali sveto mašo za pokojnega župnika Karla Vogrina, pri maši so sodelovale naše pevke cerkvenega pevskega zbora.

Z lepimi občutki in zadovoljstvom smo zapuščali cerkvi in si v gostilni Hram na lgu napolnili želodčke z dobrim kosilom.

V Žužemberku smo si ogledali zanimivo baročno cerkev svetega Mohorja in Fortunata z dvema zvonikoma, ki stoji na griču, od koder je lep razgled na Žužemberk in grad.

Pot smo nadaljevali do Podsrede, kjer smo obiskali svojega rojaka zlatomašnika, gospoda Lojzka Weingerla. V tamkajšnji cerkvi smo imeli večernice s petimi litanijami Matere Božje. Po končanih večernicah so nas zunaj pričakale polne mize dobrot.

Hvaležni smo se v večernih urah s prijetnimi občutki vračali v svoje domove in ponesli romarske pozdrave svojim najdražjim.

Milka Kolarič

OD POTOMKE DO POTOMKE

Ko vinogradniki večinoma končajo s trgatvijo v svojih vinogradih, jih čaka še nekakšen zaključek, to je trgatvev potomk Stare trte z Lenta. Tudi letos so se zbrali pri potomki Franca Perka, ki je kot vedno dala obilen pridelek. Od tam so se odpravili k potomki k Alojzu Palucu, ki ima skrbnika Marjana Lorencija. Od Paluca so pot nadaljevali proti potomkam v Koreno ter obrali grozdje pri potomkah, ki rastejo pred Kulturnim domom Korena. Za potomko pri cerkvi skrbi Borut Pulko, za potomke pred Kulturnim domom Korena pa kletar Marko Praviček. Nazadnje so se odpravili še na trgatvev potomk v Žikarcah, za katere skrbijo Branko Škof, Stanko Kurnik ter Anton in Matej Slanič. V Žikarcah je bil tudi zaključek trgatve s stiskanjem grozdja ter predajo mošta kletarju v oskrbo in kletarjenje.

Marjana Glonar

Zaključek trgatve v Žikarcah

Foto: Ivo Glonar

POROČILI SO SE

Cvetoče in barvite poletne mesece so zaznamovale številne poroke v naši občini. Ob prijetnih sončnih žarkih in ob prostranem razgledu smo bili na gradu Vurberk priča šestim porokam. Zakonsko zvezo so sklenili: Aleksander Muršec in Janja Štabuc, Dejan Ornik in Marjana Domjan, Robert Mahorič in Tatjana Planec, Davor Ozmec in Biserka Kreitner, Simon Rojko in Andreja Preložnik ter Damir Perkovič in Loresana Grabušnik.

Zadnje poletne dni sta za sklenitev zakonske zveze ujela tudi Aleksander Krajnc in Simona Nemšak, ki sta usodni »da« dahnila v prostorih Občine Duplek.

Mladoporočencem želimo ljubezni in sreče ter vse dobro na skupni poti.

Monika Kokol

Aleksander Muršec in Janja Štabuc

Davor Ozmec in Biserka Kreitner

Dejan Ornik in Marjana Domjan

Davor Perkovič in Loresana Grabušnik

Simon Rojko in Andreja Preložnik

Robert Mahorič in Tatjana Planec

Aleksander Krajnc in Simona Nemšak

OSNOVNOŠOLSKI ABRAHAM

Ob 50-letnici valete prijetno in pestro srečanje sošolk in sošolcev generacije 1960- 1968

V petek, 25. maja 2018, smo se pred Osnovno šolo Korena zbrali sošolci in sošolke generacije učencev 1960–1968 na praznovanju 50. obletnice valete. Prišlo nas je sedemnajst, pridružile pa so se nam tudi tri učiteljice.

Pred šolo nas je z nasmehom pričakal gospod ravnatelj, Darko Rebernik. Prijazno nam je razkazal vsak kotiček šole. Z začudenjem smo si ogledovali razrede, kramljali in se prerekali, v katerem od njih smo imeli pouk. Nikamor se nam ni mudilo in po več kot enournem sprehajanju po šoli smo s prijetnimi občutki in z lepimi spomini zapustili šolsko poslopje ter se gospodu ravnatelju zahvalili za lep sprejem. Pot nas je vodila v našo cerkev, cerkev Sv. Barbare, kjer smo darovali sveto mašo.

Mašno bogoslužje je opravil gospod pater Beno Lavrih ob somaševanju gospoda diakona Janeza Kurnika, namenjeno pa je bilo vsem našim živim staršem, učiteljem, učiteljicam, nam, sošolcem, sošolkam, prav tako našim pokojnim staršem, učiteljem, učiteljicam, sošolcem, sošolkam in obema pokojnima gospodoma župnikoma Josipu Potočniku in Karlu Vogrinu.

Zahvalili smo se obema gospodoma za zelo lep in nepozaben obred. Cerkev smo zapuščali s solzami v očeh.

Po končani sveti maši smo odšli na pokopališče in prižgali sveče na grobu sošolca Leona Slaniča, sošolke Zdenke Peklar Rojko in učitelja Miča Ljubojevića.

Potem smo se zbrali na večerji v Okrepčevalnici Simonič v Jablancah.

Po pozdravnem nagovoru Jožice Perić smo se z enominutnim molkom spomnili pokojnih sošolcev, sošolk, učiteljev, ki jih ni več med nami.

Kot se za okroglo obletnico spodobi - tortica Foto: Jožica Perić

Od zadnjega srečanja smo se poslovili od Zdenke Kos Paluc, Leona Slaniča, Zdenke Peklar Rojko in letos, 7. maja, Darinke Simonič Potočnik. Poslovili smo se tudi od učitelja Miča Ljubojevića.

Nadalje je gospa Jožica povedala, da se nismo zbrali zato, da bi pretakali solze za že zdavnaj preživetim, temveč zato, da bi podoživeli vse tiste trenutke, ki so tako hitro zbežali mimo nas, da bi se pogovorili, razveselili in dodali svojemu življenju še en lep, nepozaben doživljaj, ki ga bomo zapisali v knjigo spominov.

Res smo obujali osnovnošolske spomine, se smejali, se s tortico sladkali in imeli kviz iz osnovnošolske ure, ki je bil sestavljen iz petindvajsetih vprašanj. Nekaj vprašanj je bilo iz spoznavanja slovenščine, ostala vprašanja so se nanašala samo na naš spomin iz osnovne šole. Odgovarjali smo odlično, a čas beži in pušča sledi, ki jih ni mogoče izbrisati.

V jutranjih urah smo se razšli s spoznanjem, da je še po 50 letih osnovne šole ostalo marsikaj neodkrito, skrito in zavito v tančico. Mogoče bo čez dve leti le-to prišlo na dan, ko bomo praznovali 60 let od vstopa v prvi razred.

Milka Kolarič

Sošolci in sošolke z učiteljicami generacije učencev Osnovne šole Korena 1960–1968 pred cerkvijo Sv. Barbare

Foto: Beno Lavrih in Janez Kurnik s fotoaparatom Jožice Perić

NA OBISKU PRI 90-LETNIKU ALOJZU KREPKU

Župan Mitja Horvat, s predsednico RK Dvorjane Marino Toplak in članico Olgo Juršič na obisku pri Alojzu Kreпку
Foto: Majda Toplak

Leta prehitro bežijo ... eno leto – ena svečka, tri leta – tri svečke, a glej, sedaj že cel kres svečk na torti gori, zato smo obiskali 90-letnega Alojza Kreпка iz Dvorjan, še vedno veselega in čilega občana.

V juniju smo ga z županom Mitjo Horvatom in prostovoljkami RK Dvorjane obiskali, da mu zaželimo vse najboljše še na mnoga zdrava leta.

*Marina Toplak
KO RK Dvorjane*

V SPOMIN

SLOVO OD SESTRE ELICE

Dobil sem tvoje zadnje elektronsko pismo, napisano 12. septembra 2018 ob 6:16 zjutraj. Nanj sem odgovoril isti dan zvečer ob 21:04, malo pred tem, ko sem prejel žalostno sporočilo, da si se poslovila od tega sveta. Poslovila si se tako, kakor si človek lahko

samo želi in kakor si si želela sama. Taki smrti Kitajci pravijo: bela sreča.

Mojega pozitivnega odgovora nisi več prebrala.

V zadnjem pismu si me vprašala, če lahko pošlješ v lektorski pregled vseh 57 pesmi, ki si jih pripravila za pesniško zbirko, načrtovano za naslednje leto. S Sonjo sva ti v zadnjih letih pesmi in prozo redno lektorirala. Največkrat pa sem to počel kar sam. Opazil sem, da postajaš vedno boljša, vse bolj samozavestna, samosvoja, pri čemer sem te zmeraj znova spodbujal. Zadnje pesmi sem ti vračal že »brez pripomb« in zadovoljen, ker si se pesniško znašla v iskrenih izpovedih – ki so ti pomagale živeti. V njih sem zasluhlil, kar si tudi ti sama slutila: bližino odhoda. In si odšla.

Hvaležni smo, da smo te imeli. Tihi in zbrani ob tem slovesu dajemo zadnjo besedo tebi, ki si se uresničevala skozi žrmlje življenja, ki nas še vedno melje, da se s svojimi spoznanji posloviš od nas, saj si nas osvojila s srčnimi zapisi, zbranimi v nekaj knjigah, s katerimi boš neizbrisno prisotna v naših nemočnih srcih do konca vseh poti, ki jih mi še moramo prehoditi.

Brat Tone Kuntner

Angela Fujs

NEBESNE ŽRMLJE

Življenje je žrmlje
negotovega časa.
Izbrišem stare zgodbe
in več ne jočem.

Skozi sito polzijo
skrivne misli.
Ustavlja se trenutki
v obarvani tišini.

Prestopam mahovje
kadar svetloba
potone v mrak.
Ne bojim se teme.

Gledam v zvezde,
ki meljejo čas,
nebesne žrmlje,
ki so mi luč v temi.

Novo šolsko leto se je pričelo, učenci pa že korakamo novemu znanju naproti. Tudi letošnje poletne počitnice so minile prehitro, vendar so bile nepozabne, razburljive in polne novih doživetij. Zasedba urednikov Mladega dopisnega se je letos malce spremenila, saj nekateri svojo pot nadaljujejo v srednji šoli.

V tokratni številki vam bomo predstavili najzanimivejše utrinke s počitnic in aktualne dogodke, ki so se na naši šoli že odvijali. Želimo vam prijetno branje in upamo, da boste v njih uživali tako kot mi, ko smo jih doživljali.

Uredništvo: Žana Ivana Halužan Sagadin, Lia Horvat Zupančič, Mia Miholič, Ajda Rojko, Vita Rojs in Katja Senekovič

ĐANO NOVAK, RAVNATELJ OŠ DUPELEK

Z gospodom ravnateljem sva se pogovarjali malo pred zaključkom lanskega šolskega leta. Nastal je zanimiv intervju

Že kar nekaj časa ste ravnatelj naše šole. Predvidevava, da tega dela ne opravljate od vsega začetka. Kako ste začeli svojo poklicno pot?

Svojo poklicno pot sem začel že kot študent. Ko še nisem imel diplome, so me povabili v OŠ Pesnica. Tam sem poučeval približno pol leta, potem pa se je v Mariboru odprla celodnevna osnovna šola na Teznem, na OŠ Slave Klavore; tam sem tudi sam obiskoval osnovno šolo in seveda sem to povabilo tudi sprejel, tako da sem na tej šoli delal sedem let, nato pa se je ta celodnevna OŠ šola tudi ukinila. Potem sem dobil delo na OŠ Angela Besednjaka v Mariboru, tam sem poučeval tudi dobra tri leta, nato sem se prijavil na razpis za ravnatelja na OŠ Duplek, kjer delam od takrat pa vse do danes.

Karolina in Mia med intervjujem z ravnateljem

Foto: Maja Ferko

Ali ste si že od malih nog želeli opravljati ta poklic?

Moram reči, da ne čisto od malih nog, ker takrat še nisem vedel, kakšen bo moj poklic v prihodnosti; sem pa si konec osnovnega šolanja želel postati učitelj fizike, ampak potem sem se odločil za učitelja tehnike in kasneje sem se izobrazil tudi kot ravnatelj.

Živite danes življenje, kot ste si ga predstavljali kot otrok?

Življenje živim čisto normalno, tako kot sem pa že prej omenil, kot otrok še nisem vedel, kaj bom po poklicu, tako da si svojega življenja še nisem mogel tako natančno določiti.

Čeprav ste ravnatelj, vseeno tudi poučujete. Ali greste radi v razred?

V razred grem zelo rad in tisti dve uri na teden, ko imam tehniko, mineta kot en zelo zabaven trenutek v mojem življenju.

Kot dolgoletni ravnatelj ste zagotovo doživeli že kar nekaj sprememb na šoli. Kako se je življenje na šoli spremenilo od vsega začetka?

Ponosen sem na to, da je tudi naša šola tako dobro opremljena z digitalnimi pripomočki, ker lahko tako naš zavod komunicira z vsemi šolami in izobraževalnimi sistemi po Sloveniji, sodelujemo in komuniciramo pa tudi s tistimi izven naših meja.

Kakšno je vaše mnenje o učencih naše šole? So se skozi leta kaj spremenili?

Ko sem začel poučevati in tudi ko sem še sedel v šolskih klopih, smo bili učenci veliko bolj spoštljivi do učiteljev, ker je vsaki nesramni besedi ali pretepu sledila kazen; velikokrat so nam dali tudi zaušnico, danes pa menim, da tega spoštovanja do učiteljev primanjkuje in se tudi učencev v šolah več ne kaznuje na tak način.

Kakšnih učencev in s tem kakšne šole si želite v prihodnosti?

Želim si pridnih in poslušnih ter tudi zabavnih učencev. Želim pa si tudi, da boste šolo razvijali tudi v prihodnosti tako pridno, kot jo sedaj.

Mia Miholič in Karolina Pernek, 8. b OŠ Duplek

OČISTIMO NARAVO

V petek, 14. septembra 2018, smo se kot šola udeležili čistilne akcije. Ure so bile skrajšane in takoj po malici smo krenili na delo.

Fotografija september18: Učenci OŠ Duplek so se priključili čistilni akciji
Foto: Mia Miholič

Zbrali smo se pred šolo, si nadeli gumijaste rokavice ter pričeli z delom. Razdelili smo se po razredih. Osmošolci smo se odpravili po šolski poti, ki nas je vodila do bloka, od tam pa še do potoka in nazaj. Med potjo smo nabrali kar nekaj odpadkov. Pravzaprav smo bili kar presenečeni, kaj vse ljudje »odložijo« v naravo. Našli smo vse – od plastičnih plastenk do cigaretnih ogorkov. Ob poti smo pobrali tudi star, zavržen noš. Naše črne vreče so bile že do vrha polne, zato smo se sprehodili do avtobusne postaje in jih tam predali naprej. Dober občutek je, ko veš, da si naredil nekaj, kar bo pomagalo zemlji in s tem tudi nam, tako da smo lahko zadovoljno sneli rokavice in končali z delom.

Odpravili smo se nazaj proti šoli. Pouk se je nadaljeval. Čistilno akcijo smo odlično opravili, hkrati pa nam je čas hitro minil, saj smo se zabavali. Upam, da bomo to še kdaj ponovili.

Mia Miholič, 8. b OŠ Duplek

BRALNI MARATON

V ponedeljek, 17. septembra 2018, je na Trgu svobode v Mariboru potekal 16. bralni maraton, ki ga vodi Zveza prijateljev mladine.

Prvi šolski dan sva z Ajdo dobili list, na vrhu katerega je pisalo: Bralni maraton. Seveda sva za to slišali prvič. Med branjem obvestila sva se ustavili pri besedah: »Potujmo v svet branja.« Takšen je bil naslov letošnjega bralnega maratona, ki so ga pripravili v okviru Evropskega tedna mobilnosti. Večina ljudi, predvsem mladine, ne bere več veliko knjig in s tem so želeli mlade ustvarjalce spodbuditi, da skozi lastno poezijo ali pa poezijo drugih avtorjev izrazijo svoje misli, želje in pričakovanja. Tako sva z Ajdo napisali pesem z naslovom Nova zgodba.

Ob tri četrt na devet smo se knjižničarka Andrejka, Ka-

rolina ter Ajda in jaz odpravile na pot proti Mariboru. Karolina ni sodelovala na bralnem maratonu, temveč je bila zasebna fotografinja naše šole. Prva stvar, ki nam je povzročila največ težav, je bilo iskanje parkirnega mesta. A imele smo veliko srečo. Zasedle smo zadnji prostor. Pot od parkirišča pa do Trga svobode ni bila dolga, prehoditi smo morale le prehod za pešce ter dve ulici. Knjižničarka nas je na licu mesta prijavila in nato smo imele še pol ure časa do začetka. Z Ajdo in Karolino smo se sprehodile med stojnicami ter odigrale nekaj iger. Skupaj smo si ogledale tudi razstavo o Ivanu Cankarju, ki je postavljena pred Prvo gimnazijo Maribor.

Ajda in Lia na Bralnem maratonu s pesmijo Nova zgodba

Foto: Karolina Pernek

Tik pred uvodnim govorom smo poiskale sedeže. Nastopajoči smo bili razdeljeni po sklopih. Osnovnošolci smo bili pomešani v prvih petih sklopih, na koncu pa so nam pesmi predstavili še srednješolci. Med celotnim programom so se nam pridružili razni častni gostje, ki so nam povedali nekaj zanimivosti o bralni znački. Podelili so tudi priznanje gospe Klavž-Dolinar. Mi, nastopajoči pa nismo dobili priznanj, temveč nekaj veliko boljšega. Knjige.

Vsi nastopajoči so dobili knjigo Janje Vidmar Foto: Karolina Pernek

Po končani prireditvi nas je knjižničarka odpeljala še na zaslužni sladoled, nato pa smo krenile nazaj proti šoli. Z obiskom bralnega maratona smo tako otvorile začetek bralne značke na naši šoli, čeprav so jo nekateri, vključno z mano, že zaključili.

Za konec pa še ta misel: **Sončni vzhod prebuja naravo, branje knjig osvetljuje glavo.**

Lia Horvat Zupančič, 8.a OŠ Duplek

UH, KAKŠNE POČITNICE!

Oh, le kje naj začnem. Začetek mojih počitnic ni bil ravno najboljši, saj sem si poškodovala kolena. To pa pomeni, da približno pol leta ne smem trenirati atletike. Groza! Ampak to je zame pomenilo tudi več, veliko več prostega časa. Zato sem se odločila, da ta čas izkoristim čim bolje.

Za svoj prvi izziv sem si izbrala Rubikovo kocko, saj naj bi mi to vzelo kar nekaj časa. Kot zgloda, sem se motila, saj sem potrebovala samo en dan. Tako sem spet potrebovala nov izziv.

Medtem so na obisk prišli bratrance. Pri nas so ostali cel teden. Oh, kako hitro mine čas, ko se zabavaš. V enem tednu smo sodelovali na delavnicah in tam našim najmlajšim polepšali teden, spoznali smo mnogo novih ljudi, odpravili smo se tudi na pohod do Plačkega stolpa, zato je ta teden minil, kot bi mignil.

Začeli pa smo tudi novo tradicijo. Navdihnil nas je film z naslovom *Ti loviš*, ki smo si ga ogledali. Film govori o petih prijateljih, ki se vsako leto cel mesec lovijo ne glede na to, kako daleč ali blizu živijo. To igro igrajo zadnjih 30 let (po resničnih dogodkih). Cilj je, da te ne ulovijo. To se nam je zdelo zabavno in ker nas je ravno 5 in se vidimo samo enkrat na leto, praktično izpolnjujemo vse pogoje za igro. Zato smo to leto začeli igrati (ha ha).

Ko so se odpravili domov, pa sem spet imela več prostega časa, zato sem se posvetila svoji umetnosti. Naučila sem se kar nekaj stvari o slikanju z vodenimi barvami, medtem ko sem poskušala naslikati Titanik. Po tem sem se osredotočila tudi na svoje risarske sposobnosti, na koncu pa še na pisanje pesmi – ne samo v našem, ampak tudi v angleškem jeziku – in pa na svoje življenje. Moram priznati, da je bila zadnja stvar zame še najtežja, saj da spremeniš svoje življenje, moraš najprej spremeniti sama sebe, in da bi to lahko storila, je potrebno veliko časa. Ampak to je zgodba za drugič.

Moje počitnice so bile zame nepozabne, saj sem se predvsem naučila toliko neverjetnih stvari ne samo o umetnosti, ljudeh, prijateljstvu, ampak tudi o življenju in, najpomembneje, o sami sebi.

Neža Glonar, 9. b OŠ Duplek

IZLET V ITALIJO

Z družino smo se med počitnicami odpravili v Italijo, a si še zdaleč nisem predstavljala, da se bo ta dan zgodilo toliko stvari ...

Vstali smo se okoli šeste ure, pojedli zajtrk ter odnesli vso prtljago v avto. Pot do živalskega vrta je trajala okoli dve uri, v tem času smo se kratkočasili s poslušanjem glasbe ter pogovarjanjem. Ko smo prišli do živalskega vrta, smo na začetku dobili zemljevid, na katerem je pisalo, kje so katere živali, stranišča ali igrišča. Na začetku smo si ogledali mesojede rastline ter kamele, pri katerih smo prebrali, da jih v nekaterih državah uporabljajo celo policisti. Nato smo prišli do flamingov, ki jih je bilo ogromno. Pogledali smo si še ostale ptice, nato pa prišli do žiraf, ki si jih lahko s stolpa nahranil, če si plačal okoli deset evrov. Ogledali smo si še belega geparda, pumo ter leva, ki so vsi počivali blizu v senci.

Nato smo prišli v zaprt prostor, v katerem so bili kuščarji, krokodili ter nekaj kač. Všeč mi je bil kuščar, ki je začel

zelo hitro premikati glavo navzgor in navzdol, ko si stopil do njega. Šli smo še do tjulnjev in nilskih konjev, nato pa smo prišli do koz. Tam smo bili najdlje, saj smo pri avtomatu kupili nekaj briketov in smo jih nato nahranili ter kar nekaj časa božali. Ena koza je kar obrnila glavo in šla stran, ko je opazila, da oče nima nobene hrane. Ogledali smo si še bizone, srne ter želve, pri katerih smo prevedli, da ko se želva izvleče, je majhna kot zamašek (odvisno od vrste). Okoli 11.00 smo zapustili živalski vrt ter se odpravili na bližnjo plažo.

Nepozaben izlet v Italijo

Foto: Tia Heler

Ker je bila ta plaža čisto peščena, smo vzeli samo dve brisači ter majhno vrečko, v katero sva z očetom shranila školjke, ki sva jih našla. Nato smo šli na kosilo v bližnjo restavracijo. Sprehodili smo se še med trgovinami, nato pa smo se vračali proti Portorožu.

Ta izlet v Italijo bi še zagotovo kdaj ponovila in upam, da bomo kdaj tudi na naši kmetiji imeli kakšno kozo.

Tia Heler, 8. a OŠ Duplek

BILI SMO V PIRANU

Med poletnimi počitnicami sem šla mamo in očetom v Dom dva topola v Izoli, kamor gremo vsako leto. Štirinajst dni smo preživeli v majhni hiški, a mi je bila zelo všeč. Razpakirali smo stvari, se oblekli v kopalke in šli na plažo.

Ko smo prišli na plažo, sem šla takoj v vodo in plavala do boje in nazaj. Voda je bila prijetna, saj ni bila premrzla ali pretopla. Nismo imeli veliko časa, saj smo morali na kosilo. Na mizi nas je čakal list s sporočilom, da Dom dva topola organizira izlet z ladjico v Piran. Zelo sem se veselila, saj tam nisem imela nobenih prijateljev.

Ko je prišel ta dan, sva z mamo šli do bližnjega pomola in z ostalimi udeleženci izleta počakali na ladjico. Ko je končno prišla, sva se z mamo usedli na klopco, ki je bila ob strani ladjice. Na ladjici sem bila prvič, zato mi je bilo toliko bolj zanimivo, kako so za ladjico nastajali valovi. Ko smo prispeli v Piran, sva z mamo takoj zagledali Tartinijev trg, zraven pa je bila zelo privlačna kavarna. Odločili sva se, da nekaj dobrega spijeva in pojeva v tej kavarni. Izbrala sem si malinino limonado, moja mama pa lešnikov sladoled. Vse je bilo zelo okusno. Ko je minila ena ura, sva šli nazaj do pomola in počakali ladjico. Ko smo se z ladjico peljali nazaj do Izole, smo lahko vsi skupaj

uživali v sončnem zahodu in naredili nekaj slik. Ko smo prišli nazaj v Izolo, sva se z mamom odpravili do doma. Ko sva prispeli, je že bil čas za večerjo. Ni mi bila preveč všeč, zato me je mama povabila na pico, ki je bila zelo okusna.

Tako se je končal moj dan. Bil je moj najljubši v vseh štirinajstih dneh. Imela sem se zelo lepo in upam, da greva z mamom še kdaj z ladjico do Pirana in dan izkoristiva še kako drugače.

Adriana Ferk, 8. razred OŠ Korena

Z DRUŽINO NA MORJE

Med počitnicami smo z družino odpotovali na Vis. Tam sem se imela zelo lepo. 23. avgusta 2018 se mi je zgodilo nekaj vznemirljivega, kar nikoli ne bom pozabila.

Vse se je začelo kot vsak normalen dan na morju. Imeli smo zajtrk in potem smo se z atijem in mamom odločili, da gremo k prijateljem, saj imajo čoln. S prijatelji iz Kungote smo se odpeljali s čolnom na dolgo pot okoli Visa. Pripeljali smo se do Zelene špilje, kjer smo odšli v jamo. V jamo nismo smeli s čolnom, ker je prepovedano. Z mamom sva se odšli kopat. Tam sva srečali neznane ribe in celo male ter velike iglice. Po kopanju sva odšli nazaj na čoln, saj smo imeli kosilo. Za kosilo smo imeli ribe, blitvo, solato. Bilo je zelo okusno.

Med kosilom sem se zagledala v morje. Videla sem jahte, čolne in ljudi, ki so preživljali čas s svojo družino. Po kosilu smo se odpravili v mesto. V mestu smo s prijatelji odšli po nakupih. Kupila sem si oblačila in nekaj spominkov.

Ko smo se vračali nazaj na čoln, je moj ati videl, da je v vodi meduza oz. veliko meduz. Ampak, seveda, mi se tega nismo ustrašili in smo odšli še na eno plažo. Na tisti plaži pa je ena meduza opekla mojega mlajšega bratca Gala. Mama je takoj odšla na čoln po obkladek in takoj je bilo boljše. Na srečo se ni nič kaj posebnega zgodilo. Ko sem odšla v vodo, sem bila zelo pozorna na meduze. Ko sem le eno zagledala, sem v sekundi priplavala nazaj do čolna in si nisem upala več v vodo, saj me je bilo preveč strah, da še jaz ne bi dobila takšne opekline kot moj mlajši bratec Gal. Na kopanju smo bili do večera. Začelo se je mračiti, postajalo je vse hladneje. Odločili smo se, da se vrnemo nazaj v hišo. Ko smo prispeli do hiše, je bila že pozna večerna ura. Prijatelje smo povabili na pijačo in igrali karte. To se je zavleklo do polnoči. Po druženju so prijatelji odšli domov, mi pa spat, saj smo bili zelo utrujeni.

Na morju sem se imela čudovito, doživela sem veliko prijetnih in lepih trenutkov. Upam, da se kaj podobnega še kdaj ponovi.

Issa Rebernik, 8. razred OŠ Korena

TRIDNEVNI IZLET

Med počitnicami smo se z družino odpravili na tridnevni izlet. Obiskali smo tri države, in sicer: Avstrijo, Slovaško in Madžarsko.

Prvi dan smo se iz Maribora odpeljali na Dunaj. Vozili smo se tri ure in pol, vmes pa smo se še ustavili na pijači. Ko smo prispeli, smo naredili krožno vožnjo, nato pa odšli na kosilo. Po kosilu smo se še peš sprehodili po

mestu in si ogledali razne cerkve, parlament in druge znamenitosti.

Zvečer smo se z ladjo odpeljali po Donavi do slovaškega glavnega mesta, Bratislave. Prispeli smo pozno, zato smo se odpeljali v hotel na večerjo, potem pa smo odšli spat.

Drugi dan smo se morali zbuditi precej zgodaj, saj nas je spet čakal ogled mesta. Zopet smo si ogledovali cerkve in druge znamenitosti tega mesta, smo pa odšli tudi na grad. S hriba, na katerem stoji grad, se zelo lepo vidi celo mesto in vse okoli njega.

Tretji dan mi je bil najbolj všeč, ker smo si ogledali največje mesto od vseh treh. Budimpešta na Madžarskem ima dva milijona prebivalcev, torej je to mesto po številu prebivalcev skoraj večje od Slovenije. Ker je mesto zelo veliko, nismo mogli z razgledne točke videti celega. Ob treh popoldan smo se odpravili domov, čeprav si nismo ogledali niti četrte mesta.

Ta izlet mi je bil všeč in z veseljem grem še na kakšnega.

Žan Vrbnjak, 8. razred OŠ Korena

LEPA AFNA

S prijateljico sva na kanalu YouTube izvedeli, da že čez en dan pride Lepa Afna v Evropark, kjer bo podpisovala zvezke, z njo pa se bo mogoče tudi fotografirati.

Navdušena sem bila, saj sem mislila, da ne bo veliko ljudi. V Evropark sva prišli dve uri prej, tako da sva imeli še čas za obisk trgovin. Lepa Afna naj bi prišla ob 17. uri. Šli sva kupit zvezke Afne guncam, da nama jih podpiše. Zanj sva šli kupit kozmetično darilo. V vrsto sva se postavili že ob 16. uri – in že takrat je bila gneča. Prišla je okoli 17.15. Prijateljica se je postavila v vrsto, jaz pa sem šla kupit še peresnico z njenim napisom. V trgovini je bila vrsta, saj so vsi želeli peresnice, ker so jih ravno takrat dobili. Ko sem čez nekaj časa prišla iz trgovine, so se že vsi prerivali. Komaj sem prišla do prijateljice. Čakali sva tri ure, da so naju spustili do nje, z njo sva se fotografirali in dobili njen podpis.

Zelo sem vesela, da sem dobila fotografijo in podpis. Čeprav je trajalo dolgo, se je splačalo.

Eva Kalin, 7. razred OŠ Korena

UŽIVANJE NA MORJU

Na počitnicah sem bil med drugim tudi v termah in na morju. Opisal bom dogodek, ki sem si ga zapomnil.

Bilo je 27. avgusta 2018, ko sem še zadnjikrat bil na morju. Tisti dan sem si najbolj zapomnil. Z bratrancom in sestrično smo se odločili, da bi zadnji dan počeli nekaj izjemnega. Začel se je dan in začeli smo z novo avanturo. Najprej smo šli za tri ure zakupit pedolin. Potem smo samo skakali, se sončili in se spuščali po toboganu. Nato se je sestrična odločila, da bi lahko potovali s pedolinom. In res se je zgodilo. Prepluli smo veliko morja in na koncu prišli do naše najljubše plaže oziroma skale, kamor se po navadi vozimo s čolnom. Pri skali smo bili samo nekaj minut, saj smo bili na tesnem s časom, vsaj tako smo mislili. Ko smo se vrnili, smo še imeli eno uro. Pomislili smo, da smo narobe nastavili uro ali pa se je telefon ugasnil. Nič ni bilo res, še vedno smo imeli eno uro. Med tem časom smo se sončili in poslušali glasbo. Ko smo se

vrnili, so se nam zahvalili in nas vprašali, če hočemo iti na trampolin. Seveda smo bili za to in smo odskakljali na trampolin. Tam smo bili pet minut in nato odšli domov. Čez počitnice sem se imel lepo. Velikokrat grem na morje, ampak to so bile daleč najboljše počitnice.

Tim Vidovič, 9. razred OŠ Korena

NA ROJSTNEM DNEVU PRI IVANI

Končno so se začele počitnice. Tudi letos je sošolka Ivana praznovala svoj rojstni dan.

V ponedeljek, 5. avgusta 2018, je sošolka Ivana praznovala svoj 14. rojstni dan. Odpravile smo se v kino, kjer smo si ogledale muzikal Mamma Mia. Bil je zares dober in zanimiv film. Po končanem filmu smo se odpravile v McDonald's, kjer smo se posladkale s sladoledi. Ko smo se najedle, smo se še odpravile po nakupih. Nato je Ivanina mama prišla po nas in odpravile smo se domov. Ko smo prišle domov, smo se še odpravile na šolsko igrišče, kjer smo srečale tudi nekaj sošolcev, proti večeru pa smo se vrnile. Odločile smo se, da bomo imele nočno kopanje. Preoblekle smo se v kopalke in se šle namakati v bazen. V bazenu smo delale razne vragolije, se potapljale, igrale z žogo itd. Ko je ura odbila deset, smo se odpravile nazaj v hišo, saj je zunaj bilo že zares mrzlo. Stuširale smo se, povečerjale in se odpravile v Ivanino sobo. Jedle smo banana split, gledale razne filme in se pozno v noč ličile. Spat smo se odpravile ob treh zjutraj.

Na Ivaninem rojstnem dnevu je bilo zelo zabavno in imela sem se zelo lepo.

Suzana Horvat, 9. razred OŠ Korena

NA MORJU

Bilo je med poletnimi počitnicami, ko sem z babico in dedkom odšel k bratrancu Žanu na kosilo.

V sredo, 1. avgusta 2018, smo se odločili, da bomo odšli k mojemu bratrancu na kosilo. Tja smo odšli okrog 12. ure, zato je bilo kar vroče. Zraven smo si še vzeli kopalke, saj smo bili na morju. Ker je bilo vroče, smo se jaz, moj brat, sestrična in Žan šli kopati. Vsi smo skakali s pomola. Bilo je v redu, dokler si nisem skoraj razbil glave. Sestrična si ni upala skakati, zato nas je gledala ali samo plavala. Čez nekaj časa, ko smo se vrnili, nas je lastnik hiše, v kateri je bil Žan z družino, vprašal, če bi se šli voziti z barko. Seveda smo bili za to. Ko je pripeljal barko, smo se vkrkali ter se odšli kopati. Med vožnjo smo jaz, Žan in moj brat sedeli spredaj na kljunu. Ko smo prišli do točke, kjer smo se kopali, smo lahko skakali, se kopali ali uživali na plaži. Vsi smo se kopali, nekajkrat sem celo skočil s kljuna barke. Ko je bila ura za kosilo, smo se počasi vrnili domov. Najboljše mi je bilo, ko smo se vračali, saj sem lahko vozil barko. Tudi moj brat, ded in sestrična, ki je stara 6 let, so poskusili voziti barko. Na koncu je seveda prevzel kapitan. Ko smo prišli do hiše, nas je na mizi že čakala pojedina. Po kosilu sva jaz in Žan šla igrati igrice, ampak ne za dolgo, saj sem imel prazen telefon. Ob 20. uri smo odšli nazaj v svoj kamp, saj smo se morali stuširati. Ko pa smo vse naredili, smo v hipu zaspali, saj smo bili zelo utrujeni. Ta dan mi je bil zelo všeč, saj sem lahko vozil barko.

Miha Bezjak, 8. razred OŠ Korena

OBISK ZELIŠČNEGA VRTA MELISA

V petek, 21. septembra 2018, nas je društvo Melisa povabilo na svoj vrt. Pogostili so nas s palačinkami, napolnjenimi z domačo marmelado, in bezgovim sokom. Zeliščarka Irena pa nas je vodila po zeliščnem vrtu.

Tretješolci na zeliščnem vrtu

Foto: Brigita Posl

Ker se več kot mesec dni ukvarjam z zelišči, sem za bralce napisal recept za dober zeliščni čaj: v kovinsko posodo nalijemo vodo, prižgemo električno ploščo, nanjo postavimo posodo z vodo in počakamo, da zavre. Vodo odstavimo, vanjo damo zelišča, počakamo 5 ali 6 minut in čaj je pripravljen.

Mai Horvat, 3. razred OŠ Korena

ŠOLA V NARAVI

1. dan

Zjutraj smo se odpeljali v šolo v naravi. Najprej smo imeli kosilo. Z učiteljem Miranom smo si ogledali polotok Seča. Ogledali smo si tudi rastline in jih povonjali. Na obali smo iskali školjke in kamenčke. Ko smo prispeli nazaj v dom, smo šli v bazen plavat.

Urška Krajnc, 3. razred OŠ Korena

2. dan

Četudi so ponoči fantje razgrajali, sem zelo dobro spal. Po zajtrku smo si šli pogledat Forma vivo. Gledali smo skulpture in se igrali. Šli smo plavat, delali smo vaje. Nato smo imeli kosilo. Po kosilu smo šli k učiteljici Lili. Izvedel sem veliko o soli. Pokušali smo več vrst soli, meni je bila najboljša afriška sol. Šli smo tudi opazovat soline, bile so mi všeč. Všeč mi je bil tudi solni cvet.

Mai Horvat, 3. razred OŠ Korena

3. dan

Po zajtrku smo šli na zeliščni vrt vonjat žajbelj, sivko, rožmarin. Izdelali smo čudežne vrečke, ki jim pravimo vrečke modrosti. Sami smo jih zašili in vanje nasipali sol, rožmarin ali sivko. Potem smo šli plavat. Ko smo prišli nazaj, smo imeli kosilo. Nato smo si v domu kupili različ-

ne stvari. Jaz sem si kupila mali zemljevid in plastenko. Potem smo izdelovali nakit. Izdelala sem verižico in ogrlico. Po tej dejavnosti smo šli plavat. Tam sem se učila kravl. Nato smo šli na večerjo, kjer smo jedli mlečni riž in sadno solato. Potem smo napisali dnevnik, kaj se nam je zgodilo. S tem smo zaključili dan.

*Nika Lubej,
3. razred OŠ Korena*

4. dan

Za zajtrk smo jedli nutello. Potem smo šli na ladjico. Ko smo prispeli, smo šli v akvarij. Tam smo videli ribe in dva morská psa. Kupila sem si školjko in skokico. Nato smo še pojedli sladoled in šli nazaj. Na ladji smo imeli malico. Potem smo šli na plavanje in šlo mi je zelo dobro. Po plavanju smo šli na kosilo in potem reševat naloge v dnevniku. Po malici smo šli plavat in nato na večerjo. Spakirali smo stvari in se pripravili za spanje. Zdaj pa gremo poslušat pravljico.

*Eva Sofija Fesel,
3. razred OŠ Korena*

5. dan

Zjutraj so nas zbudile druge punce, ker je Luka imel rojstni dan. Tiho smo šle v sobo, v kateri je spal Luka, in mu zapele pesmico Vse najboljše. Čeprav smo ga zbudile, je bil zelo vesel. Potem smo šle pogledat, kaj je Moniki prinesla zobna miška, ker ji je v četrtek izpadel zob. Miška je Moniki prinesla magnetek in na njem je bila narisana ribica. Po zajtrku smo šli zadnjič v bazen. Učitelji so gledali, kako plavamo. Jaz sem bila v skupini skupaj z Aido, Niko, Gajo, Urško, Markom in Kristijanom. Bilo je super. Po kosilu smo se odpravili na avtobus. Bila sem vesela, da bom spet videla starše.

*Katarina Božac,
3. razred OŠ Korena*

Tretješolci uživajo v šoli v naravi

Foto: Brigita Posl

Tartinijev trg v Piranu

Foto: Brigita Posl

Triatlon Dooplek 2018, 16. september

Člani pevskega zbora DU Duplek s predsednico Marinko Čučko

Ribiška sekcija DU Duplek

Razstava sekcije ročnih del

Streliška sekcija

Dan odprtih vrat Društva upokojencev Duplek

Ljubiteljske pevke DU Duplek

Vse foto: Darja Rajko

Trgatev potomke stare trte na Vurberku

